

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

3^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 16 Φεβρουαρίου 2023 με την εξής σύνθεση: Ιωάννης Λαμπρόπουλος, Πρόεδρος, Βικτωρία Πισμύρη – Εισηγήτρια και Ιωάννα Θεμελή, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 09.01.2023 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ48/11.01.2023 Προδικαστική Προσφυγή της εταιρίας με την επωνυμία «...» και το διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «προσφεύγουσα») που εδρεύει στον «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του «...» (εφεξής ο «αναθέτων φορέας»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά της εταιρίας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «παρεμβαίνουσα»), που εδρεύει στην «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, που άσκησε παρέμβαση στο πλαίσιο της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση α) της απόφασης με αριθμό 6151 του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος φορέα, που εμπεριέχεται στο με αρ. πρωτ. 7.000.828/18-10-2022 απόσπασμα των Πρακτικών της 1236ης Συνεδριάσής του, με την οποία αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία η απόρριψη του με αρ. 08B Α/29-09-2022 Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών(ΕΑΗΔ) και απορρίφθηκε η οικονομική προσφορά της και β) της απόφασης με αριθμό 6178 του Διοικητικού Συμβουλίου του ίδιου ως άνω οργάνου, που εμπεριέχεται στο με αρ. πρωτ. 7.000.880/15-12-2022 απόσπασμα των Πρακτικών της 1243ης Συνεδριάσής του, με την οποία, κατόπιν της κατά πλειοψηφίας απόρριψης του με αρ. 08B Α/29-09-2022 Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών (ΕΑΗΔ) του αποτελέσματος αποσφράγισης των οικονομικών προσφορών του

ηλεκτρονικού δημόσιου ανοικτού διαγωνισμού (αρ. ΕΣΗΔΗΣ «...») με αριθμό διακήρυξης «...», αποφασίστηκε η ανάδειξη της παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου.

Η συζήτηση άρχισε, αφού άκουσε την Εισηγήτρια

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής, έχει καταβληθεί το παράβολο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του π.δ. 39/2017, ποσού 15.000,00 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό «...» την εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ»).

2. Επειδή, οι προσβαλλόμενες εκδόθηκαν στο πλαίσιο της υπ' αρ. «...» Διακήρυξης με αντικείμενο την «...» εκτιμώμενης αξίας 10.628.299,032€ χωρίς ΦΠΑ με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής. Η ως άνω διακήρυξη αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (ΚΗΜΔΗΣ) στις 27.04.2020, έλαβε ΑΔΑΜ «...», και στο ΕΣΗΔΗΣ, που έλαβε συστημικό α/α «...».

3. Επειδή, ο διαγωνισμός, ενόψει του αντικειμένου του, της συνολικής εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, χωρίς ΦΠΑ, της νομικής φύσης και της δραστηριότητας που αναθέτων φορέας ασκεί και του χρόνου εκκίνησης της διαγωνιστικής διαδικασίας, υπάγεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016, η κρινόμενη διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV του νόμου αυτού, η δε ΕΑΔΗΣΥ, ενώπιον της οποίας ασκείται η προσφυγή, είναι αρμόδια για την εξέτασή της.

4. Επειδή οι προσβαλλόμενες κοινοποιήθηκαν στις 28.12.2022, η δε προδικαστική προσφυγή ασκήθηκε εμπροθέσμως στις 09.01.2023, ήτοι την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας, δοθέντος ότι η δέκατη ημέρα συνέπιπτε με ημέρα εξαιρετέα (Σάββατο), με τη χρήση του

τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ. 39/2017. Μετ' εννόμου συμφέροντος η προσφεύγουσα ασκεί την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, καθώς η οικονομική προσφορά της απερρίφθη δυνάμει της υπ' αρ. 6151 απόφασης του αναθέτοντος φορέα, στρέφεται δε τόσο κατά της απόρριψης της προσφοράς της όσο και κατά της ανάδειξης της παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου, δυνάμει της υπ' αρ. 6178 απόφασης.

5. Επειδή στις 10.01.2023ο αναθέτων φορέαςκοινοποίησε την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣπρος την παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με το άρ. 365, παρ. 1, σημ. α' του Ν. 4412/2016 και το άρ. 9, παρ. 1, σημ. α' του π.δ. 39/2017.

6. Επειδή, με την υπ' αρ. 91/2023Πράξη του Προέδρου του 3ου Κλιμακίου ορίσθηκε Εισηγήτρια και ημερομηνία συζήτησης, κλήθηκε δε ο αναθέτων φορέας όπως καταθέσει απόψεις επί της προδικαστικής προσφυγής, η οποία εν συνεχεία τροποποιήθηκε με την υπ' αρ. 196/2023 Πράξη του.

7. Επειδή στις 19.01.2023 εκδόθηκε η υπ' αρ. Α71/2023 απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ με την οποία απερρίφθη το αίτημα αναστολής- προσωρινών μέτρων της προσφεύγουσας.

8. Επειδή στις 20.01.2023 η παρεμβαίνουσα άσκησε εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώς παρέμβασημε κοινοποίηση αυτής μέσω της λειτουργικότητας «επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ, ως αναδειχθείσα προσωρινή ανάδοχος.

9. Επειδή στις 25.01.2023 ο αναθέτων φορέας κοινοποίησε μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ τις υπ' αρ. πρωτ. 9004344/24.01.2023 απόψεις του, οι οποίες εντούτοις κοινοποιήθηκαν εκτός της οριζόμενης στο άρ. 365, παρ. 1 περ. β του Ν. 4412/2016 προθεσμίας, συνεπώς δεν λαμβάνονται υπόψη από το Κλιμάκιο.

10. Επειδή στις 30.01.2023 η προσφεύγουσα κοινοποίησε μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ το με ίδια ημερομηνία υπόμνημά της, η εξέταση του οποίου παρέλκει ως αλυσιτελής, ενόψει του,

κατά τα αμέσως ανωτέρω, απαράδεκτου των απόψεων του αναθέτοντος φορέα.

11. Επειδή με την υπ' αρ. 6178 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος φορέα αποφασίστηκε η ανακήρυξη της παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου, με τη δε υπ' αρ. 6151 απόφαση του ίδιου ως άνω οργάνου κρίθηκε κατά πλειοψηφία ότι το ποσό των 16.000,08 € για αναλώσιμα και 213.201,60 ευρώ € για διοικητικό κόστος είναι ιδιαίτερα χαμηλό και κάτω του πραγματικού κόστους και πως δεν επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών εκτέλεσης της σύμβασης, με συνέπεια να μην καταλείπεται κανένα ποσό ως κέρδος στην προσφεύγουσα, αλλά να καθίσταται η οικονομική προσφορά της ζημιολόγος και, κατά συνέπεια, η εν λόγω εταιρία δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, κατά τρόπο που να διασφαλίζει την ποιοτικά αναμενόμενη, ποσοτικά επαρκή και χρονικά έγκαιρη παροχή των υπηρεσιών φύλαξης στον αναθέτοντα φορέα.

12. Επειδή, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (Ε.Α. ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο ενωσιακό δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοτικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε

στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Όπως, δε, παγίως γίνεται δεκτό, οι αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης στους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν στις αναθέτουσες αρχές να διατυπώνουν τους όρους διεξαγωγής της διαδικασίας ανάθεσης στην προκήρυξη του διαγωνισμού με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία, κατά τρόπο ώστε αφενός να παρέχουν σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζομένους τη δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενο των όρων αυτών και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο, αφετέρου, να καθιστούν δυνατό τον αποτελεσματικό έλεγχο του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα τιθέμενα κριτήρια (Ε.Σ Κλ.Ε 157/2017, Τμ. VI 2452/2012, 1643/2014, 6869/2015, 261/2017, βλ. και ΔΕΚ απόφαση της 18.10.2001, C-19/2000, SIAC Construcion Ltd, σκέψεις 41 έως 44, απόφαση της 29.4.2004, C-496/1999 Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta, σκέψη 111, απόφαση της 10.5.2012, C-368/10, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών σκ. 109 επ.). Άλλωστε, όπως παγίως έχει κριθεί, η αρχή της ίσης μεταχείρισης και η υποχρέωση διαφάνειας απαγορεύουν στην αναθέτουσα αρχή να απορρίψει προσφορά στηριζόμενη σε λόγους οι οποίοι δεν προβλέπονται στην οικεία προκήρυξη (βλ., C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 28, και απόφαση Medipac—Καζαντζίδης, C-6/05, EU:C:2007:337, σκέψη 54).

13. Επειδή, στο άρ. 21 του Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι «1. Εκτός αν προβλέπεται άλλως στο παρόν Βιβλίο (άρθρα 3 έως 221) ή σε άλλες διατάξεις, ιδίως στο άρθρο 1 του π.δ. 28/2015 (Α΄ 34) και στο άρθρο 24 του ν. 2121/1993 (Α΄ 25), και με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων σχετικά με τη δημοσιοποίηση των συναπτόμενων συμβάσεων και την ενημέρωση των υποψηφίων και των προσφερόντων, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 64 και 70, η αναθέτουσα αρχή δεν αποκαλύπτει πληροφορίες που της έχουν διαβιβάσει οικονομικοί φορείς και τις οποίες έχουν χαρακτηρίσει ως εμπιστευτικές, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, των τεχνικών ή εμπορικών απορρήτων και

των εμπιστευτικών πτυχών των προσφορών. 2. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν απαιτήσεις στους οικονομικούς φορείς, με σκοπό την προστασία του εμπιστευτικού χαρακτήρα των πληροφοριών, τις οποίες παρέχουν οι αναθέτουσες αρχές καθ' όλη τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων. Μπορούν επίσης να απαιτήσουν από τους οικονομικούς φορείς να διασφαλίζουν την τήρηση των απαιτήσεων αυτών από το προσωπικό τους, τους υπεργολάβους τους και κάθε άλλο τρίτο πρόσωπο που χρησιμοποιούν κατά την ανάθεση ή εκτέλεση της σύμβασης. 3. Εφόσον ένας οικονομικός φορέας χαρακτηρίζει πληροφορίες ως εμπιστευτικές, λόγω ύπαρξης τεχνικού ή εμπορικού απορρήτου, στη σχετική δήλωσή του, αναφέρει ρητά όλες τις σχετικές διατάξεις νόμου ή διοικητικές πράξεις που επιβάλλουν την εμπιστευτικότητα της συγκεκριμένης πληροφορίας. 4. Δεν χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τις τιμές μονάδος, τις προσφερόμενες ποσότητες, την οικονομική προσφορά και τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγησή της. 5. Το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα των προσφορών άλλων οικονομικών φορέων ασκείται, σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 1 του άρθρου πρώτου του π.δ. 28/2015 (Α'34).», στο δε άρ. 70 του ίδιου ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1...2... 3. Οι αναθέτουσες αρχές δύνανται να αποφασίζουν να μη γνωστοποιήσουν ορισμένες πληροφορίες που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 σχετικά με την ανάθεση των συμβάσεων, τη σύναψη συμφωνιών-πλαίσιο ή την αποδοχή σε ένα δυναμικό σύστημα αγορών, εάν η γνωστοποίηση των εν λόγω πληροφοριών μπορεί να εμποδίσει την εφαρμογή των νόμων, να είναι αντίθετη, καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο, προς το δημόσιο συμφέρον ή να βλάψει τα νόμιμα εμπορικά συμφέροντα ενός συγκεκριμένου οικονομικού φορέα δημόσιου ή ιδιωτικού ή τις συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ οικονομικών φορέων.», σύμφωνα δε με το άρ. 221, παρ. 1 του Ν. 4412/2016, όπως ίσχυε κατά το χρόνο δημοσίευσης της Διακήρυξης «1. Στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάθεσης και εκτέλεσης δημοσίων συμβάσεων, τα όργανα που γνωμοδοτούν προς τα αποφαινόμενα όργανα («γνωμοδοτικά όργανα») έχουν ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες: α) αξιολογούν τις προσφορές ή αιτήσεις συμμετοχής των προσφερόντων ή υποψηφίων, β) ελέγχουν την καταλληλότητα των

προσφερόντων ή υποψηφίων για τη συμμετοχή τους στη διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, γ) ελέγχουν και αξιολογούν τις προσφορές, δ) στο πλαίσιο ανταγωνιστικής διαδικασίας, με διαπραγμάτευση της διαδικασίας, με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση, ανταγωνιστικού διαλόγου ή σύμπραξης καινοτομίας, διαπραγματεύονται με τους προσφέροντες ή υποψηφίους, ε) εισηγούνται τον αποκλεισμό των προσφερόντων ή υποψηφίων από τη διαδικασία, την απόρριψη των προσφορών, την κατακύρωση των αποτελεσμάτων, την αποδέσμευση των εγγυήσεων, τη ματαίωση της διαδικασίας, στ) γνωμοδοτούν για κάθε άλλο θέμα που ανακύπτει κατά τη διαδικασία ανάθεσης, ζ) στο στάδιο της εκτέλεσης γνωμοδοτούν, όπου απαιτείται, για τα θέματα που ανακύπτουν, ιδίως για την παράταση του συμβατικού χρόνου, άλλες τροποποιήσεις της σύμβασης και την έκπτωση του αναδόχου και η) γνωμοδοτούν για τις προβλεπόμενες στον παρόντα νόμο ενστάσεις και προσφυγές που υποβάλλονται ενώπιον της αναθέτουσας αρχής ή της προϊσταμένης αρχής κατά το στάδιο της ανάθεσης και εκτέλεσης.» και στο άρθρο 313 του Ν. 4412/2016, όπως ίσχυε κατά το χρόνο δημοσίευσης της Διακήρυξης οριζόταν ότι «1. Όταν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, οι αναθέτοντες φορείς απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης του αναθέτοντος φορέα, την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά. 2. Οι εξηγήσεις που αναφέρονται στην παράγραφος 1 μπορεί να αφορούν ιδίως: α) τα οικονομικά χαρακτηριστικά της μεθόδου κατασκευής, της διαδικασίας παρασκευής ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων, για την προμήθεια των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών ή για την εκτέλεση του έργου, γ) την πρωτοτυπία του έργου, των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα, δ) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 253, ε) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις του άρθρου 336, στ) το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα. 3. Ο αναθέτων φορέας αξιολογεί τις παρεχόμενες πληροφορίες σε συνεννόηση με τον

προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά, μόνο εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που προτείνεται, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αναφέρονται στην παρ. 2. Οι αναθέτοντες φορείς απορρίπτουν την προσφορά, εάν διαπιστώσουν ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, διότι δεν συμμορφώνεται με τις ισχύουσες υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 253 περί αρχών που διέπουν τις διαδικασίες ανάθεσης σύναψης συμβάσεων.....». Στο άρ. 20 του Ν. 2690/1999 (Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας) προβλέπεται ότι «1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) ή πρόταση άλλου οργάνου, η μεν γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα, η δε πρόταση υποβάλλεται με πρωτοβουλία του προτείνοντος οργάνου. Η γνώμη ή η πρόταση, πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης. Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς. ...». Σύμφωνα με το άρ. 1.3 της Διακήρυξης «...Το προσωπικό του Αναδόχου θα πρέπει να διαθέτει την απαιτούμενη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση που προβλέπετε, α) στον Γενικό Κανονισμό Κινήσεως του «...» (μέρη Α + Β), στο εγχειρίδιο κυκλοφορίας «Κ», και β) άδεια εργασίας σε ηλεκτροκινούμενα δίκτυα (1897/22-12-03/Β'/ΦΕΚ) όπου απαιτείται ή να εκπαιδευτεί επιτυχώς στα ανωτέρω από στελέχη του «...». Η δαπάνη εκπαίδευσης βαρύνει αποκλειστικά τον Ανάδοχο και ανέρχεται περίπου σε 800,00 € ανά άτομο για ομάδες εκπαιδευομένων άνω των 15 ατόμων. Η εκπαίδευση του αναγκαιούντως προσωπικού θα περατωθεί πριν από την ημερομηνία υπογραφής της σχετικής σύμβασης με μέριμνα και των δύο μερών. (πληροφορίες σχετικά με την εκπαίδευση «...»)...». Στο άρ. 2.4.3.2 της Διακήρυξης ορίζεται ότι «Ο φάκελος της τεχνικής προσφοράς θα περιέχει: ...β) Δομή, οργάνωση, στελέχωση και εκπαίδευση προσωπικού του υποβάλλοντος την προσφορά. ...3.- Αναλυτική παρουσίαση των Υπευθύνων Ομάδας Έργου που θα χειρίζεται το έργο

(σύνθεση αυτής, βιογραφικά σημειώματα για το κάθε μέλος, τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα, η εμπειρία τους, εκπαιδεύσεις, ο ρόλος τους κλπ). Από το σύνολο του προσωπικού φύλαξης για τέσσερις (4) υπαλλήλους, υπεύθυνους της ομάδας έργου, θα πρέπει να προσκομισθούν βιογραφικά σημειώματα και οτιδήποτε που θα αποδεικνύει εμπειρία άνω των δύο (2) ετών σε έργα φύλαξης, όπως αυτά περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.6. ...γ) Τεχνική περιγραφή υλοποίησης έργου – Εμπειρία σε παρόμοια έργα: ... 2.- Να προσκομίσουν αναλυτική μέθοδο υλοποίησης του συγκεκριμένου έργου και τεχνικές παρακολούθησης δεικτών απόδοσης. Αναλυτική τεχνική περιγραφή του τρόπου διεξαγωγής της φύλαξης στο σύνολο των εγκαταστάσεων (καθήκοντα προσωπικού φύλαξης, προτεινόμενος μηχανικός & τεχνικός εξοπλισμός, διαθέσιμος ελεγκτικός μηχανισμός, κλπ) καθώς επίσης και περιγραφή της μεθόδου και των μέσων που θα χρησιμοποιήσει για την εποπτεία του προσωπικού φύλαξης για το έργο. Απαιτείται πλήρης περιγραφή των δυνατοτήτων της μεθόδου μέτρησης δεικτών απόδοσης, (για τις προσφερόμενες και τις επανδρωμένες υπηρεσίες) και αναφορά των αποτελεσμάτων. ...δ) Άδεια ραδιοδικτύων Α' Τάξεως που να καλύπτει όλες τις περιοχές του Σιδηροδρομικού Δικτύου, η οποία θα πρέπει να αποδεικνύεται με σχετικό έγγραφο από την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών ή άδεια λειτουργίας τύπου TETRA VHF ή άλλου κατάλληλου τύπου για όλη την Ελληνική Επικράτεια, η οποία θα πρέπει να αποδεικνύεται με αντίστοιχο έγγραφο, του διαγωνιζόμενου οικονομικού φορέα καθώς και καθενός εκ των οικονομικών φορέων που συμμετέχουν σε περίπτωση σύμπραξης / ένωσης ή κοινοπραξίας Οίκων ή σε περίπτωση Ένωσης Εταιρειών ή Κοινοπραξίας εάν κάποιο από τα μέλη δεν διαθέτει άδεια ραδιοδικτύων είναι δυνατόν να κάνει χρήση της ραδιοσυχνότητας του επικεφαλής της Κοινοπραξίας, για την ασύρματη επικοινωνία του προσωπικού του Αναδόχου με το προσωπικό του «...».ε) Κεντρικό ρόλο επιχειρησιακού συντονιστή, θα έχει το Κέντρο Λήψης Σημάτων, Αναφορών και Συντονισμού του υποψηφίου αναδόχου. Λόγω της επιχειρησιακής φύσεως του Κέντρου Λήψης Σημάτων (ΚΛΣ), αλλά και του υπό φύλαξη έργου, οι υποψήφιοι θα πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να αποδείξουν την ύπαρξη ιδιόκτητου (και όχι συνεργαζόμενου) Κέντρου Λήψης Σημάτων και

Αναφορών, με δυνατότητες παρακολούθησης , ελέγχου των θέσεων κλπ, σε πραγματικό χρόνο, προσκομίζοντας σχετικά αποδεικτικά στοιχεία (σχετικές εκτυπώσεις μίας ημέρας εντός του τελευταίου τριμήνου κλπ). Επί πλέον το Κέντρο θα πρέπει να έχει την δυνατότητα της ηλεκτρονικής παρακολούθησης και ελέγχου των φυλάκων (σχετικές εκτυπώσεις μίας ημέρας εντός του τελευταίου τριμήνου).».Σύμφωνα με το άρ. 2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών «Κάθε προσφέρων θα υποβάλει συμπληρωμένους τους Πίνακες Οικονομικής Προσφοράς του Παραρτήματος ΙΙΙ που θα είναι ηλεκτρονικά υπογεγραμμένοι από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφέροντος. ... □ Οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν επί ποινή αποκλεισμού: □ Να υπολογίσουν : εύλογο διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, κόστος αναλωσίμων, εύλογο εργολαβικό κέρδος, κόστος εκπαίδευσης και των νομίμων υπέρ δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. □ Να τεκμηριώσουν πλήρως την προσφερόμενη τιμή τους, παρέχοντας αναλυτική μεθοδολογία υπολογισμού του κόστους και της τιμής πώλησης, περιλαμβάνοντας σε αυτή ποσότητες και τιμές μονάδος για το σύνολο των στοιχείων που την απαρτίζουν. ...Οι τιμές των Πινάκων της Οικονομικής Προσφοράς θα εκφράζονται αριθμητικώς και ολογράφως σε ΕΥΡΩ, χωρίς ΦΠΑ.Σε κάθε περίπτωση υπερισχύει η ολόγραφη αναφορά της τιμής. Προσφορά που δεν δίδει τιμή σε ευρώ ή δίδει τιμή σε συνάλλαγμα ή με ρήτρα συναλλάγματος απορρίπτεται ως απαράδεκτη....». Στο άρ. 3.1.2 της Διακήρυξης προβλέπεται ότι «...δ) Η Επιτροπή Αξιολόγησης προβαίνει στην αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό στο οποίο εισηγείται αιτιολογημένα την αποδοχή ή απόρριψή τους, την κατάταξη των προσφορών με βάση το οριζόμενο με την παρούσα κριτήριο ανάθεσης και την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου. Εάν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με το αντικείμενο της σύμβασης, ο αναθέτων φορέας απαιτεί από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 313 και 89 ν. 4412/2016. ... Τα αποτελέσματα των ανωτέρω σταδίων επικυρώνονται

με απόφαση/αποφάσεις του αποφαινόμενου οργάνου του αναθέτοντος φορέα, η οποία κοινοποιείται στους προσφέροντες μέσω του ΕΣΗΔΗΣ.»

14. Επειδή, με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα, παραθέτοντας απόσπασμα του με αρ. 08B A/29-09-2022 Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών (ΕΑΗΔ) το οποίο συντάχθηκε κατόπιν της με αρ. 6131/15-9-2022 απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος φορέα, εμπεριέχοντας την αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών στο συνημμένο σε αυτό Παράρτημα Α, υποστηρίζει ότι σε αυτό γίνεται αναλυτική τεκμηρίωση εκ μέρους της Επιτροπής υπέρ του εύλογου και επαρκούς καθ' ύψος εκ μέρους της ποσού διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων, κατόπιν συγκριτικής επισκόπησης της οικονομικής προσφοράς της και των χορηγηθέντων εκ μέρους της διευκρινίσεων αναφορικά με τα επιμέρους κοστολογήσιμα κονδύλια σε αντιπαραβολή μάλιστα με το από 23-10-2021 υπόμνημα της παρεμβαίνουσας και πως, παρά την αιτιολόγηση του δηλωθέντος ποσού διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων και την αποδοχή της προσφοράς της ως εύλογης κατά τούτο από την Επιτροπή του Διαγωνισμού, το Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα δυνάμει της πληττόμενης εκτελεστής απόφασής του αποφάσισε την κατά πλειοψηφία απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της ως ασυνήθιστα χαμηλής και άρα ζημιογόνας, διαλαμβάνοντας τους ειδικότερους λόγους απόρριψής της, παραθέτει δε απόσπασμα της εν λόγω απόφασης. Ακολούθως, αναφέρει ότι παρατίθεται για κάθε κοστολογήσιμο εκ μέρους της επιμέρους κονδύλιο του διοικητικού της κόστους και του κόστους αναλωσίμων και σε πλήρη αντίθεση με την αιτιολογία αποδοχής της προσφοράς της που διέλαβε η Επιτροπή του Διαγωνισμού, νέα καινοφανής αιτιολογία με ειδική ανάλυση και επεξήγηση που όχι μόνο αντικρούει την τεκμηρίωση της Επιτροπής του Διαγωνισμού αλλά προβαίνει σε επιπρόσθετες ευλογοφανείς μεν πλην υποθετικές αναλύσεις κατά την κρίση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού του διοικητικού κόστους και των επιμέρους κονδυλίων του που όμως δεν εδράζονται σε συγκεκριμένες νομοθετικές διατάξεις ή στους όρους της διακήρυξης, τους οποίους η ίδια να φαίνεται να παραβίασε.

Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι εισάγονται το πρώτον από την πλειοψηφία του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα νέα δεδομένα και υποθέσεις που ουδόλως μνημονεύονταν στην οικεία διακήρυξη ή αποτελούσαν όρους της, η μη συμμόρφωση και έλλειψη ορθής κοστολόγησης των οποίων θα οδηγούσε στην απόρριψη της προσφοράς της ως ασυνήθιστα χαμηλής και πως χαρακτηριστικό είναι πως καταλήγει κατ' ουσίαν σε επαναδιατύπωση, συμπλήρωση και διαστρέβλωση των όρων της οικείας διακήρυξης αλλά και σε παράθεση υποθετικών σεναρίων και μεθοδολογίας προσδιορισμού του διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων υποκαθιστώντας κατ' ουσίαν το ήδη αναληφθέν έργο της Επιτροπής του Διαγωνισμού, καθ' υπέρβαση της εξουσίας του. Ακολούθως, παραθέτει νομοθεσία και νομολογία σχετικά με την υποχρέωση διαφάνειας, με βάση την οποία οφείλουν να ενεργούν οι αναθέτουσες αρχές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αναφέροντας, μεταξύ άλλων, ότι για την ενίσχυση και έμπρακτη κατοχύρωση της αρχής της διαφάνειας, ο νομοθέτης, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθ. 221 του Ν. 4412/2016, προσδιόρισε ειδικώς και αναλυτικώς τις αρμοδιότητες που «ιδίως» απολαμβάνουν τα αποκαλούμενα «γνωμοδοτικά όργανα» των διαγωνιστικών διαδικασιών, δηλαδή, τα όργανα που γνωμοδοτούν για κάθε ζητηματικής διαγωνιστικής διαδικασίας προς τα αποφαινόμενα όργανα, ενώ με τις διατάξεις των υπόλοιπων παραγράφων όρισε τις διαδικασίες συγκροτήσεώς τους καθώς και τις ιδιότητες και τον τρόπο επιλογής των μελών τους, αναφέρει δε ότι ούτε οι αναθέτουσες αρχές δύναται να περιστελλούν, με πράξεις ή παραλείψεις τους, τις αποκλειστικώς καθορισθείσες στον νόμο αρμοδιότητες των τακτικών γνωμοδοτικών οργάνων (δηλαδή των οργάνων που έχουν συγκροτηθεί με βάση τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 221), ούτε τα γνωμοδοτικά όργανα δύναται να εκχωρούν τις ορισθείσες από τον νόμο αρμοδιότητές τους ή να παραλείπουν την άσκησή τους υποκαθιστάμενα από άλλα, ισχυρίζεται δε ότι τις διατάξεις του άρθ. 221 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 που ορίζουν ότι το τακτικό γνωμοδοτικό όργανο (Επιτροπή του Διαγωνισμού) είναι αρμόδιο, μεταξύ άλλων, για τον ουσιαστικό έλεγχο και την αξιολόγηση των προσφορών, την εισήγηση προς το όργανο της αναθέτουσας αρχής που ασκεί αποφασιστικές αρμοδιότητες για την

απόρριψη των προσφορών και την κατακύρωση των αποτελεσμάτων καθώς και «για κάθε άλλο θέμα που ανακύπτει κατά τη διαδικασία ανάθεσης», έπεται, ελλείψει ειδικής διατάξεως περί του αντιθέτου, ότι το εν λόγω όργανο είναι αρμόδιο και για την υποβολή εισήγησης προς την αναθέτουσα αρχή όταν ανακύπτει ζήτημα απόρριψης προσφοράς υποψηφίου αναδόχου, ως αδικαιολόγητα και ασυνήθιστα χαμηλής, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρ. 88 παρ. του Ν. 4412/2016. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από το σύνολο της αναλυτικής αιτιολογίας της πλειοψηφίας του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα παρατίθενται στοιχεία των οικονομικών προσφορών και υποθετικοί συλλογισμοί που μόνο η Επιτροπή του Διαγωνισμού είχε στη διάθεσή της για την αξιολόγησή τους και εν προκειμένω της ίδιας της προσφεύγουσας και πως συνιστά κατ' ουσίαν μία δεύτερη νέα Επιτροπή εντός του αποφασίζοντος Οργάνου που δίχως να αιτηθεί από την Επιτροπή περαιτέρω διευκρινίσεις επί της ήδη διαμορφωθείσας κρίσης της, ή ακόμη και δίχως να αναπέμψει ως όφειλε στην ίδια για τυχόν αποστολή νέας συμπληρωματικής πρόσκλησης για διευκρινίσεις προς την προσφεύγουσα αναφορικά με την αιτιολόγηση της οικονομικής προσφοράς της για τα επίμαχα κονδύλια, απορρίπτει ως αλυσιτελές υποβληθέν αίτημα ενός μέλους του Δ.Σ. περί αναπομπής της απόφασης της Επιτροπής πίσω στην ίδια προκειμένου να προβεί σε ειδικά αιτιολογημένη κρίση και υποστήριξη της απόφασής της. Εν συνεχεία, προκειμένου να καταδειχθεί η προσπάθεια υποκατάστασης του ρόλου της Επιτροπής του Διαγωνισμού από την πλειοψηφία του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα παραθέτει σε αντιπαραβολή τις κρίσεις της Επιτροπής επί των επιμέρους κονδυλίων του διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων και τη σχετική αιτιολογία της πλειοψηφίας του Δ.Σ. προς απόρριψη του οικείου Πρακτικού. Ακόμη, υποστηρίζει ότι οι κρίσεις του Δ.Σ., πέραν του αβάσιμου αυτών, ακόμη και εάν φαίνονται ευλογοφανείς, φαίνονται να προέρχονται από μία δεύτερη οιοδήποτε Επιτροπή του διαγωνισμού και όχι από το αποφασίζον όργανο του αναθέτοντος φορέα, καθόσον η πλειοψηφία του Δ.Σ. ως ευχερώς διαπιστώνεται προβαίνει σε υπέρ το δέον και το πρώτο κρίσεις που απαιτούν ιδιαίτερες γνώσεις του υπό ανάθεση έργου και της οικείας διακήρυξης που μόνο η Επιτροπή του διαγωνισμού διαθέτει και πως, σε

κάθε περίπτωση, ουδόλως μνημονεύεται η χορήγηση γνώμης ειδικού ή έτερης Επιτροπής για να υποβοηθήσει το έργο του προς απόρριψη της ορθής και εμπειριστατωμένης κρίσης του γνωμοδοτικού οργάνου. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι κατ' αρχήν η πληττόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω υπέρβασης εξουσίας του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα και λόγω παράβασης ουσιώδους διάταξης της διαδικασίας για παροχή συμπληρωματικών διευκρινίσεων είτε εκ μέρους της προσφεύγουσας για μερικότερα κονδύλια είτε για παροχή συμπληρωματικής αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής του Διαγωνισμού (Σ1108/2022 απόφαση ΕΑΔΗΣΥ), εάν ήθελε υποτεθεί το ελλιπές του ήδη υποβληθέντος Πρακτικού της. Η παρεμβαίνουσα επί του λόγου αυτού παραθέτει το άρ. 120 του Ν. 4412/2016, καθώς και το άρ. 4.1 του Κανονισμού λειτουργίας του αναθέτοντος φορέα, αναφέροντας ότι σκοπός της γνωμοδοτικής διαδικασίας είναι η ενημέρωση του εξοπλισμένου με την αποφασιστική αρμοδιότητα οργάνου ώστε (το τελευταίο) να διαφωτιστεί ως προς τη νομιμότητα και την ουσιαστική ορθότητα (σκοπιμότητα) της πράξης που μπορεί ή οφείλει να εκδώσει και πως απλή είναι η γνωμοδότηση από το περιεχόμενο της οποίας δεν δεσμεύεται το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα, στην περίπτωση δε αυτή το όργανο μπορεί να αποκλίνει από τη γνωμοδότηση, αιτιολογώντας ειδικά τη διαφοροποίησή του. Εν συνεχεία, παραθέτει το άρ. 3.1.2 της Διακήρυξης, υποστηρίζοντας ότι, αναφορικά με την αξιολόγηση των οικονομικών προσφορών η Επιτροπή του διαγωνισμού κατά τη φάση αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών παρατήρησε ότι η προσφορά της προσφεύγουσας ήταν ασυνήθιστα χαμηλή και την κάλεσε να τεκμηριώσει την προσφερόμενη τιμή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3.1.2 παρ. δ της διακήρυξης και πως προς το σκοπό αυτό η προσφεύγουσα απέστειλε το από 16-4-2021 υπόμνημα της στο οποίο παρέθεσε ανάλυση και δικαιολόγηση της προσφερόμενης τιμής της προσκομίζοντας επιπρόσθετα και όλα τα αποδεικτικά της στοιχεία. Εν συνεχεία, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή του διαγωνισμού δια του υπ' αριθμ. Νο08B/11-8-2022 Πρακτικού αποδέχθηκε το ως άνω υπόμνημα χωρίς καμία αιτιολογία και προέβη στην αξιολόγηση ότι η προσφορά της προσφεύγουσας ήταν η πλέον συμφέρουσα, η δε ΔΙΠΕΦ εισηγήθηκε προς το ΔΣ την έγκριση του Πρακτικού, το δε ΔΣ, λόγω της

παντελούς απουσίας της οποιασδήποτε αιτιολογίας, με την υπ' αρ. 6131 απόφασή του, ανέπεμψε το ζήτημα στην Επιτροπή, η οποία επανήλθε με το υπ' αριθμ. 08B A/29-9-2022 Πρακτικό, στο οποίο αξιολόγησε τις προσφορές, παραθέτοντας αναφορικά με την προσφορά της προσφεύγουσας την ως άνω εσφαλμένη, αόριστη και ελλιπή αιτιολόγηση της προσφερόμενης τιμής κρίνοντας της εν τέλει ως αποδεκτή και επαρκή. Ακολούθως, αναφέρει ότι διαβίβασε όλα τα στοιχεία του φακέλου του διαγωνισμού με ταυτόχρονη εισήγηση περί έγκρισης του πρακτικού και πως το ΔΣ κατά τη σχετική συνεδρίαση του, αφού έλαβε γνώση και προέβη σε έλεγχο ουσίας όλων των σχετικών στοιχείων του φακέλου και της εισήγησης, αποφάσισε ότι είναι προς το συμφέρον του αναθέτοντος φορέα να αποκλίνει από τη γνωμοδότηση, και να μην εγκρίνει το Πρακτικό και όσα με αυτό έγιναν αποδεκτά από την Επιτροπή, αιτιολογώντας ειδικώς, σαφώς και πλήρως τη διαφοροποίησή του αυτή, ειδικότερα, έκρινε ότι από τις διευκρινήσεις της προσφεύγουσας διαπιστώνεται ότι δεν έχει υπολογισθεί εύλογο διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, ούτε εύλογο κόστος αναλωσίμων ούτε τεκμηριώνεται η προσφερόμενη τιμή με αποτέλεσμα να μην καλύπτεται το πραγματικό κόστος του έργου με κίνδυνο να διακυβεύεται η βιωσιμότητα της σύμβασης και να μειώνεται η ποιότητα του έργου και πως, σε αντίκρουση με την αιτιολογία της Επιτροπής που είχε κάνει δεκτή την τεκμηρίωση της προσφεύγουσας, την οποία το ΔΣ έκρινε ως μη επαρκώς αιτιολογημένη, παρέθεσε αιτιολογία με ειδική ανάλυση υπολογισμού και επεξήγηση για κάθε κοστολογήσιμο επιμέρους κονδύλιο του διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων. Στη συνέχεια η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι σε καμία περίπτωση και από καμία διάταξη νόμου ή της διακήρυξης δεν είχε υποχρέωση αναπομπής της υπόθεσης στην Επιτροπή προς παροχή συμπληρωματικής αιτιολογίας, αλλά ούτε και στην προσφεύγουσα για παροχή συμπληρωματικών διευκρινήσεων και πως δυνατότητα εκ νέου κλήσης υφίσταται αν διατηρούνται αμφιβολίες. Συμπερασματικά, η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι το ΔΣ του αναθέτοντος φορέα ενήργησε απολύτως νόμιμα και εντός των ορίων της αποφασιστικής του αρμοδιότητας και για το λόγο αυτό οι αποφάσεις του από άποψη τυπικής

ισχύος είναι ακλόνητες, κάθε δε αντίθετος ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

15. Επειδή, επί του πρώτου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, από τις διατάξεις του άρ. 221 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 που ορίζουν ότι το τακτικό γνωμοδοτικό όργανο (Επιτροπή του Διαγωνισμού) είναι αρμόδιο, μεταξύ άλλων, για τον ουσιαστικό έλεγχο και την αξιολόγηση των προσφορών, την εισήγηση προς το όργανο της αναθέτουσας αρχής που ασκεί αποφασιστικές αρμοδιότητες για την απόρριψη των προσφορών και την κατακύρωση των αποτελεσμάτων καθώς και «για κάθε άλλο θέμα που ανακύπτει κατά τη διαδικασία ανάθεσης», έπεται, ελλείψει ειδικής διατάξεως περί του αντιθέτου, ότι το εν λόγω όργανο είναι αρμόδιο και για την υποβολή εισήγησης προς την αναθέτουσα αρχή όταν ανακύπτει ζήτημα απόρριψης προσφοράς υποψηφίου αναδόχου, ως αδικαιολόγητα και ασυνήθιστα χαμηλής, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρ. 88 του Ν. 4412/2016 (βλ. ΣτΕ 199/2021, σκ. 15).Εν προκειμένω, με την υπ' αρ. 6131 απόφασή του με θέμα *«Έγκριση του υπ' αριθμ. 08B/11.08.2022 Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών (ΕΑΗΔ) του αποτελέσματος αποσφράγισης και αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών του ηλεκτρονικού δημόσιου ανοικτού διαγωνισμού (αρ. ΕΣΗΔΗΣ «...») με αριθμό διακήρυξης «...» που αφορά το έργο «...», το Διοικητικό Συμβούλιο του αναθέτοντος φορέα, αφού έλαβε γνώση της με αριθμό9037463/30-08-2022 εισήγησης της Διεύθυνσης Προμηθειών και Εφοδιασμού (ΔΙΠΕΦ), πουαφορά στην έγκριση του υπ' αριθμ. 08B/11.08.2022 Πρακτικού της Επιτροπής ΑξιολόγησηςΗλεκτρονικών Διαγωνισμών (ΕΑΗΔ) του αποτελέσματος αποσφράγισης και αξιολόγησηςτων οικονομικών προσφορών του εν λόγω διαγωνισμού, αποφάσισε την αναπομπή στην ανωτέρω Επιτροπή το πρακτικό, προκειμένου νασυμπεριληφθεί περαιτέρω αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών. Εν συνεχεία, με την υπ' αρ. 6151 προσβαλλόμενη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του αναθέτοντος φορέα με θέμα *«Έγκριση του υπ' αριθμ. 08B A/29.09.2022 Πρακτικού της Επιτροπής Αξιολόγησης Ηλεκτρονικών Διαγωνισμών (ΕΑΗΔ) του αποτελέσματος αποσφράγισης και αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών**

του ηλεκτρονικού δημόσιου ανοικτού διαγωνισμού (αρ. ΕΣΗΔΗΣ «...») με αριθμό διακήρυξης «...» που αφορά το έργο «...». το Διοικητικό Συμβούλιο κατά πλειοψηφία αποφάσισε ότι «Το υπό κρίσιν πρακτικό της Επιτροπής επικαλείται ως αιτιολογία κατακύρωσης του διαγωνισμού το κριτήριο της χαμηλότερης τιμής της προσφοράς της εταιρείας «...». Ωστόσο παρά το γεγονός ότι η ως άνω προσφορά χαρακτηρίστηκε από την Επιτροπή ως ασυνήθιστα χαμηλή και ζητήθηκαν περαιτέρω διευκρινίσεις και τεκμηρίωση επί του τρόπου υπολογισμού των αναφερόμενων στην προσφορά ποσών από τη διαγωνιζόμενη εταιρεία, οι οποίες και δόθηκαν, η προσφορά δεν κρίνεται επαρκώς αιτιολογημένη. Μετά από ουσιαστικό έλεγχο της προσφοράς -και όχι τυπική διερεύνηση- στον οποίο πρέπει να προβαίνει η Αναθέτουσα Αρχή κρίνεται ότι το πρακτικό κατακύρωσης του διαγωνισμού δεν είναι επαρκώς αιτιολογημένο και σε πολλά σημεία των διευκρινίσεων που έδωσε η ως άνω εταιρεία διαπιστώθηκε ότι δεν υπολογίζεται το εύλογο διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών, το κόστος αναλωσίμων, το εύλογο εργολαβικό κέρδος, ούτε τεκμηριώνεται πλήρως η προσφερόμενη τιμή με αναλυτικό υπολογισμό κόστους, στοιχεία τα οποία επί ποινή απαραδέκτου θα πρέπει να αναφέρονται στην οικονομική προσφορά εκάστου υποψηφίου, προκειμένου να καθίσταται δυνατό να ελεγχθεί το ύψος αυτής σε σχέση με το αντικείμενο της υπηρεσίας, χωρίς να προσκομίσει συγκεκριμένα στοιχεία για την τεκμηρίωση του εφικτού και βιώσιμου της προσφοράς της. Ως εκ τούτου δεν προκύπτει ότι καλύπτεται το πραγματικό κόστος του έργου με αποτέλεσμα να διακυβεύεται η βιωσιμότητα της σύμβασης και να υπάρχει ο κίνδυνος να μειωθεί η ποιότητα του έργου προς ζημιά του «...», η οποία θα ανέρχεται στο ύψος της προσφοράς της εταιρείας χωρίς να απολαμβάνει τις υπηρεσίες όπως αυτές περιγράφονται στον διακήρυξη του εν λόγω διαγωνισμού.», προέβη δε, εν συνεχεία, σε ειδικότερη αναφορά επί των εκεί αναφερόμενων επιμέρους κονδυλίων που έχουν υπολογιστεί στην οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας, υποστηρίζοντας ότι δεν επαρκούν να καλύψουν τις ανάγκες της σύμβασης. Κατέληξε δε, κατά πλειοψηφία, στο συμπέρασμα ότι «το ποσό των 16.000,08 ευρώ για αναλώσιμα και 213.201,60 ευρώ € για διοικητικό κόστος, ότι είναι ιδιαίτερα χαμηλό και κάτω του πραγματικού κόστους , δεν

επαρκεί για την κάλυψη των αναγκών εκτέλεσης της σύμβασης, με συνέπεια να μην καταλείπεται κανένα ποσό ως κέρδος στην εταιρεία «...» αλλά και να καθίσταται η οικονομική προσφορά της ανωτέρω εταιρείας ζημιογόνος και κατά συνέπεια η εν λόγω εταιρεία δεν θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της, κατά τρόπο που να διασφαλίζει την ποιοτικά αναμενόμενη, ποσοτικά επαρκή και χρονικά έγκαιρη παροχή των υπηρεσιών φύλαξης στον οργανισμό». Η προσφεύγουσα με τον πρώτο υπό κρίση λόγο της προσφυγής της υποστηρίζει ότι, επί της ουσίας, το Διοικητικό Συμβούλιο του αναθέτοντος φορέα υπερέβη την αρμοδιότητά του και προέβη το πρώτον σε κρίσεις που απαιτούν ιδιαίτερες γνώσεις, και άρα μόνον η Επιτροπή του διαγωνισμού θα ηδύνατο να καταλήξει σε αυτές (ενν. τις κρίσεις). Όταν οι διατάξεις προβλέπουν ότι για την έκδοση μιας πράξης χρειάζεται γνωμοδότηση, κατά κανόνα, το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα οφείλει πριν από την έκδοση της διοικητικής πράξης να ζητήσει και να λάβει υπόψη του τη γνωμοδότηση, στη δε περίπτωση της απλής γνώμης, όπως εν προκειμένω, το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν δεσμεύεται από αυτήν, αλλά μπορεί να αποφασίσει και διαφορετικά (ΣτΕ 1704/1981), η δε πράξη του οργάνου που έχει αποφασιστική αρμοδιότητα, εφόσον έχει περιεχόμενο διαφορετικό από την απλή γνωμοδότηση, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη (άρ. 20, παρ. 2 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, βλ. ΣτΕ 698/2017, 3075/2007, 3897/2004)(βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος Ι, 15η Έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, σελ. 131). Κατά τα παγίως κριθέντα, η Επιτροπή Διαγωνισμού είναι γνωμοδοτικό όργανο, διατυπώνοντας απλή και όχι σύμφωνη γνώμη, το δε αποφασίζον όργανο της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με τη γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, η οποία αποτυπώνεται στο προπαρατεθέν στη σκ. 13 της παρούσας άρ. 20 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, οφείλει να αιτιολογήσει ειδικώς την τυχόν απόκλιση του από την γνώμη της Επιτροπής (ΣτΕ 1607/2022, σκ. 14). Εν προκειμένω, το Διοικητικό Συμβούλιο του αναθέτοντος φορέα, ήτοι το αποφασίζον όργανο, διαφοροποιήθηκε από την κρίση της Επιτροπής Αξιολόγησης του διαγωνισμού, αιτιολογώντας ειδικώς την απόκλιση αυτή, ως εξάλλου, κατά τα ανωτέρω, είχε το δικαίωμα, η δε προσφεύγουσα δεν

αμφισβητεί την πληρότητα της αιτιολογίας που το αποφασίζουν όργανο παρέθεσε, αλλά αμφισβητεί τη δυνατότητα να απόσχει από την απλή γνώμη του γνωμοδοτικού οργάνου. Εντούτοις, κατά τα ανωτέρω, το αποφασίζουν όργανο δύναται αιτιολογημένα να διαφοροποιηθεί από την απλή γνώμη του γνωμοδοτικού οργάνου, όπως στην περίπτωση αυτή προέβη, ουδόλως δε πρόκειται για υπέρβαση εξουσίας αυτού. Αλυσιτελώς δε η προσφεύγουσα επικαλείται την υπ' αρ. 199/2021 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, δοθέντος ότι στην εκεί περίπτωση *«η έκδοση της 893/2020 αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφορά της αιτούσας και αναδείχθηκε άλλος υποψήφιος προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού, χωρίς όμως να έχει προηγηθεί γνωμοδότηση της αρμόδιας Επιτροπής Διαγωνισμού, συντελέσθηκε κατά παράβαση του άρθρου 221 παρ. 1 του ν. 4412/2016, αλλά και της ίδιας της διακήρυξης του διαγωνισμού, η οποία σε καμία από τις διατάξεις της επιτρέπει τέτοια παρέκκλιση.»*, ήτοι έκρινε επί υπόθεσης με εντελώς διαφορετικά πραγματικά περιστατικά (σκ. 18). Συναφώς, αβάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα και λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας για παροχή συμπληρωματικών διευκρινίσεων, είτε εκ μέρους της ίδιας για μερικότερα κονδύλια, είτε για παροχή συμπληρωματικής αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής του Διαγωνισμού, εάν ήθελε υποτεθεί το ελλειπές του ήδη υποβληθέντος Πρακτικού της, καθώς η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται, άνευ ετέρου, να καλεί κατ' επανάληψη τον προσφέροντα να διευκρινίζει, επεξηγεί και συμπληρώνει τα τυχόν ελλιπή στοιχεία της αιτιολογήσεως της προσφοράς του, δοθέντος ότι, η αναθέτουσα αρχή, εφόσον αιτιολογεί πλήρως την κρίση της ότι η ελεγχθείσα προσφορά, κατόπιν ειδικής και σαφούς προσκλήσεως προς αιτιολόγησή της από τον προσφέροντα, είναι αναμφίβολα ανεπαρκής, τερματίζει νομίμως τη διαδικασία διαλόγου με τον τελευταίο, χωρίς να υποχρεούται σε περαιτέρω κλήση του για υποβολή πρόσθετων διευκρινίσεων (βλ. ΣτΕ 2128/2022, σκ. 8). Επομένως, ο πρώτος λόγος της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής απορρίπτεται ως αβάσιμος.

16. Επειδή με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αβασίμως και πλημμελώς

δυνάμει της πληττόμενης απόφασης του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα αποφασίστηκε η κατά πλειοψηφία απόρριψη της υποβληθείσας προσφοράς της ωςσυνήθιστα χαμηλής ως προς τα κονδύλια του διοικητικού της κόστους και κόστους αναλωσίμων, διαπιστώνοντας την πλημμελή κρίση της Επιτροπής του Διαγωνισμού ως προς τούτο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στο υπ' αρ. 9141727/6-4-2021 έγγραφο της Επιτροπής του διαγωνισμού προς την ίδια με το οποίο αιτήθηκε κατ' άρθρο 3.1.2. της οικείας διακήρυξης τηναναλυτική και πλήρη τεκμηρίωση της προσφερόμενης τιμής της, η Επιτροπή ουδόλως διέλαβε κάποια κρίση περί ύπαρξης «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς» εκ μέρους της, υποστηρίζοντας ότι ορθά υπέλαβε πως με δεδομένο την απουσία *prima facie* εκτίμησης της Επιτροπής του Διαγωνισμού περί της «ασυνήθιστα χαμηλής» προσφοράς της, ουδόλως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι ο αναθέτων φορέας διατηρεί αμφιβολίες σχετικά με το εν λόγω ζήτημα. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι για το σύνολο του υπό ανάθεση έργου δήλωσε ποσό για διοικητικόκόστος ανερχόμενο στα 213.201,60 ευρώ, ποσό για κόστος αναλωσίμων ανερχόμενο στα 16.000,08 ευρώ και ποσό για εργολαβικό κέρδος ανερχόμενο στα 23.999,76 ευρώ, οι δε νόμιμες κρατήσεις υπολογιζόμενες σε ποσοστό 0,1554% ανέρχονται στο ποσό των 15.241,20 ευρώ και πως τα εν λόγω ποσά διοικητικού κόστους, κόστους αναλωσίμων και εργολαβικού κέρδους πουαθροιζόμενα διαμορφώνουν συνολικό ποσό ύψους 253.201,44€, απέχουν μακράν τουμηδενικού και σε καμία περίπτωση δεν είναι τόσο χαμηλά ώστε να μπορεί να εξομοιωθούν μεμηδενικά ή να τίθεται αμφιβολία ως προς τη δυνατότητα εκτέλεσης της σύμβασης και πως πέραν του εργολαβικού κέρδους, τόσο το ποσό του διοικητικού κόστους (213.201,60 €) όσο καιτο ποσό του κόστους αναλωσίμων (16.000,08 €) είναι αρκετά υψηλά, σε σχέση με το αντικείμενοτης σύμβασης, και ορθά καταρχήν η αναθέτουσα αρχή, μετά από μία εκ πρώτης όψεως εκτίμησητου κατά πόσον οι προσφορές «φαίνονται» υπερβολικά χαμηλές δεν διατύπωσε ουδεμία κρίσηπερί έγερσης αμφιβολιών ως προς το ύψος των εν λόγω κονδυλίων. Αναφέρει δε ότι η οικονομική προσφορά της δεν ήταν σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη πουπροσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή και ούτε γνώριζε την υποβολή

κάποιας ένστασης από πλευράς των λοιπώνσυμμετεχόντων, ώστε να δημιουργηθούν στην αναθέτουσα αρχή αμφιβολίες ως προς τηνφερεγγυότητα της υποβληθείσας προσφοράς, συνεπώς, εφόσον η αναθέτουσα αρχή δεν έκρινε *prima facie* ότι η προσφορά της είναι ασυνήθιστα χαμηλή, και εφόσον δενυπήρχε καμία ένδειξη περί του αντιθέτου, ουδεμία υποχρέωση καταρχήν είχε να την καλέσει σεπαροχή διευκρινίσεων ως προς τα επιμέρους συνθέτοντα αυτήν κονδύλια, οπότε και συνυπέβαλε τις διευκρινίσεις της προς το σκοπό αναλυτικότερης διάγνωσης του τρόπου καιτης μεθόδου εξαγωγής της συνολικής προσφερόμενης τιμής της, συμμορφούμενη με το υποβληθέν αίτημα της Επιτροπής του Διαγωνισμού. Δηλαδή, ισχυρίζεται ότι μέχρι τις 6-4-2021 απουσίαζε η οιαδήποτε κρίση της αρμόδιαςΕπιτροπής περί του ασυνήθιστα χαμηλού της προσφοράς της, αναφέροντας ότι η αναθέτουσα αρχή διατηρεί διακριτική ευχέρεια ως προς το εάν καταρχήν μίαπροσφορά «φαίνεται» ασυνήθιστα χαμηλή, δέσμια αρμοδιότητα ως προς την κλήση υποψηφίουπρος επεξήγηση της προσφοράς του πριν τον αποκλεισμό του λόγω ασυνήθιστα χαμηλήςπροσφοράς και ομοίως διακριτική ευχέρεια ως προς την εν τέλει εκτίμηση του ασυνήθισταχαμηλού χαρακτήρα της προσφοράς όπως και την αποδοχή ή μη της διαπιστωθείσας μητεκμηριωμένης ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς και πως η κρίση της αναθέτουσας αρχής ως προς σύνηθες ή ασύνηθες της υποβαλλόμενης οικονομικής προσφοράς ελέγχεται μόνον ως προς τηνυπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας που αυτή διαθέτει, σύμφωνα με ταδιδάγματα της κοινής πείρας και λογικής. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση και ανεξαρτήτως της απουσίας αρχικής διατύπωσης κρίσης της Επιτροπής του Διαγωνισμού περί του ασυνήθιστα χαμηλού ή μη ύψους της οικονομικής της προσφοράς σε συμμόρφωση με το αίτημα αυτής προέβη σε διεξοδική ανάλυση τωνκοστολογηθέντων εκ μέρους της κονδυλίων περί του επίμαχου δηλωθέντος ποσού του διοικητικούτης κόστους και κόστους αναλωσίμων (αλλά και των λοιπών εργολαβικού κέρδους και εργατικούκόστους), προσκομίζοντας μάλιστα προς τούτο τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία (πρβλ. συνολικάυποβληθέν αρχείο ύψους 321 σελίδων), αναφέρει δε ότι η διαδικασία διαλόγουολοκληρώνεται νομίμως οποτεδήποτε

πληρωθούν, σωρευτικώς, οι εξής δύο αναγκαίες συνθήκες:αφ' ενός δόθηκε η δυνατότητα στον προσφέροντα να υποστηρίξει την προσφορά του κατά τρόποπλήρη και λυσιτελή ως προς όλα τα σημεία που δημιούργησαν επιφυλάξεις και αφ' ετέρου ηαναθέτουσα αρχή διαμόρφωσε ασφαλή κρίση ως προς το παραδεκτό της προσφοράς κατόπιναποσαφήνισης όλων των κρίσιμων στοιχείων που τη συνθέτουν. Ακολούθως, η προσφεύγουσα παραθέτει απόσπασμα των από 16.04.2021 διευκρινίσεων της και αναφέρει ότι η Επιτροπή του Διαγωνισμού κατόπιν αναπομπής προέβη σε λεπτομερή και εκτενήσυγκριτική επισκόπηση τόσο των χορηγηθέντων εκ μέρους της διευκρινίσεων όσο και τουυπομνήματος της παρεμβαίνουσας τεκμηριώνοντας πλήρως και επαρκώς τηνπροηγούμενη θέση της περί συμφωνίας της οικονομικής της προσφοράς με τους όρους της διακήρυξης και το εύλογο των εκ μέρους της δηλωθέντων ποσών διοικητικού κόστους και κόστουςαναλωσίμων (Παράρτημα Α' του Πρακτικού) και πως με το νέο με αριθμ. 08B A/29-09-2022 Πρακτικό της Επιτροπής απερρίφθηκατά πλειοψηφία δυνάμει της πληττόμενης δια της παρούσας απόφασης του Δ.Σ. με την σε αυτόνέα πλημμελή και αβάσιμη αιτιολογία, υποστηρίζοντας ότι η ειδικότερη αιτιολογία του Δ.Σ. περί απόρριψης της προσφοράς της ως ασυνήθιστα χαμηλής είναι όλως πλημμελής και αβάσιμη, ενώ δεν εδράζεται στις διατάξεις της οικείας διακήρυξης, καθόσον προβαίνει σε αυθαίρετους και ευλογοφανείς υποθετικούς συλλογισμούς. Έπειτα, η προσφεύγουσα παραθέτει απόσπασμα της υπ' αρ. 2128/2022 απόφασης ΣτΕ, υποστηρίζοντας ότι η αόριστη επίκληση των διδαγμάτων κοινής πείρας και λογικής δεν αρκεί, προκειμένου να θεωρηθεί ότι η αναθέτουσα αρχή αιτιολόγησε επαρκώς τις εκτιμήσεις της και δεν έκανε κακή χρήση της διακριτικής της ευχέρειας, πόσω μάλλον όταν, ενπροκειμένω, οι ισχυρισμοί του αναθέτοντος φορέα δεν τεκμηριώνονται από βάσιμους ισχυρισμούςκαι αποδεικτικά συγκριτικά στοιχεία αλλά τουναντίον αποτελούν δικές του εκτιμήσεις και μάλιστα του Δ.Σ. του Οργανισμού και ουχί της Επιτροπής του Διαγωνισμού. Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι επειδή δεν αναφερόταν με πανηγυρικό τρόπο στην υπ' αρ. 9141727/6-4-2021 επιστολή της αναθέτουσας αρχής, δια της οποίας της

ζήτησε να αναλύσει επαρκώς την οικονομική της προσφορά, πως κατά την αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς διαπιστώθηκε ότι αυτή είναι ασυνήθιστα χαμηλή και πως αυτό δήθεν αποδεικνύει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής δεν ήταν ότι εκ πρώτης όψεως η προσφορά της προσφεύγουσας είναι ασυνήθιστα χαμηλή και άρα ότι διατηρεί αμφιβολίες για το εν λόγω ζήτημα, είναι αβάσιμος αλλά και αλυσιτελώςπροβαλλόμενος διότι, από το περιεχόμενο της υπ' αρ. 9141727/6-4-2021 επιστολής της αναθέτουσας, αρχής όσο και από το από 16-4-2021 υπόμνημα της προσφεύγουσας προκύπτει εναργώς ότι πρόκειται για εφαρμογή της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθ. 3.1.2 περ. δ της Διακήρυξης και 313 και 89 του Ν. 4412/2016 και πως από το ίδιο το γεγονός ότι στο πλαίσιο αξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς ζητείται από την Επιτροπή ανάλυση και αιτιολόγηση της τιμής είναι αυταπόδεικτο ότι πρόκειται για την περίπτωση αυτή, καθώς σύμφωνα με την διακήρυξη και το νόμο είναι η μόνη περίπτωση όπου η επιτροπή στο πλαίσιο αξιολόγησης της οικονομικής προσφοράς ζητά ανάλυση και τεκμηρίωση της προσφερόμενης τιμής. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι πουθενά δεν προβλέπεται ότι πρέπει στην επιστολής της η αναθέτουσα αρχή να αναφέρει με πανηγυρικό τρόπο ότι η προς τεκμηρίωση οικονομική προσφορά της φάνηκε εκ πρώτης όψεως ασυνήθιστα χαμηλή και πως η προβλεπόμενη διαδικασία τηρήθηκε στο έπακρον, ενώ σε καμία περίπτωση δεν θίχτηκε το αναφαίρετο δικαίωμα της προσφεύγουσας να εξηγήσει και να τεκμηριώσει την προσφορά της, πριν τον αποκλεισμό της για το λόγο αυτό, ισχυρίζεται δε πως η προσφεύγουσα ομολογεί ότι επί της ουσίας κανένα δικαίωμά της δεν θίχτηκε αφού της δόθηκε η δυνατότητα αλλά και η ίδια παρέθεσε εν τέλει δια του από 16-4-2021 υπομνήματός αναλυτική τεκμηρίωση των τιμών της προσκομίζοντας κάθε αναγκαίο αποδεικτικό. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι δεδομένου ότι η κλήση της αναθέτουσας αρχής προς αιτιολόγηση για το εν λόγω ζήτημα (ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά), λόγω της επαγωγής στον διαγωνιζόμενο δυσμενών εννόμων συνεπειών, αποτελεί πράξη εκτελεστή (ΣΤΕ 199/2021 ΣΤΕ ΕΑ 184/2020), η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να την προσβάλλει αυτοτελώς, ζητώντας την ακύρωσή της με την αιτιολογία ότι δεν αναφερόταν με πανηγυρικό τρόπο σε αυτή η εκ πρώτης

όψεως εκτίμηση της προσφοράς της ως ασυνήθιστα χαμηλής, πράγμα το οποίο ωστόσο δεν έπραξε, ανεπίκαιρα δε και απαράδεκτα προσπαθεί το πρώτον, μέσω της υπό κρίση προσφυγής, να προσβάλει αυτή. Ακόμη, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι πουθενά δεν προβλέπεται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ζητήσει συμπληρωματικές διευκρινήσεις επί της ήδη χορηγηθείσας τεκμηρίωσης παρίσταται προδήλως αβάσιμος και κάθε σχετικός ισχυρισμός της, ότι δήθεν μετά την κρίση του ΔΣ επί του υπομνήματός της, έπρεπε να ξανακληθεί προς χορήγηση συμπληρωματικής τεκμηρίωσης πριν να αποφασιστεί ο αποκλεισμός της και πως από πουθενά δεν φαίνεται ότι μετά την εξέταση του από 16-4-2021 υπομνήματος το ΔΣ διατηρούσε την οποιαδήποτε αμφιβολία για το αν κρίνει τις χορηγηθείσες εξηγήσεις επαρκείς ή όχι και άρα πολύ σωστά πράττοντας προχώρησε σε πλήρως αιτιολογημένη απόρριψη της προσφοράς της χωρίς να ζητήσει περαιτέρω διευκρινήσεις. Αναφορικά με το κόστος διάθεσης αυτοκινήτων, η προσφεύγουσα παραθέτει τη σχετική κρίση της πλειοψηφίας του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα, υποστηρίζοντας ότι προϋπολόγισε για το απαιτούμενο κόστος διάθεσης/ενοικίασης οχημάτων για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης ποσό ύψους 19.354,84 ευρώ άνευ ΦΠΑ και πως προσκόμισε την από 2-6-2022 προσφορά της εταιρείας «...» στην οποία αναφέρεται ότι το μηνιαίο κόστος μίσθωσης για τρία (3) έτη δέκα(10) επιβατικών οχημάτων για χρήση στο συγκεκριμένο έργο ανέρχεται σε 1.000,00 ευρώ, και συνεπώς το συνολικό κόστος και για τα 10 οχήματα για 24 μήνες υπολογίζεται σε 19.354,84 ευρώ χωρίς τον αναλογούντα ΦΠΑ (ήτοι 24.000,00 ευρώ με ΦΠΑ / 1,24), όπου περιλαμβάνονται όλα τα έξοδα των αυτοκινήτων, όπως συντήρησης, τέλη κυκλοφορίας κλπ, το δε ύψος της προσφοράς αναφέρει ότι δικαιολογείται από την εξαιρετική συνεργασία της με την εν λόγω εταιρία δεδομένου ότι μισθώνει από αυτήν ένα στόλο οχημάτων συνολικώς, οπότε για ορισμένες περιπτώσεις η προσφορά που της δίνεται είναι η ελάχιστη δυνατή. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι δεν απαιτείτο οι διαγωνιζόμενοι να έχουν στην κατοχή ή στην ιδιοκτησία τους τα απαιτούμενα οχήματα για την εκτέλεση των εποχούμενων φυλάξεων (patrol) όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα Ι της διακήρυξης κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς

αλλά αρκεί να διασφαλίζεται η διάθεσή τους κατά την εκτέλεσή της σύμβασης, αναφέρει δε ότι η Διακήρυξη δεν απαιτούσε συγκεκριμένο έγγραφο προς πλήρωση της εν λόγω απαίτησης και πως δεν προσβάλλεται το συγκεκριμένο έγγραφο ως πλαστό, προκειμένου να αμφισβητείται η γνησιότητά του ή το περιεχόμενο όσων βεβαιώνονται σε αυτό, επιπλέον ότι απαραδέκτως πλήττεται η ίδια η συμφωνία της με την συνεργαζόμενη της τρίτη εταιρία μίσθωσης οχημάτων, που ανάγεται στην επιχειρηματική της δραστηριοποίηση. Ακόμη, υποστηρίζει ότι ενδεικτικά μνημονεύονται τα έξοδα των οχημάτων που συμπεριλαμβάνονται σε αυτήν ενώ η προσθήκη «κλπ» συμπεριλαμβάνει κάθε επιπλέον κόστος όπως και αυτό της αντικατάστασης του οχήματος λόγω βλάβης, ενώ απαραδέκτως και πάλι πλήττεται από τον αναθέτοντα φορά το «δυνατό» ή «αδύνατο» της κάλυψης και του κόστους αυτού με το μνημονεύόμενο στην επιστολή ποσό, καθόσον αφορά την δική της επιχειρηματική δραστηριοποίηση και τις δικές της εμπορικές συνεργασίες. Επιπλέον, αναφέρει ότι ακόμη και εάν ήθελε υποτεθεί ότι πλημμελώς δεν συνυπολόγισε το ποσόν των 4.646,00 ευρώ που αναλογεί στο ΦΠΑ, τούτο μπορεί ευχερώς να καλυφθεί από του υπολειπόμενο ποσό των 10.290,00 ευρώ που έχει συνυπολογίσει στο κόστος αναλωσίμων της ως απρόβλεπτα έξοδα. Η παρεμβαίνουσα επί του ισχυρισμού αυτού υποστηρίζει ότι η Επιτροπή του Διαγωνισμού –όπως προκύπτει από το Πρακτικό- έκρινε την τεκμηρίωση επαρκή, χωρίς ωστόσο αποδεδειγμένα να προβεί σε καμία ουσιαστική αξιολόγηση αυτής ως προς την βασιμότητα του περιεχομένου της, με την αιτιολογία –δήθεν- ότι δε μπορούσε να την αμφισβητήσει και πως το ΔΣ αρμοδίως κρίνοντας ανεπαρκή αυτή την αιτιολογία, σε αντίθεση με την Επιτροπή του Διαγωνισμού, προέβη σε ουσιαστική αξιολόγηση του περιεχομένου της οικονομικής προσφοράς εταιρείας μισθώσεως οχημάτων και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή είναι προσχηματική και δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως εξαιρετικά χαμηλή αιτιολογώντας πλήρως την κρίση της αυτή, υποστηρίζει δε ότι το ΔΣ τεκμηριώνει επιπρόσθετα την άρνηση της αποδοχής του, στο γεγονός ότι βάσει του Ν. 2859/2000 το κόστος ΦΠΑ δεν εκπίπτει από τη φορολογία και ότι επομένως ακόμα και αν γινόταν δεκτό το ποσό των 100 ευρώ μηνιαίως,

έπρεπε αυτό να συνυπολογισθεί ολόκληρο από την προσφεύγουσα ως δαπάνη, που αφορά τη διάθεση των ανωτέρω οχημάτων για την εκτέλεση του έργου και όχι μέρος αυτού (80,64 ευρώ μηνιαίως). Ακόμη, ισχυρίζεται ότι το ΔΣ για τη διεξαγωγή του κατά προσέγγιση κόστους, που θα απαιτηθεί για τη δαπάνη αυτή κατά την εκτέλεση της σύμβασης, ώστε να καταδείξει το αδικαιολογήτως χαμηλό προσφερόμενο κόστος της προσφεύγουσας, ορθά χρησιμοποίησε ως συγκριτικά στοιχεία τις δικές του πραγματικές δαπάνες για χρονομίσθωση οχημάτων (που ως οργανισμός μεγάλου βεληνεκού, μεγάλης οικονομικής δύναμης και επιφάνειας και αυξημένων αναγκών σε μισθώσεις οχημάτων, συγκριτικά με την οποιαδήποτε διαγωνιζόμενη εταιρία, σίγουρα γνωρίζει πολύ καλά τις εφαρμοζόμενες πολιτικές των εταιριών μίσθωσης οχημάτων, διαπραγματεύεται και πετυχαίνει τις πλέον συμφέρουσες τιμές της αγοράς στις συνεργασίες του), στα οποία είχε πρόσβαση, ανερχόμενες σε μέση τιμή μίσθωσης οχήματος 400,00 ευρώ μηνιαίως και μάλιστα μείωσε (χαριστικά) αυτό το ποσό κατά 100,00 ευρώ προκειμένου να υπολογίσει κατά προσέγγιση το πραγματικό και όχι πλασματικό κόστος που θα απαιτηθεί για την εν λόγω δαπάνη. Ως προς το κόστος χρήσης οχημάτων, η προσφεύγουσα παραθέτει την αιτιολογία της πλειοψηφίας του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα και υποστηρίζει ότι δήλωσε ως κόστος καυσίμων, ελλείπει ρητού προσδιορισμού στην οικεία διακήρυξη περί της χιλιομετρικής απόστασης των φυλασσόμενων σημείων και ελλείπει ρητού καθορισμού του αριθμού των απαιτούμενων διελεύσεων από κάθε φυλασσόμενο σημείο το ποσόν των 37.583,22 ευρώ κατά προσέγγιση για τους 24 μήνες, αναφέρει δε ότι σύμφωνα με τη Διακήρυξη συγκεκριμένα απαιτείται η διάθεση δέκα (10) οχημάτων και ειδικότερα 6 οχήματα τα οποία θα διατίθενται όλο το 24ωρο, 3 οχήματα τα οποία θα διατίθενται για 16 ώρες ημερησίως έκαστο εξ αυτών και 1 αυτοκίνητο προς διάθεση για 8 ώρες ημερησίως, και πως, με βάση τα ανωτέρω, οισυνολικές ώρες διάθεσης των οχημάτων ανέρχονται στις 200 ώρες ημερησίως. Ειδικότερα, αναφέρει ότι κατέληξε στο ότι για 200 ώρες που απαιτούνται αυτά να ευρίσκονται προς διάθεση ημερησίως χ 6 χλμ/ώρα κατά μέσο όρο, εξάγεται το αποτέλεσμα των 1.200 χλμ ημερησίως, ευνεπώς, κατά τα δύο έτη της υπό ανάθεση σύμβασης τα χιλιόμετρα που απαιτείται να

διανυθούνανέρχονται σε $1.200 \times 365 \text{ ημέρες} \times 2 \text{ έτη} = 876.000$ χιλιόμετρα και, λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατανάλωση δε των οχημάτων ανέρχεται στα 4 λίτραπετρελαίου – καυσίμου ανά 100 χιλιόμετρα, τα συνολικά λίτρα που θα απαιτηθούνπροσδιορίζονται για τη διετία στα 35.040 ($876.000 \times 4/100$) λίτρα και πως, κατά την ημερομηνία δεδιενέργειας του διαγωνισμού (09-2020) ο μέσος όρος της τιμής του λίτρου – καυσίμου ανερχότανστο ποσό των 1,33 ευρώ ανά λίτρο ή 1,073 ευρώ χωρίς ΦΠΑ, η δε προσφεύγουσα προσδιόρισε τοσυνολικό κόστος των καυσίμων για τη διετία στο ποσό των 37.583,22 ευρώ. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι, προκειμένου να υπολογισθεί και ναπροϋπολογισθεί το επίμαχο κόστος καυσίμων, ο εκάστοτε συμμετέχων οικονομικός φορέας όφειλενα λάβει υπόψη του με κάποιον υποθετικό συλλογισμό τις δύο ελλείπουσες σταθερές εκ της διακήρυξης, ήτοι την χιλιομετρική απόσταση των φυλασσόμενων σημείων και τον αριθμό τωνδιελεύσεων ανά ημέρα από κάθε μία εξ αυτών. Συνεχίζει υποστηρίζοντας ότι το ΔΣ εισήγαγε νέες επιπρόσθετες προϋποθέσεις που ουδόλως είχαν καθορισθεί ήέστω νομίμως διευκρινιστεί από τον αναθέτοντα φορέα προκειμένου ως δεσμευτικές ναδεσμεύουν τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς, αναφέροντας ότι εξάγει τον απαιτούμενο αριθμό χιλιομέτρων που θα διανύει κάθεόχημαλαμβάνοντας το πρώτον υπόψη τον αριθμό των διελεύσεων ανά βάρδια που προσδιορίζει είτε σε4 φορές ανά βάρδια είτε σε 8 φορές ανά βάρδια, υποστηρίζοντας ότι η διέλευση από κάθε σημείο μία φορά ανά βάρδια καθιστά τη εποχούμενη φύλαξη πλημμελή, ωστόσο, με δεδομένη την έλλειψη ως προελέχθη καθορισμού του αριθμού των διελεύσεων επίτοιπή αποκλεισμού στην οικεία διακήρυξη, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα νομίμως προέβη στους υπολογισμούςτης λαμβάνοντας υπόψη ότι ο αριθμός των διελεύσεων ανά βάρδια θα είναι μία φορά και όχι 4φορές ή 8 φορές, ως πλημμελώς προσδιορίζεται από την πληττόμενη απόφαση. Ακόμη, αναφέρει πως ο συλλογισμός του αναθέτοντος φορέα δυνάμει της πληττόμενης απόφασης του ΔΣεκκινεί ακριβώς από το πλημμελές και μη καθοριζόμενο από τη διακήρυξη δεδομένο ότι απαιτείταιπλέον της μίας φορές ανά βάρδα η διέλευση από εκάστοτε φυλασσόμενο σημείο και πως, αντιθέτως, η ίδια υπολόγισε μία μέση συνεχή ωριαία ταχύτητα κάθεοχήματος στα 6

χλμ/ώρα κατά μέσο όρο ουδόλως υπέλαβε ότι αυτή θα ήταν και η μόνιμη ταχύτητα κίνησής του. Ακολούθως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ορθά και σε κάθε περίπτωση νομίμως προέβη στον υποθετικό συλλογισμό της προσδιορίζοντας κατά την κρίση της και την επιχειρηματική της πρακτική τις ελλείπουσες σταθερές για την εξαγωγή του κοστολογήσιμου επιμέρους κονδυλίου του κόστους καυσίμων στην οικονομική προσφορά της, ενώ το εύλογο του προϋπολογισμένου εκμέρους της ποσού πλημμελώς και απαράδεκτως αντικρούεται από τον αναθέτοντα φορέα δυνάμει της πληττόμενης απόφασης θέτοντας το πρώτον απαιτήσεις και δεδομένα που ουδόλως όσο και εάν φαίνονται ευλογοφανή δεν δύνανται να τροποποιήσουν το κανονιστικό πλαίσιο της εν θέματι διακήρυξης, επισημαίνει δε ότι ακόμη και με τους υπολογισμούς του αναθέτοντος φορέα, καταλήγει σε ένα αποτέλεσμα με μέτριους υπολογισμούς ανερχόμενο στο ποσό των 230.388 ευρώ, ενώ ακόμη και η παρεμβαίνουσα μειοδότη εταιρία έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 116.800 ευρώ κατ'ελάχιστο για κόστος καυσίμων και πως από τον υπολογισμό και της παρεμβαίνουσας προφανώς προκύπτει ότι ουδόλως δύνανται να καλυφθούν οι διελεύσεις ως το πρώτον μνημονεύονται και απαιτούνται από την πλειοψηφία του Δ.Σ. καθόσον υπολείπονται τα προϋπολογισθέντα και εκ μέρους της καύσιμα κατά ποσό ανερχόμενο στα 100.000 ευρώ περίπου. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι, ακόμη και εάν ήθελε γίνει δεκτός η ειδικότερη αιτιολογία της πληττόμενης απόφασης που αναφέρει ότι πλημμελώς δεν συνυπολόγισε αλλά εξέπεσε το ΦΠΑ που αναλογεί στο κόστος καυσίμων της, τότε το κόστος αυτό ανερχόμενο στο επιπλέον ποσό των 9.019,98 ευρώ ($35.040 \text{ λίτρα} \times 1,33 \text{ ευρώ} = 46.603,2 \text{ ευρώ} - 37.583,22 \text{ ευρώ [χωρίς ΦΠΑ]}$), ευχερώς καλύπτεται από το υπολειπόμενο ποσό ύψους 19.959,06 ευρώ που υπολείπεται των μέχρι τούδε δια των διευκρινίσεων της προϋπολογισθέντων μερικότερων κονδυλίων του διοικητικού της κόστους, που δύναται να καλύψει όποιο άλλο κόστος απαιτηθεί. Η παρεμβαίνουσα επί του ισχυρισμού αυτού υποστηρίζει ότι ναι μεν το κόστος καυσίμων/χρήσης οχημάτων υπολογίζεται σε θεωρητικό επίπεδο πλην όμως οι παράμετροι που λαμβάνονται υπόψη για έναν αποδεκτό υπολογισμό πρέπει να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, αναφέροντας ειδικότερα ότι από τη

διακήρυξη απαιτείται χρήση οχήματος 200 ώρες ημερησίως. Υποστηρίζει δε ότι ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η μέση ωριαία ταχύτητα κάθε οχήματος ανέρχεται σε 6 χλμ ανά ώρα είναι προσχηματικός και εντελώς πλασματικός μη ανταποκρινόμενος σε πραγματικά δεδομένα, αναφέροντας ότι η κίνηση οχήματος με 6 χλμ ανά ώρα δε μπορεί να γίνει δεκτή διότι στην πραγματικότητα κανένα όχημα δε μπορεί να μετακινηθεί για μεγάλη απόσταση με χαμηλή ταχύτητα χωρίς να σβήσει, ισχυρίζεται δε ότι καμία κατανάλωση καυσίμου και δη της κατηγορίας των οχημάτων που μισθώνονται κατά κανόνα για εξυπηρέτηση αναγκών περιπολιών δεν ανέρχεται πραγματικά σε 4 λίτρα ανά 100χλμ και πως τόσο ο μέσος όρος κίνησης οχήματος θα έπρεπε οπωσδήποτε να είναι μεγαλύτερος των 6χλμ ανά ώρα όσο και η κατανάλωση καυσίμου μεγαλύτερη από 4 λίτρα ανά 100 χλμ. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι εφόσον η προσφεύγουσα έχει υπολογίσει τόσο υπερβολικά χαμηλή κατανάλωση καυσίμου, αυτό αποτελεί οπωσδήποτε ισχυρισμό ότι συντρέχει στο πρόσωπό της μία εξαιρετικά ευνοϊκή περίπτωση (αφού στην αγορά δεν υπάρχουν οχήματα με τέτοια κατανάλωση) την οποία όφειλε με το από 16-4-2021 υπόμνημά της να αποδείξει με ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς, προσκομίζοντας αποδεικτικά στοιχεία (ήτοι προσκομίζοντας συμβόλαιο εξασφάλισης μίσθωσης συγκεκριμένων σούπερ οχημάτων) πράγμα το οποίο δεν έπραξε. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι επειδή τα ανωτέρω φυλακτικά σημεία απαιτούν μετάβαση μέσω αυτοκινητοδρόμων ταχείας κυκλοφορίας (εθνικής οδός) δεν έκρινε πειστική τη κίνηση με 6χλμ ανά ώρα αφού δεν μπορεί αυτό να ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι για το μέσο συνετό, έμπειρο και καλόπιστο διαγωνιζόμενο δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μία διέλευση ανά βάρδια από το εκάστοτεφυλακτικό σημείο θεωρείται προσήκουσα φύλαξη, αν δε υπήρχε η οποιαδήποτε αμφιβολία γι' αυτό θα έπρεπε η προσφεύγουσα ως επιμελής και καλόπιστη διαγωνιζόμενη να ζητήσει διευκρινήσεις επί του θέματος πράγμα το οποίο τεχνηέντως δεν έπραξε για να μπορεί τώρα να προβαίνει στον συγκεκριμένο ισχυρισμό και πως για την εποχούμενη φύλαξη του σημείου 3. TX1 – ΓΕΦΥΡΑ –ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΙ η διακήρυξη ζητούσε διέλευση ανά μία ώρα περίπου δηλαδή 8 διελεύσεις ανά βάρδια, οπότε με βάση την κοινή πείρα και

την κοινή λογική του μέσου συνετού ανθρώπου, ακόμα και ελλείπουσας ρητής αναφοράς στη διακήρυξη ελαχίστου αριθμού διελεύσεων από κάθε φυλακτικό σημείο, αναλογικά δε μπορεί να γίνει δεκτή ως προσήκουσα εκπλήρωση της σύμβασης η πραγματοποίηση μόνο μίας διέλευσης ανά βάρδια στα λοιπά 6 φυλακτικά σημεία, πράγμα που μόνο σημειακό έλεγχο θα μπορούσε να αποτελεί και όχι φύλαξη με εποχούμενη περίπολο. Ακολούθως, αναφέρει ότι ένδειξη για τον αριθμό και συχνότητα των εποχούμενων περιπολιών αποτελεί και ο προϋπολογισμός του έργου για τα οχήματα και τα καύσιμα (408.000 ευρώ) και πως δεν μπορεί να γίνει δεκτό για το μέσο καλόπιστο και έμπειρο διαγωνιζόμενο ότι ένα τέτοιο μέγεθος οικονομικό για το κονδύλιο αυτό να ανταποκρίνεται σε 1 περιπολία ανά βάρδια. Επί του ισχυρισμού που αφορά στο κόστος χρήσης κινητών τηλεφώνων και ασυρμάτων TETRA, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι στις χορηγηθείσες διευκρινίσεις της προϋπολόγισε ποσό ύψους 6.885,04 ευρώ για κόστος κινητής τηλεφωνίας για χρήση 89 συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας για χρονικό διάστημα 24 μηνών και πως, προκειμένου για τη διάθεση προς το προσωπικό της των 89 συσκευών κινητής τηλεφωνίας προϋπολόγισε παράλληλα ποσό ύψους 3.560,00€ (40 ευρώ x 89 συσκευές smartphone), πέραν δε των ανωτέρω, κοστολόγησε το ποσό των 3.518,00 ευρώ για τη χορήγηση 89 ασυρμάτων (39,52€ χωρίς ΦΠΑ/τεμάχιο x 89 τεμάχια). Εν συνεχεία, παραθέτει απόσπασμα της προσβαλλόμενης και υποστηρίζει ότι ο αναθέτων φορέας πλημμελώς συγχέει το κόστος χρήσης κινητών τηλεφώνων με το κόστος χρήσης ασυρμάτων TETRA, παραθέτει δε το άρ. 2.4.3.2 της Διακήρυξης και υποστηρίζει ότι η άδεια λειτουργίας τύπου TETRA προβλεπόταν διαζευκτικά και όχι σωρευτικά με την άδεια ραδιοδικτύου Α' τάξης και πως, στην περίπτωση εκάστοτε συμμετέχουσα εταιρία, ως έπραξε και η ίδια, προσκόμιζε άδεια ραδιοδικτύου Α' Τάξης, ουδόλως θα επιβαρυνόταν με τις χρεώσεις που συνεπάγεται η άδεια λειτουργίας τύπου TETRA, όπως το εφάπαξ κόστος σύνδεσης, η προμήθεια της συσκευής TETRA κλπ. και πως, με δεδομένο ότι προσκόμισε μόνο εκ του περισσού την χρήση της εν λόγω άδειας επιπλέον της άδειας ραδιοδικτύου Α' τάξης, και λαμβάνοντας υπόψη ότι η τεχνική προσφορά της έγινε αποδεκτή από τον αναθέτοντα φορέα, πλημμελώς αναφέρεται

στηνπληττόμενη απόφαση ότι εσφαλμένως δεν αποδεικνύει το επιβαρύνον αυτήνκόστος 500 ευρώ ανά συσκευή για την αγορά εξοπλισμού TETRA, ή για το κόστος εφάπαξ σύνδεσηςεκάστης συσκευής ύψους 30 ευρώ και μηνιαίας συνδρομής ύψους 13 ευρώ περίπου. Αναφέρει δε ότι προϋπολόγισε καταρχήν ποσό ύψους 3.560,00 ευρώ γιαδιάθεση προς το απασχολούμενο προσωπικό της 89 συσκευών κινητής τηλεφωνίας και πως προϋπολόγισε ποσό ύψους 3.518,00 ευρώ για τη χορήγηση των 89 απαιτούμενων ασυρμάτωνπρος το απασχολούμενο προσωπικό της, προκειμένου δε για τη χρήση της κινητής τηλεφωνίαςπροϋπολόγισε ποσό ύψους 6.885,04 ευρώ, παραθέτει δε σχετική ανάλυση. Η παρεμβαίνουσα επί του ισχυρισμού αυτού υποστηρίζει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι θα υπάρχουν απλά ενεργοποιημένες κάρτες sim χωρίς να γίνεται χρήση αυτών και ότι η χρέωση που έχει υπολογίσει δεν επαρκεί για την οποιαδήποτε χρήση επικοινωνίας με την αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με τα καθήκοντα των φυλάκων που αναφέρονται στο Παράρτημα IV, σελ. 58. Εν συνεχεία, ισχυρίζεται ότι εφόσον η προσφεύγουσα δηλώνει ότι δεν θα κάνει χρήση της άδειας TETRA, της οποίας είναι κάτοχος και την οποία μόνο εκ του περισσού όπως δηλώνει έχει προσκομίσει στην αναθέτουσααρχή ομολογώντας συγχρόνως ότι για το λόγο αυτό δεν έχει υπολογίσει στην προσφορά της το απαιτούμενο κόστος χρήσης αυτής της υπηρεσίας ανερχόμενο στο ποσό των 27.768 ευρώ (ποσό το οποίο ουδόλως αμφισβητεί ως αληθές και πραγματικό κόστος για κάποιον που θα χρησιμοποιήσει TETRA κατά την εκτέλεση της υπό κρίση σύμβασης), έπρεπε να αποδείξει ότι σε κάθε περίπτωση το ποσό που έχει υπολογίσει στην προσφορά της επαρκεί για την κάλυψη της δαπάνης χρήσης της άδειας ραδιοδικτύου α τάξης. Εν συνεχεία, η παρεμβαίνουσα παραθέτει τη διαδικασία λειτουργίας ειδικού ραδιοδικτύου, κατά το Ν. 4070/2012, αναφέροντας ειδικότερα ότι τα τέλη που καταβάλλονται στην ΕΕΤΤ για τη λειτουργία του ειδικού ραδιοδικτύου χωρίζονται σε δυο κατηγορίες α. Τα τέλη εκχώρησης για τη διεκπεραίωση της αίτησης, τα οποία καταβάλλονται εφάπαξ ανερχόμενα σε 115 € αν το δίκτυο δεν έχει σταθμούς βάσης ούτε αναμεταδότες αλλά μόνο κινητούς και φορητούς σταθμούς. Αν το δίκτυο έχει αναμεταδότες, τότε το τέλος είναι €115,00 για κάθε αναμεταδότη

του δικτύου- ανεξάρτητα των σταθμών βάσης που έχει. Αυτο δίκτυο δεν έχει αναμεταδότες αλλά μόνο σταθμούς βάσης, το τέλος είναι €115,00 για κάθε σταθμό βάσης και β. τα τέλη χρήσης του φάσματος ραδιοσυχνοτήτων, τα οποία καταβάλλονται μια φορά το χρόνο και υπολογίζονται βάσει της ΑΠ ΕΕΤΤ 276/44 ΦΕΚ Β 256/4-4-2003 εξαρτώμενα από τον αριθμό των σταθερών σταθμών (βάσεις ή αναμεταδότες) του δικτύου και τον αριθμό των συχνοτήτων που χρησιμοποιούνται, αναφέρει δε ότι το τέλος χρήσης για ένα ειδικό ραδιοδίκτυο που αποτελείται από ένα σταθμό βάσης και έναν αναμεταδότη στο νομό Αττικής στη ζώνη VHF με εύρος ζώνης 12.5 kHz ανέρχεται σε € 2486.40 ετησίως. Επίσης, ισχυρίζεται ότι η εν λόγω άδεια αφ ενός δεν είναι μία και ενιαία πανελλαδικής εμβέλειας αλλά διακρίνεται με αυστηρά γεωγραφικά κριτήρια. Δηλαδή, εφόσον το εν λόγω έργο εκτείνεται σε περισσότερους νομούς και εφόσον σύμφωνα με τον ανωτέρω όρο η άδεια ραδιοδικτύων Α' Τάξεως θα πρέπει να καλύπτει όλες τις περιοχές του Σιδηροδρομικού Δικτύου (ενδεικτικά Αττική, Βόλος, Λάρισα, Κομοτηνή, Θασσαλονίκη, Τρίπολη, Ναύπλιο, Πάτρα, Λαμία, Λάρισα, Κατερίνη κλπ ορ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι ΠΙΝΑΚΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ – ΣΗΜΕΙΑ ΦΥΛΑΞΗΣ), τότε η προσφεύγουσα θα κάνει υποχρεωτικά χρήση άδειας ραδιοδικτύου που να καλύπτει όλους τους νομούς της Ελλάδος στους οποίους υπάρχει φυλακτικό σημείο και άρα θα επωμιστεί το ανάλογο υπέρογκο και σύμφωνα με τα ανωτέρω υπολογιζόμενο ετήσιο κόστος χρήσης, το οποίο και θα έπρεπε φυσικά να έχει συνυπολογίσει αναλογικά στο διοικητικό κόστος του υπό κρίση έργου πράγμα το οποίο δεν έπραξε αφού ούτε έχει προσδιορίσει, ούτε έχει υπολογίσει κανένα κόστος για τη χρήση αυτής της υπηρεσίας που δηλώνει ότι θα παρέχει στο έργο. Υποστηρίζει δε ότι δεν έχει υπολογίσει στην προσφορά της κανένα κόστος εύλογο και επαρκές για την κάλυψη της εν λόγω απαίτησης (είτε μέσω tetra είτε μέσω άδειας ραδιοδικτύων) και άρα αυτή είναι σε κάθε περίπτωση απορριπτέα. Αναφορικά με το κόστος εποπτείας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αναθέτων φορέας αναγιγνώσκοντας κατά το δοκούν τις διατάξεις της οικείας διακήρυξης το πρώτον και πάλι ισχυρίζεται ότι απαιτείται η ύπαρξη 4 εποπτών με εμπειρία τουλάχιστον 2 ετών που θα χειρίζονται το έργο, δηλαδή αποκλειστικά απασχολούμενοι στην σύμβαση με

αυτόν και πως η αποκλειστική για μόνο το προκείμενο υπό ανάθεση έργο άσκηση εποπτείας - διάθεση 4τουλάχιστον εποπτών και επιπρόσθετα διακριτή πέραν του προσφερόμενου προσωπικού τωνφυλάκων απασχόλησή τους, το πρώτον εισάγεται δια της βληθείσας αιτιολογίας του αναθέτοντοςφορέα χωρίς τούτο να έχει ρητώς διευκρινιστεί και απαιτηθεί από τους όρους της ένδικηςδιακήρυξης.Εν συνεχεία, παραθέτει τα άρ. 2.4.3.2 β και γ υποστηρίζοντας ότι από αυτά ουδόλως καθορίζεται ότι το σύνολο των τεσσάρων (4)εποπτών με τα ιδιαίτερα απαιτούμενα προσόντα θα πρέπει να παρέχεται επιπροσθέτως και πλέοντου απασχολούμενου προσωπικού φύλαξης, και να μην συμπεριλαμβάνεται σε αυτό και πως τούτοσυνάδει και από τη γραμματική διατύπωση *«Από το σύνολο του προσωπικού φύλαξης για τέσσερις (4) υπαλλήλους, υπεύθυνους της ομάδας έργου, θα πρέπει να προσκομισθούν βιογραφικά σημειώματα και οτιδήποτε που θα αποδεικνύει εμπειρία άνω των δύο (2) ετών σε έργα φύλαξης, όπως αυτά περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.6.»* και πως, εάν οι 4 υπάλληλοι δενανήκαν στο προσφερόμενο προσωπικό αλλά ήταν επιπλέον αυτού θα έπρεπε να έχει απαλειφθεί ηγραμματική διατύπωση του *«από το σύνολο του προσωπικού φύλαξης για 4...»* και να έχειαντικατασταθεί ή διευκρινιστεί με το *«πλέον ή πέραν του συνόλου του προσωπικού φύλαξης γιατέσσερις...»*. Ακολούθως, υποστηρίζει ότι δήλωσε ότι η ομάδα εποπτείας που διαθέτει ανήκει στομόνιμο προσωπικό της και η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, που βαρύνει τογενικό λειτουργικό κόστος της ανεξαρτήτως του εάν ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος(και) του συγκεκριμένου έργου και, πως προς τούτο, συνυπέβαλε κατάλογο εκτελούμενων συμβάσεων αυτής στο Νομό Αττικής καθώς και το σύνολο τωνσυμβάσεων αυτών, αναφέρει δε ότι στην τεχνική της προσφορά η ίδια, και δη στις μνημονευόμενες και από την πλειοψηφίατου ΔΣ σελίδες αυτής (46, 86, 220 και 236), ουδόλως κάνει μνεία περί αποκλειστικής διάθεσης τωντεσσάρων εποπτών - υπευθύνων έργου της και πως, παράλληλα με την παροχή φυσικής εποπτείας αναλογικά επιβαρύνουσας το προκείμενοέργο, η εποπτεία ως ανέφερεστην τεχνική της προσφορά και στις χορηγηθείσεςδιευκρινίσεις της και, ελλείψει ρητής απαγόρευσης προς τούτο στην οικεία διακήρυξη, θαδιενεργείται και συνδυαστικά δια αποστάσεως χωρίς

φυσική παρουσία, μέσω των κινητών τηλεφώνων υψηλής τεχνολογίας (smartphones) τα οποία δίνουν τη δυνατότητα απομακρυσμένης των πράττεσθαι επόπτευσης του έργου (real time), οιαδήποτε στιγμή χωρίς να απαιτείται σε κάθε περίπτωση φυσική τους παρουσία συγκεκριμένες ώρες ή μέρες της βδομάδας. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 50,00 ευρώ για κόστος παραμετροποίησης και της υπό ανάθεση σύμβασης, σε κάθε δε περίπτωση υποστηρίζει ότι, προκειμένου για το κόστος εποπτείας που αναλογικά επιβαρύνει το υπό ανάθεση έργο, τούτο ευχερώς καλύπτεται από το υπολειπόμενο προϋπολογισθέν εκ μέρους της ποσό διοικητικού κόστους ύψους 19.909,06 ευρώ που αναφέρει και ο αναθέτων φορέας. Παραθέτει δε τον υπολογισμό του κόστους ώρας ανά εργαζόμενο που, σε συνδυασμό με την προσφορά της τεχνολογικής πλατφόρμας μέσω της οποίας ελαχιστοποιείται η ανάγκη παραμονής των εποπτών στο έργο, καθώς η τεκμηρίωση της παρεχόμενης υπηρεσίας θα διεξάγεται σε μεγάλο βαθμό ηλεκτρονικά, ισχυρίζεται ότι καθιστά την προσφορά της ως προς το προϋπολογισθέν ποσό εύλογη παρά το ασυνήθιστα χαμηλό ύψος της και σύμφωνη με τις απαιτήσεις της οικείας διακήρυξης, παρά τα περί του αντιθέτου αβασίμως προβαλλόμενα από την πληττόμενη απόφαση του ΔΣ. Επί του ισχυρισμού αυτού η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι η προσφεύγουσα δεν έχει υπολογίσει διακριτό κόστος εποπτείας αλλά έχει συμπεριλάβει ένα κονδύλι ύψους 19.909,06 ευρώ για κάλυψη λοιπών εξόδων συμπεριλαμβανομένου του κόστους εποπτείας, επισημαίνει δε ότι από το παραπάνω ποσό ήδη έχει καλύψει ποσό 9.019,98 ευρώ από ΦΠΑ καυσίμων το οποίο παραδεδομένα δεν υπολόγισε στο κόστος καυσίμων της και πως για τα λοιπά κόστη (μεταξύ των οποίων και το κόστος εποπτείας) απομένει ποσό ανερχόμενο περίπου στα 10.000 ευρώ, κατά δε δήλωσή της στην τεχνική της προσφορά (σελ. 46,86, 220 και 236) θα χρησιμοποιήσει 4 επόπτες για την υλοποίηση του εν λόγω έργου. Το δε ελάχιστο εργατικό κόστος υπολογίστηκε από τον αναθέτοντα φορέα σε 99.121,8 ευρώ και πως η προσφεύγουσα δηλώνει ότι οι 4 επόπτες που θα διαθέσει η εταιρία στο έργο ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της και ότι η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη που βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της εταιρείας

ανεξαρτήτως του εν λόγω έργου, επικουρικά δε προβάλλει στη σελίδα 63 της προσφυγής της ότι το αναλογικό κόστος εποπτείας που επιβαρύνει το εν λόγω έργο ανέρχεται σε 9.022,80 ευρώ και καλύπτεται από το κονδύλι των 19.909,06 ευρώ για κάλυψη λοιπών εξόδων. Εν συνεχεία, η παρεμβαίνουσα αναφέρει ότι από το κονδύλι αυτό ήδη ποσό 9.019,98 ευρώ έχει αναλωθεί για κάλυψη ΦΠΑ καυσίμων και άρα έχει απομείνει 10.889,08 για λοιπά έξοδα απ' το οποίο αφαιρώντας εκ νέου 9.022,80 ευρώ απομένει ποσό 1.866,28 ευρώ για λοιπά απρόβλεπτα έξοδα, ήτοι ποσό τόσο μικρό σε σχέση με τη διάρκεια, τις απαιτήσεις και τον εν γένει όγκο του έργου που εξομοιώνεται με μηδενικό και πως το το εν λόγω κονδύλι 19.909,06 ευρώ για κάλυψη λοιπών εξόδων δε μπορεί να γίνεται αδιακρίτως δεκτό για κάλυψη υποχρεώσεων και εξόδων που προβλέπονταν ρητώς στη διακήρυξη αλλά ως «μαξιλάρι ασφαλείας» για απρόβλεπτα έξοδα που οπωσδήποτε θα προκύψουν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του έργου και μάλιστα ενός έργου τέτοιου βεληνεκούς όπως το υπό κρίση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η απρόσκοπτη εκτέλεση της σύμβασης. Επί του κόστους του Κέντρου Λήψης Σημάτων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δυνάμει της προσβαλλόμενης απόφασης το Δ.Σ. σε πλήρη μάλιστα αντίθεση με το Πρακτικό της ΕΑΗΔ αναγνωρίστηκε καταρχήν ως κοστολογήσιμο επιμέρους κονδύλιο της εν θέματι διακήρυξης το Κέντρο Λήψης Σημάτων εκάστοτε συμμετέχουσας εταιρείας, η ύπαρξη και λειτουργία του οποίου θα επιβάρυνε έστω και αναλογικά την προκείμενη υπό ανάθεση σύμβαση, αναφέρει δε ότι το υψηλό κόστος αυτού, ανερχόμενο κατά τους υπολογισμούς του αναθέτοντος φορέα στο ποσό των 43.736 ευρώ, δεν καλυπτόταν από το δηλωθέν εκ μέρους της ποσό διοικητικού κόστους καθόσον ουδόλως καταλόγισε κάποιο αναλογικό ποσό επιβάρυνσης στις υποβληθείσες διευκρινίσεις της, άγοντας κατά τούτο την προσφορά της σε απόρριψη ως ασυνήθιστα χαμηλή και ζημιογόνου. Εν συνεχεία, παραθέτει απόσπασμα της προσβαλλόμενης και υποστηρίζει ότι το Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα κατ' ουσίαν υιοθετεί τις θεωρητικές κρίσεις της παρεμβαίνουσας, όπως αυτές διατυπώθηκαν στο από 23-10-2021 υπόμνημά της επί της προσφοράς της προσφεύγουσας, αναφέροντας ότι στο σενάριο της διάρθρωσης του διοικητικού της κόστους αναφορικά με το συγκεκριμένο

κονδύλιο εξάγουν ένακαταρχήν κόστος ύψους 131.208 ευρώ στο οποίο ανέρχεται το εργατικό κόστος μίας βάρδιας ανάδλωρο για τη λειτουργία του ΚΛΣ το οποίο και διαιρούν εν συνεχεία δια 3 καθόσον υπολαμβάνουνότι το υπό ανάθεση έργο συνιστά το 1/3 του τζίρου της προσφεύγουσας, καταλήγοντας στο ποσό των43.736 ευρώ ως αναλογική επιβάρυνση του υπό κρίση κόστους στην υπό ανάθεση σύμβαση, υποστηρίζει δε ότι δεν λαμβάνουν υπόψη τους καταρχήν ότι το κόστος του ΚΛΣ συνιστά πάγια δαπάνη της λειτουργίας της, το οποίο πράγματι δεν επιβαρύνει την υπό ανάθεσησύμβαση, παραθέτει δε απόσπασμα της υπ' αρ. 349/2021 απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι τόσο το ΔΣ όσο και η παρεμβαίνουσα δεν λαμβάνουν υπόψη τους ότι το ΚΛΣ λειτουργεί πλήρως και στο ακέραιο και υφίσταται ασχέτως εάν η ίδια ανακηρυχθεί ανάδοχος του υπό ανάθεση έργου και πως το κόστος αυτού δεν επαυξάνεται με τηνανάληψη της προκείμενης σύμβασης, ενώ το γεγονός ότι θα λαμβάνει επιπρόσθετα σήματα για τοσύνολο της ελληνικής επικράτειας δεν μπορεί να συνεπάγεται εκ της ίδιας της φύσης καιλειτουργίας του την ανάγκη επιπλέον στελέχωσής του. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι, ακόμη και εάν γίνει δεκτό ότι υφίσταται αναλογική επιβάρυνση της προκείμενης σύμβασης με κάποιο κόστος, και εάν δεχθούμε το ποσό των 131.209 ευρώ πουαναφέρουν σαν δεδομένο στον υπολογισμό τους τόσο η παρεμβαίνουσα όσο και το Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα, τότε η αναλογική επιβάρυνσή της ανέρχεται στο ποσό των 937,2 ευρώ,καθόσον κατά τον ορθότερο συλλογισμό διαιρεί τούτο όχι με τον αριθμό 3 (επειδή δήθεν οπροϋπολογισμός της υπό ανάθεση σύμβασης συνιστά το 1.3 του τζίρου της) αλλά μετον αριθμό 140 που αποτελεί το σύνολο των ενεργών πελατών του ΚΛΣ της κατά τηνημερομηνία υποβολής της προσφοράς της (131.208€ / 140). Συνεπώς, ισχυρίζεται ότι, ακόμη και εάν δεχθεί ανάλογη επιβάρυνση της προκείμενης σύμβασης με αναλογικόκόστος για τη λειτουργία του ΚΛΣ, το ποσό των 937,2 ευρώ που κατά την δική της επιχειρηματική λειτουργία κρίνει ότι την επιβαρύνει ευχερώς καλύπτεται από το υπολειπόμενοποσό των 10.290 ευρώ που έχει προϋπολογίσει για διάφορα απρόβλεπτα έξοδα στο κόστοςαναλωσίμων (10.290 – 4.646 ευρώ) που αφαιρουμένου του ποσού των 4.646 ευρώ πουαντιστοιχεί και καταλογίσαμε

στο ΦΠΑ του κόστους ενοικίασης των οχημάτων ανέρχεται πλέον στο ποσό των 5.644 ευρώ. Επί του ισχυρισμού αυτού η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι για κόστος που προκύπτει από την ύπαρξη ΚΛΣ δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός περί μηδενικού κόστους ύπαρξης και λειτουργίας ΚΛΣ, αφού ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι ο εξοπλισμός και η όλη υποδομή έχουν αποσβεσθεί (πράγμα το οποίο δεν αποκλείει την τυχόν ανάγκη για συντήρηση ή αντικατάσταση, που θα έπρεπε φυσικά να συνυπολογισθεί αναλογικά στο διοικητικό κόστος της υπό κρίση σύμβασης), η λειτουργία αυτού γίνεται με προσωπικό το οποίο είναι ενεργό και επιβαρύνει με το μισθολογικό του κόστος την εταιρεία κάθε μέρα και πως το κόστος αυτό δεν μπορεί να είναι μηδενικό και θα πρέπει οπωσδήποτε να συνυπολογισθεί αναλογικά κατά το μέρος που επιβαρύνει τη συγκεκριμένη σύμβαση, λαμβανομένων σοβαρά υπόψη τόσο της μακροχρόνιας διάρκειας της σύμβασης (24 μήνες) όσο και τη ανάγκης για συνεχή 24 ωρη κάλυψη. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι το προσωπικό του ΚΛΣ δεν έχει λόγο απασχόλησης αν δεν υλοποιούνται έργα, αυξομειώνεται δε -λογικά και αναγκαστικά- ανάλογα με τις ανάγκες της εταιρίας, ενώ σίγουρα ο χρόνος απασχόλησης και εργασίας ενός εκάστου εκ των αναφερομένων δεν είναι απερίοριστος και ανεξάντλητος και πως χωρίς έργα δεν υφίσταται λειτουργικό κόστος προσωπικού κλπ. Ακόμη, ισχυρίζεται ότι συνδυαστικά με την πολυπλοκότητα του έργου και το απαιτούμενο προσωπικό που καλύπτει επίσης μεγάλο τμήμα του συνολικώς απασχολούμενου σε όλα τα έργα της προσωπικού της προσφεύγουσας προκύπτει αναντίρρηση ότι σημαντικό τμήμα της εργατικής δύναμης του ΚΛΣ θα δεσμευτεί για το εν λόγω έργο και άρα ακόμα και αν δεν απαιτηθεί πρόσληψη νέου προσωπικού, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, που θα επιβαρύνει αυτοτελώς το υπό κρίση έργο, πάντως σημαντικό κόστος της υφιστάμενης «πάγιας ανελαστικής δαπάνης» έπρεπε να καταλογιστεί αναλογικά ως επιβάρυνση του εν λόγω έργου. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα, ως προς το κόστος ειδικής εκπαίδευσης, παραθέτει απόσπασμα, τόσο των παρασχεθέντων διευκρινίσεων της, όσο και της προσβαλλόμενης. Αναφέρει δε ότι προκειμένου να μην προϋπολογιστεί μέρος του ποσού της αναγκαίας εκπαίδευσης όφειλε να προσκομίσει «συμβάσεις

ορισμένου χρόνου τουλάχιστον 2 ετών (και επιπλέον ενός ακόμα έτους λόγω της προαίρεσης που προβλέπει η σύμβαση) από την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού με τις οποίες η εν λόγω συμμετέχουσα στον διαγωνισμό εταιρεία θα δέσμευε με συγκεκριμένες ρήτρες την διατήρηση του εν λόγω προσωπικού στην δούλεψή της.», καθόσον ως ισχυρίζεται από τα 163 πιστοποιητικά ηλεκτροκίνησης, οι 39 πιστοποιήσεις έχουν εκδοθεί στο όνομα της προσφεύγουσας και οι 124 στο όνομα έτερου μη συμμετέχοντος οικονομικού φορέα, ήτοι της εταιρίας «...». Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι το πιστοποιητικό ηλεκτροκίνησης που εκδίδεται για έναν εργαζόμενο αφού λάβει την ειδική εκπαίδευση από τον αναθέτοντα φορέα είναι προσωποπαγές και ακολουθεί τον υπόκρίση εργαζόμενο και πως οι προσκομιζόμενες 163 πιστοποιήσεις ανήκουν σε εργαζόμενους φύλακες που κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς της ανήκαν στο εργατικό δυναμικό της, όπως επιβεβαιώνεται από τους ήδη υποβληθέντες με την προσφορά της πίνακες προσωπικού της και επιπρεπώς δεν επιβαρύνθηκε με το κόστος αυτών. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι το εάν το προσωπικό αυτό θα παραμείνει ή όχι στην δούλεψή της καθόλη τη διάρκεια του υπό ανάθεση έργου και η εκπορευόμενη δήθεν συναφή υποχρέωσή της να αποδείξει τούτο δια προσκόμισης συμβάσεων ορισμένου χρόνου τουλάχιστον 2 ετών, ουδόλως συνάδει με τις διατάξεις της οικείας διακήρυξης. Ακολουθώντας, υποστηρίζει ότι με δεδομένη την μη ύπαρξη ρητής απαίτησης περί μόνιμης σύνθεσης του προσφερόμενου προσωπικού κατά την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς αλλά και το γεγονός ότι ούτε οριζόταν από την οικεία διακήρυξη ποσοστό του επιτρεπτού ή μη αντικατάστασης του ήδη προσφερόμενου προσωπικού, καταρχήν νομίμως δεν προσκόμισε έτερο αποδεικτικό στοιχείο περί δέσμευσης των εργαζομένων της να συνεχίσουν την απασχόλησή τους στην συμμετέχουσα προσφεύγουσα (είτε έγγραφη δέσμευσή τους είτε συμβάσεις ορισμένου χρόνου 2 ετών ως επικαλείται ο αναθέτων φορέας), τούτο διότι κρίσιμος χρόνος για τη διαμόρφωση της προσφοράς συμμετέχοντος σε διαγωνισμό είναι ο χρόνος διενέργειας του διαγωνισμού. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι ακόμη και στην αδόκητη περίπτωση αποχώρησης κάποιων εκ του δηλωθέντος εκ μέρους της προσωπικού στην προσφορά της, και πάλι δεν

θα υποχρεωθεί σε διενέργεια και ως εκ τούτου κοστολογική επιβάρυνση της προσφοράς της με το κόστος ειδικής εκπαίδευσης, καθόσον από την ημερομηνία διενέργειας του υπό κρίση διαγωνισμού έως και σήμερα αναφέρει ότι έχει προβεί σε επιπρόσθετες 163 εκπαιδεύσεις επιπλέον προσωπικού της, ως καλώς γνωρίζει ο αναθέτων φορέας και η αρμόδια υπηρεσία Εκπαίδευσης, υποστηρίζοντας ότι εκτελεί δυνάμει συναπτών συμβάσεων από την 01.07.2021 τις υπό ανάθεση υπηρεσίες παρέχοντας εκπαιδευμένο προσωπικό. Ακόμη, υποστηρίζει ότι η προβληθείσα αιτίαση της προσβαλλόμενης απόφασης που υποστηρίζει ότι επειδή οι δύο εργαζόμενοι της «...» έχουν δηλωθεί και ως επόπτες ανεπιτρέπτως δυνάμει της οικείας διακήρυξης που απαγορεύει την σύμπτωση της ιδιότητας του επόπτη με αυτόν του φύλακα, και ως εκ τούτου όφειλε να προϋπολογίσει προς τούτο επιπλέον ποσό ύψους 1.600 ευρώ (800 ευρώ x 2) είναι απορριπτέα καταρχήν ως αβάσιμη όπως ανέπτυξε στο οικείο πεδίο περί του κόστους εποπτείας, και τούτο καθόσον η ίδια η διακήρυξη παρά τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα δεν απαγόρευε οι υπεύθυνοι έργου –επόπτες να προέρχονται από την Ομάδα έργου (πρβλ. άρθρο 2.4.3.2. της οικείας διακήρυξης) αλλά και ούτε προέβλεπε αποκλειστικότητα αυτών στο υπό ανάθεση έργο και πως, σε κάθε δε περίπτωση, ακόμη και το ποσό αυτό των 1.600 ευρώ δεν άγει την προσφορά της σε απόρριψη, καθόσον ευχερώς καλύπτεται από το υπολειπόμενο ποσό των 19.959,06 ευρώ που έχει προϋπολογίσει για απρόβλεπτα έξοδα στο διοικητικό της κόστος (αφαιρουμένου του ποσού των 9.019,98 ευρώ που αφορά ως προελέχθη ΦΠΑ του κόστους των καυσίμων, ποσό 9.022,88 ευρώ αναλογικό κόστος εποπτείας υπολείπεται εκ του ποσού αυτού κόστος 1.916,2 ευρώ – 1.600 ευρώ εν προκειμένω = 316,2 ευρώ εκ νέου υπολειπόμενο κόστος). Ακόμη, υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι ως ισχυρίζεται η πλειοψηφία του ΔΣ «*σύμφωνα με το υπόμνημα που κατέθεσε στην πλατφόρμα του διαγωνισμού η εταιρεία «...» διαπιστώθηκε ότι 4 από τα άτομα που περιλαμβάνονται στο Αρχείο των πιστοποιήσεων της εταιρείας «...», φέρεται να εργάζονται στην εταιρεία «...» (Κατά συνέπεια λείπουν από την οικονομική προσφορά της ακόμα τουλάχιστον $4 \times 800 = 3.200$ ευρώ)*» ουδόλως μπορεί και πάλι να ληφθεί υπόψη καθόσον το κρίσιμο χρονικό σημείο υπολογισμού της

προσφοράς ήταν η ημερομηνία υποβολής των προσφορών και διενέργειας του διαγωνισμού οπότε και οι εργαζόμενοι ανήκαν στο προσωπικό της, ως προέκυπτε από τους υποβληθέντες πίνακες προσωπικού της, αναφέρει δε ότι διαθέτει ήδη πληθώρα εκπαιδευμένων φύλακες πλέον των 4 εργαζομένων που μπορεί κατά τη διάρκεια διεξαγωγής (και όχι κατά την υποβολή της προσφοράς) του διαγωνισμού να απασχολούνται στην παρεμβαίνουσα. Συνεπώς, κατά το τυχαίο χρονικό σημείο της διεξαγωγής της διαδικασίας δεν μπορεί να απαιτείται ή να αμφισβητείται η τεχνική της προσφοράς η οποία έχει ήδη γίνει αποδεκτή από τον αναθέτοντα φορέα (χωρίς την απαίτηση προσκόμισης εκ μέρους του επιπρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων που δεν απαιτήθηκαν αλλά και ουδέποτε ζητήθηκαν από την Επιτροπή του Διαγωνισμού όπως συμβάσει ορισμένου χρόνου 2 ετών) αλλά το πρώτον και σε προφανή αντίθεση με το Πρακτικό της ΕΑΗΔ προβάλλεται από την πλειοψηφία του ΔΣ του αναθέτοντος φορέα. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι σε κάθε περίπτωση ο αναθέτων φορέας ηδύνατο να αιτηθεί τη χορήγηση διευκρινίσεων επιτρεπώς και νομίμως κατ' άρθρ. 102 του Ν.4412/2016 προκειμένου να παράσχει οιαδήποτε άλλη τεκμηρίωση επί των ήδη υποβληθέντων διευκρινίσεων της (πρβλ. ΣΤΕ 199/2021) εάν είχε οποιαδήποτε αμφιβολία προς τούτο, με δεδομένο ότι ακόμη και το ποσό των 3.200 ευρώ που επικαλείται η πληττόμενη απόφαση του αναθέτοντος φορέα, εάν θεωρηθεί αποδεκτό και υποχρεωτικώς κοστολογήσιμο, καλύπτεται ευχερώς δια του υπολειπόμενου ποσού που είχε προϋπολογίσει για απρόβλεπτα έξοδα ύψους 10.290 ευρώ αφαιρουμένων των ως άνω επιμέρους προϋπολογισθέντων ποσών (10.290 – 4.646 ευρώ ΦΠΑ κόστους ενοικίασης οχημάτων – 937,2 ευρώ αναλογική επιβάρυνση ΚΛΣ = 4.706,8 ευρώ). Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε πλήρως ως όφειλε τις ειδικές και ευνοϊκές συνθήκες που συντρέχουν στο πρόσωπό της ώστε να δικαιολογείται η χαμηλή οικονομική προσφορά της αναφορικά με το κονδύλι αυτό, συγκεκριμένα, εφόσον στηρίζει την απαλλαγή της από το κόστος ειδικής εκπαίδευσης για συνολικά 163 άτομα (εκ των 220 απαιτούμενων) έπρεπε να αποδείξει ότι τα άτομα αυτά αποδεδειγμένα ανήκουν και θα εξακολουθούν να ανήκουν στο προσωπικό της κατά τη

διάρκεια εκτέλεσης του έργου, πράγμα το οποίο δεν πράττει και πως ο ισχυρισμός της ότι δεν προβλεπόταν από τη διακήρυξη ότι το απασχολούμενο προσωπικό θα παραμείνει σταθερό και αμετάβλητο (και άρα εξ αντιδιαστολής εμμέσως επικαλείται το δικαίωμά της για μεταβολή αυτού κατά την εκτέλεση της σύμβασης) δημιουργεί σοβαρή αντίφαση στα δηλούμενά της. Τούτο διότι αφ' ενός μεν προσπαθεί να στηρίξει την αδικαιολόγητα χαμηλή προσφορά της, ως προς το εν λόγω σοβαρότατο κόστος, στο γεγονός ότι στο πρόσωπό της συντρέχει η εξαιρετικά ευνοϊκή συνθήκη να διαθέτει ενεργό κατά την υποβολή της προσφοράς και να εξακολουθήσει να διαθέτει καθ' όλη τη διάρκεια του έργου (ήτοι ισχυρισμός περί δήθεν δήλωσης του προσωπικού ότι θα παραμείνει ενεργό) προσωπικό σταθερό το οποίο έχει ήδη λάβει την απαραίτητη κοστοβόρα εκπαίδευση δικαιολογώντας ότι γι' αυτό δεν θα απαιτηθεί εκ νέου το ποσό των 800 ευρώ για έκαστο εξ αυτών, παρά μόνο για μερικούς εξ αυτών (73 άτομα) και δη για το δεύτερο έτος της σύμβασης το ποσό των 280 ευρώ προκειμένου να συνεκπαιδευτούν λόγω παρόδου της διάρκειας ισχύος των αδειών τους, ενώ συγχρόνως αρνείται την υποχρέωσή της να αποδείξει τη συνδρομή αυτών των ευνοϊκών περιστάσεων στο πρόσωπό της (προσκομίζοντας τις υπεύθυνες δηλώσεις του προσωπικού ή συμβάσεις ορισμένου χρόνου που να καλύπτουν ολόκληρη την περίοδο του έργου) επικαλούμενη στη σελίδα 73 της υπό κρίση προσφυγής γενικές περιστάσεις, που αφορούν το σύνολο των διαγωνιζομένων ήτοι τη μη ύπαρξη ρητής απαίτησης στη διακήρυξη περί μόνιμης σύνθεσης του προσωπικού. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι μεταξύ των 163 ατόμων, για τα οποία δηλώνει ότι δεν θα επωμιστεί με κόστος ειδικής εκπαίδευσης, υπάρχουν 4 άτομα τα οποία ήδη αποδεδειγμένα απασχολούνται σε αυτήν (ενν. την παρεμβαίνουσα) και άρα σε κάθε περίπτωση, δεν έχει υπολογισθεί κόστος ανερχόμενο στο ποσό των 3.200 ευρώ (4 άτομα X 800 ευρώ κόστος εκπαίδευσης εκάστου), ποσό το οποίο δεν δύναται να καλυφθεί επαρκώς από κανένα άλλο κονδύλι και πως, δεδομένου του μεγάλου κόστους ειδικής εκπαίδευσης εκάστου ατόμου, σίγουρα θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη ο αστάθμητος παράγοντας να αποχωρήσει οικειοθελώς ή λόγω ανωτέρας βίας κάποιος από το προσωπικό και να αναγκαστεί να τον αντικαταστήσει, άρα, για να είναι βιώσιμη η

προσφορά της και να μην κινδυνεύει η προσήκουσα εκτέλεση της σύμβασης θα έπρεπε οπωσδήποτε να έχει υπολογισθεί ένα ποσό για απρόβλεπτα έξοδα εκπαιδεύσεων, πράγμα το οποίο δεν συνέβη ή και να συνέβη (ποσό 19.909,06 για λοιπά έξοδα) αυτό υποστηρίζει ότι έχει αποδειχθεί ανεπαρκές και αδικαιολόγητα χαμηλό, αφού έχει ήδη αναλωθεί για κάλυψη υπουπολογισμένων κονδυλίων (ΦΠΑ καυσίμων, ΦΠΑ μισθώσεων οχημάτων, ΚΛΣ, κόστος εποπτείας κλπ). Ως προς το κόστος των απαιτούμενων στολών, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αναθέτων φορέας με την προσβαλλόμενη προβαίνει στον υποθετικό με βάση τα δικά του δεδομένα και ουχί την επιχειρηματική ελευθερία και δραστηριοποίηση της προσφεύγουσας υπολογισμό του κόστους του επίμαχου κονδυλίου ανερχόμενου στο ποσό των 66.000,00 ευρώ. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι εμφανίζεται το παράδοξο η πλειοψηφία του ΔΣ του αναθέτοντος φορέα να γνωρίζει ότι ο Οργανισμός προμηθεύεται στολές με 50,00€ ανά τεμάχιο, η παρεμβαίνουσα να προβάλλει ότι εκάστοτε τεμάχιο κοστολογείται στο ποσό των 40,00€ και να απορρίπτεται η προσφορά της προσφεύγουσας επειδή δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της δήθεν ότι διαθέτει ήδη το πλήθος των απαιτούμενων στολών και πως λησμόνησε ωστόσο η πλειοψηφία του ΔΣ ότι η προσφεύγουσα προσκόμισε δια των χορηγηθέντων διευκρινίσεων της πληθώρα αποδεικτικών στοιχείων (τιμολογίων αγοράς) του συνόλου του απαιτούμενου εξοπλισμού μεταξύ των οποίων και των στολών που θα απαιτηθούν για το υπό ανάθεση έργο που υπερβαίνουν τις 660 σε κάθε περίπτωση. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι ο όγκος των εκτελούμενων συμβάσεων της και το πλήθος του απασχολούμενου προσωπικού της ωθεί αυτήν στην συνεχή αγορά νέων στολών για το προσωπικό της με αποτέλεσμα το ποσό των 16.000,08 ευρώ που έχει προϋπολογίσει για κόστος στολών εργασίας να καλύπτει σε κάθε περίπτωση τις ανάγκες του υπό ανάθεση έργου καθώς επίσης και την τυχόν αντικατάσταση των στολών λόγω φθορών που θα απαιτηθούν. Επί του ισχυρισμού αυτού η παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων, ότι η τυχόν δήλωση της εν λόγω εταιρείας ότι θα χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση της υπόψη σύμβασης την ήδη υπάρχουσα σε επάρκεια υποδομή της σε αναλώσιμα δεν αναιρεί τη νόμιμη υποχρέωση συνυπολογισμού εύλογου

κόστους, καθόσον η υποδομή αυτή δεν είναι ανεξάντλητη, θα πρέπει δε να ανακυκλώνεται και πιθανόν να χρησιμοποιείται και σε άλλες συμβάσεις που έχει υπογράψει η ίδια με άλλους φορείς, ενώ η χρήση της ζητούμενης υποδομής για τις ανάγκες κάθε εκτελούμενης σύμβασης είναι σαφές ότι επιβαρύνει ανάλογα τον προϋπολογισμό του συγκεκριμένου έργου, αποτελώντας αναγκαστικά κόστος του έργου αυτού, ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η βιωσιμότητα του έργου κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Επί του ισχυρισμού που αφορά στο κόστος ιατρού και τεχνικού ασφαλείας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, η οποία βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της ανεξαρτήτως του εάν ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος (και) του συγκεκριμένου έργου και πως, σεθ κάθε περίπτωση, όπως αποδεικνύεται δυνάμει της από 26-05-2020επιστολής της συνεργαζόμενης με την ίδια «...» από την οποία ρητά προκύπτει ότι το ετήσιο κόστος για το σύνολο των παρεχόμενων προς αυτήν υπηρεσιών ειδικά για το εν λόγω έργο ανέρχεται στο ποσό των 750,00 ευρώ (ήτοι 1.500,00ευρώ για τους 24 μήνες).Επιπλέον, υποστηρίζει ότι στην ένδικη διακήρυξη ουδόλως αναφέρεται σαφήςπροσδιορισμός και υπολογισμός του συγκεκριμένου κόστους ενώ όσα περί του αντιθέτου ισχυρίζεται ο αναθέτων φορέας δε συνιστούν ή ανταποκρίνονται με δεσμευτικούς όρους για ίδια στο υπό ανάθεση έργο. Περαιτέρω, , ο ιατρός εργασίας και ο τεχνικός ασφαλείας, δενυπάγονται στο προσωπικό εκτέλεσης της σύμβασης, με συνέπεια το κόστος τους να μηνπεριλαμβάνεται στο συνολικό εργατικό κόστος, αλλά να περιλαμβάνεται στα επιμέρους στοιχείακόστους που βαρύνουν την οικεία σύμβαση, υπολογιζόμενο, ενόψει της μη πρόβλεψης στους όρους της διακήρυξης συγκεκριμένου χρόνου και τρόπου απασχόλησης (ωράριο και ώρεςαπασχόλησης του επόπτη, με φυσική παρουσία ή απλώς διαθεσιμότητα), στο πλαίσιο του τρόπουάσκησης και οργάνωσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας κάθε διαγωνιζομένου, παραθέτει δε απόσπασμα της σχετικής υπ' αρ. 2278/2022 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Επί του ισχυρισμού αυτού η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι εν προκειμένω, για τους 330 εργαζόμενους που απαιτεί το έργο προδιαγράφονται εκ του νόμου οι ελάχιστες απαιτούμενες ώρες

απασχόλησης ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας (ήτοι τουλάχιστον 330 άτομα X 0,4 ώρες X 2 έτη = 264 ώρες ιατρού εργασίας και 330 άτομα X 0,4 ώρες X 2 έτη = 264 ώρες τεχνικού ασφαλείας = 528 ώρες σύνολο) και πως εκ της επικαλούμενης από την προσφεύγουσα προσφορά συνάγεται ότι η εργατοώρα εκάστου εκ των ανωτέρω επιστημόνων ανέρχεται σε 2,84 ευρώ ανά ώρα, ήτοι μικρότερο και κάτω του ελάχιστου κόστους εργατοώρας ενός ανειδίκευτου εργάτη, αναφέρει δε ότι παρά το γεγονός ότι επικαλείται ως γενεσιουργό αιτία των μεγάλων εκπτώσεων που λαμβάνει για τη λήψη των υπηρεσιών αυτών από τις συνεργαζόμενες εταιρίες είναι η μακροχρόνια και άψογη συνεργασία τους, ούτε στις διευκρινήσεις της ούτε ενόψει της υπό κρίση προσφυγής προσκομίζει κάποιο παραστατικό /τιμολόγιο από το οποίο να αποδεικνύεται η βασιμότητα των ισχυρισμών της ως προς την πραγματικότητα των τιμών που προσφέρει. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα, μεταξύ άλλων, υποστηρίζει ότι στην περίπτωση που ο αναθέτων φορέας λάμβανε υπόψη του τασυγκριτικά στοιχεία αντίστοιχων ομαλώς εκτελούμενων συμβάσεων παροχής υπηρεσιών φύλαξηςθα διαπίστωνε τα κάτωθι: Οι υπό ανάθεση επίδικες υπηρεσίες εκτελούνταν δυνάμει της με αριθμ.7205/3-3-2016 συμβάσεως από την εταιρεία «...» (ανάδοχος της με αριθμ. «...» διακήρυξης για τη παροχή υπηρεσιών φύλαξης εγκαταστάσεων του αναθέτοντος φορέα μεανθρώπινο δυναμικό για δύο έτη από την 10-3-2016 έως και την 9-3-2018), της οποίας το συνολικόποσό της προσφοράς της ανερχόταν στα 7.059.180,72 ευρώ πλέον ΦΠΑ και πως η εν λόγω σύμβαση αφορούσε 258 εργαζόμενους και απαιτούσε τη διάθεση 4 οχημάτων. Από το ποσό των7.059.180,72 ευρώ ποσό 5.624.503,85 ευρώ αφορούσε νόμιμες αποδοχές προσωπικού, ποσό1.381.378,15 ευρώ αφορούσε ασφαλιστικές εισφορές και ποσό 40.013,28 ευρώ αντιστοιχούσε στοδιοικητικό κόστος (ήτοι ποσοστό 0,566826117% επί του συνόλου της προσφοράς), ποσό 4.972,80€εργολαβικό κέρδος (ήτοι ποσοστό 0,070444435% επί του συνόλου της προσφοράς) και ποσό994,56 ευρώ κόστος αναλωσίμων (ήτοι ποσοστό 0,014088887% επί του συνόλου της προσφοράς), δηλαδή η ως άνω σύμβαση που αφορούσε τις ίδιες υπηρεσίες που είχε ανακηρυχθεί ανάδοχοςέτερος οικονομικός φορέας εκτελέσθηκε ομαλώς με χαμηλότερα δηλωθέντα ποσά διοικητικούκόστους και

κόστους αναλωσίμων, παραθέτει δε τη μειοψηφούσα άποψη, όπως αυτή αναφέρεται στην προσβαλλόμενη. Ακόμη, ως προς τον χαρακτηρισμό του αρχείου υπό τίτλο «Άδειες ηλεκτροκίνησης» του φακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» ως εμπιστευτικό, παραθέτει τα άρ. 21, 70, παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και υποστηρίζει ότι καταρχήν οι προσφέροντες έχουν τη δυνατότητα υποβολής εγγράφων της προσφοράς τους ως εμπιστευτικών, πλην όμως η κρίση περί του αν πληρούνται οι νόμιμες προϋποθέσεις για τον οικείο χαρακτηρισμό, απόκειται στην αναθέτουσα αρχή, η οποία είναι κατά νόμο αρμόδια και μόνη τεχνικάδυνάμενη εξάλλου να άρει την εμπιστευτικότητα και να καταστήσει τα έγγραφα προσβάσιμα στους έτερους μετέχοντες και πως η μη πλήρωση των όρων της ως άνω διάταξης επάγεται την άρση του χαρακτηρισμού εγγράφου ως εμπιστευτικού από την αναθέτουσα αρχή. Εν συνεχεία, αναφέρει ότι ο χαρακτηρισμός πληροφοριών ως εμπιστευτικών κατά εσφαλμένο τρόπο, ήτοι ενπροκειμένω κατά παράλειψη εκ μέρους συμμετέχοντος οικονομικού φορέα υπόδειξης των διατάξεων και των διοικητικών πράξεων που δικαιολογούν το χαρακτηρισμό τους ως εμπιστευτικά, όπως εν προκειμένω ήθελε κριθεί και της ίδιας, η οποία και διαβάθμισε το υποβληθέν αρχείο της με τις πιστοποιήσεις του προσωπικού της (ως εμπεριέχον προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων της) ως εμπιστευτικό, δεν θεμελιώνει κάποιον από τους ρητά αναφερόμενους στον νόμο και τη διακήρυξη (παρ. 2.4.6) λόγους αποκλεισμού από την εξέλιξη της διαγωνιστικής διαδικασίας, εφόσον έχουν νόμιμα προσκομιστεί όλα τα έγγραφα σύμφωνα με τους όρους της διακήρυξης και έχουν εξασφαλισθεί οι αρχές της διαφάνειας και της ισότητας ως προς τους λοιπούς διαγωνιζόμενους και πως η ποινή του αποκλεισμού ενός οικονομικού φορέα από τη συνέχεια του διαγωνισμού, με αφορμή αποκλειστικά και μόνο το γεγονός ότι χαρακτήρισε κατά μη ορθό τρόπο ως εμπιστευτικές πληροφορίες που περιέχονταν στην προσφορά του, αν και δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος, ενώ κατά τα λοιπά η προσφορά του συμμορφωνόταν πλήρως με τις απαιτήσεις της διακήρυξης, θα συνιστούσε δυσανάλογη κύρωση σε βάρος του και θα μείωνε αισθητά την ανάπτυξη συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού, η οποία αποτελεί βασική επιδίωξη του

κανονιστικού πλαισίου των δημόσιων διαγωνισμών, με συνέπεια να ζημιώνεται κατ' επέκταση η αναθέτουσα και το δημόσιο συμφέρον. Ακολουθώντας, μεταξύ άλλων, υποστηρίζει ότι, εφόσον ο αναθέτων φορέας έκρινε ότι μη νόμιμα χαρακτήρισε εμπιστευτικό το επίμαχο αρχείο της προσφοράς της, όφειλε είτε να τα αποχαρακτηρίσει ή ίδια είτε να την καλέσει διευκρινιστικά να τα αποχαρακτηρίσει η ίδια και μόνο εάν ενέμενε στην εμπιστευτικότητά του να οδηγήσει τούτο σε απόρριψη της προσφοράς της, αντιθέτως, ο αναθέτων φορέας το πρώτον δυνάμει του με αριθμ. πρωτ. 9056892/22-12-2022 εγγράφου του Προέδρου της ΕΑΗΔ και του Προϊσταμένου της ΔΙΠΕΦ με θέμα «Αποχαρακτηρισμός εμπιστευτικού αρχείου», αιτήθηκε τη σύμφωνη γνώμη της προσφεύγουσας, προκειμένου να «*αποχαρακτηρίσουμε το αρχείο εκπαιδευμένου προσωπικού το οποίο έχετε ορίσει στο ΟΠΣ-ΕΣΗΔΗΣ ως «εμπιστευτικό»*». Ακόμη, ισχυρίζεται ότι μέχρι τούδε δεν είχε υποβάλει οιαδήποτε πρόσκληση σε αυτήν περί αποχαρακτηρισμού του επίμαχου εγγράφου ή είχε προβεί ως ηδύνατο ο ίδιος στον αποχαρακτηρισμό του και πως δυνάμει της από 2-1-2023 επιστολής της χορήγησε τη συναίνεσή της για τον αποχαρακτηρισμό του επίμαχου εγγράφου. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι απαραδέκτως, αβασίμως και αλυσίτελως ισχυρίζεται το Δ.Σ. ότι η προσφορά της είναι απαράδεκτη λόγω χαρακτηρισμού ως εμπιστευτικού του οικείου εγγράφου και η απόφαση καθίσταται ακυρωτέα και ως προς τούτο.

17. Επειδή, επί του ισχυρισμού του δεύτερου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής που αφορά στο ότι η αναθέτουσα αρχή δεν έκρινε *prima facie* την προσφορά της προσφεύγουσας ως ασυνήθιστα χαμηλής, λεκτέα τα εξής. Ο έλεγχος αδικαιολόγητα χαμηλών οικονομικών προσφορών διαρθρώνεται σε δύο στάδια, καθένα από τα οποία με διαφορετικό αντικείμενο κρίσης. Στο πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες οικονομικές προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές, το οποίο έχει ως έρεισμα την έγερση αμφιβολιών είτε, κατόπιν υποβολής ενστάσεων από τους λοιπούς συμμετέχοντες, είτε και αυτεπαγγέλτως, μετά από μια εκ πρώτης όψεως (*prima facie*) εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές φαίνονται υπερβολικά χαμηλές. Επομένως, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αναθέτουσα αρχή να ζητήσει τις

προσθήκους διευκρινίσεις, κατ' άρ. 88 του Ν. 4412/2016, ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού ενδεχομένως την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το ως άνω άρθρο δεν εφαρμόζεται. Ως εκ τούτου, η έκταση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, την οποία υπέχει η αναθέτουσα αρχή σε περίπτωση που εκτιμά ότι η οικονομική προσφορά δεν φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή, είναι περιορισμένη και, εντεύθεν, δεν υποχρεούται να προβεί σε διεξοδική ανάλυση της σύνθεσης κάθε προσφοράς, προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Εάν οι υποβληθείσες προσφορές δεν περιέχουν τέτοια ένδειξη και, συνεπώς δεν φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να συνεχίσει τη διαγωνιστική διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης. Συνεπώς, η αναθέτουσα αρχή διαθέτει, καταρχήν, ευρεία διακριτική ευχέρεια, κατ' εκτίμηση, ιδίως της απόκλισης της οικονομικής προσφοράς κάθε διαγωνιζομένου από την προϋπολογισθείσα δαπάνη αλλά και σε συνδυασμό με τις λοιπές υποβληθείσες οικονομικές προσφορές να χαρακτηρίσει συγκεκριμένη οικονομική προσφορά ως ασυνήθιστα χαμηλή, υποχρεούμενη, όμως, στην περίπτωση αυτή να καλέσει προς παροχή των αναγκαίων διευκρινίσεων ως προς τη σύνθεση της προσφοράς τον διαγωνιζόμενο, του οποίου την οικονομική κρίνει ως ασυνήθιστα χαμηλή. Η δε άσκηση της, κατά τα ανωτέρω, διακριτικής ευχέρειας της αναθέτουσας αρχής υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο ως προς την υπέρβαση των άκρων ορίων της (πρβλ. ΔΕφΘεσσαλονίκης Ν66/2021, σκ. 12). Εν προκειμένω, ο αναθέτων φορέας απέστειλε το υπ' αρ. πρωτ. 9141727/06.04.2021 έγγραφό του με θέμα *«Αξιολόγηση των Οικονομικών Προσφορών της διακήρυξης «...», ηλεκτρονικός δημόσιος για το έργο «...», όπου αναφερόταν ότι «Στο πλαίσιο οικονομικής προσφοράς που υποβάλατε για τον διαγωνισμό «...» παρακαλούμε όπως μας αποστείλετε αναλυτική και πλήρη τεκμηρίωση της προσφερομένης τιμής.»*, επί του οποίου η προσφεύγουσα απάντησε στις 16.04.2021 με το με ίδια ημερομηνία υπόμνημά της. Στο δε υπ' αρ. 08B/11.08.2022 πρακτικό της Επιτροπής του διαγωνισμού που κοινοποιήθηκε μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ στις 05.01.2023 μαζί με την υπ' αρ. 6131 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου

ρητά αναφερόταν, μεταξύ άλλων ότι «(2) Κατά την φάση αξιολόγησης των Οικονομικών Προσφορών η Επιτροπή, παρατήρησε ότι η προσφορά της εταιρείας «...» ήταν ασυνήθιστα χαμηλή σε σχέση με τις προσφορές των άλλων εταιρειών, οπότε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3.1.2 της Διακήρυξης κάλεσε την εν λόγω εταιρεία με το υπ' αριθμ. 9141727/6-04-2021 να τεκμηριώσει την προσφερόμενη τιμή. Ανταποκρινόμενη στο από 06-04-2021 αίτημα της Επιτροπής για παροχή τεκμηρίωσης της προσφερόμενης τιμής, η εταιρεία «...» κατέθεσε εμπρόθεσμα στις 16-04-2021 μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ, σχετικό υπόμνημα 321 σελίδων.», το αυτό δε αναφέρεται και στο υπ' αρ. 08B Α/29.09.2022 πρακτικό, όπου αναφέρεται ότι «(2) Κατά την φάση αξιολόγησης των Οικονομικών Προσφορών η Επιτροπή, παρατήρησε ότι η προσφορά της εταιρείας «...» ήταν ασυνήθιστα χαμηλή σε σχέση με τις προσφορές των άλλων εταιρειών, οπότε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3.1.2 της Διακήρυξης κάλεσε την εν λόγω εταιρεία με το υπ' αριθμ. 9141727/6-04-2021 να τεκμηριώσει την προσφερόμενη τιμή. Ανταποκρινόμενη στο από 06-04-2021 αίτημα της Επιτροπής για παροχή τεκμηρίωσης της προσφερόμενης τιμής, η εταιρεία «...» κατέθεσε εμπρόθεσμα στις 16-04-2021 μέσω της πλατφόρμας του ΕΣΗΔΗΣ, σχετικό υπόμνημα 321 σελίδων, το οποίο εξέτασε η επιτροπή όπως αναλύεται στο Παράρτημα Α.». Δηλαδή, αβάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι «η Επιτροπή ουδόλως διέλαβε κάποια κρίση περί ύπαρξης «ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς» εκ μέρους μας» στο κοινοποιηθέν κατά τα ανωτέρω υπ' αρ. πρωτ. 9141727/06.04.2021 έγγραφο, καθώς ένας ευλόγως ενημερωμένος και επιμελής συμμετέχων (βλ. Απόφαση ΔΕΕ της 12ης Μαρτίου 2015, C-538/13 (eVigiloLtd) σκ. 54-55, πρβλ. Προτάσεις της Γενικής Εισαγγελέως, Eleanor Sharpston της 2ης Σεπτεμβρίου 2018, Υπόθεση C375/17 (StanleyInt. BettingLtd) σκ. 71), και δη η προσφεύγουσα, η οποία δραστηριοποιείται ενεργά στο χώρο των δημοσίων συμβάσεων και έχει συμμετάσχει σε πλήθος διαγωνισμών δημοσίων συμβάσεων, δύναται εύλογα να συμπεράνει, από το περιεχόμενο του σχετικού εγγράφου, ότι η ζητηθείσα τεκμηρίωση της προσφερόμενης τιμής προφανώς ερείδεται επί του αρ. 313 του Ν. 4412/2016. Ουδόλως δε προβλέπεται από τις διατάξεις του οικείου άρθρου, όπως ίσχυε κατά το χρόνο

δημοσίευσης της Διακήρυξης, αλλά και από τις διατάξεις της Διακήρυξης (άρ. 3.1.2) ότι η κρίση της αρμόδιας Επιτροπής περί του ασυνήθιστα χαμηλού της προσφοράς πρέπει να παρατίθεται ρητώς στο οικείο έγγραφο πρόσκλησης προς παροχή διευκρινίσεων. Επιπλέον, προσφορά που φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή δεν απορρίπτεται αυτομάτως, αλλά ακολουθείται η προβλεπόμενη στις διατάξεις αυτές διαδικασία ελέγχου, κατόπιν ακρόασης του προσφέροντος, ο οποίος πρέπει να καλείται από την αναθέτουσα αρχή να εξηγήσει την τιμή ή το κόστος που προτείνει και να προσκομίσει τα αναγκαία δικαιολογητικά, τα οποία αποδεικνύουν ότι η προσφορά του είναι σοβαρή, η δε αναθέτουσα αρχή οφείλει να αξιολογεί τις παρεχόμενες πληροφορίες σε «συνεννόηση» με τον προσφέροντα, δηλαδή με πραγματικό και ουσιαστικό «διάλογο» μεταξύ αναθέτουσας αρχής και προσφέροντος, ώστε να αποσαφηνίζονται τα επίμαχα σημεία της προσφοράς και η αναθέτουσα αρχή να σχηματίζει πλήρη και σαφή εικόνα γι' αυτά. Συνεπώς, η διαδικασία αυτή του «διαλόγου» δεν δύναται να ολοκληρωθεί νομίμως, εφόσον δεν συντρέχουν αμφότερες οι προεκτεθείσες προϋποθέσεις, δηλαδή αφενός να έχει δοθεί η δυνατότητα στον προσφέροντα να αιτιολογήσει πλήρως και λυσιτελώς τα επίμαχα σημεία της προσφοράς και αφετέρου η αναθέτουσα αρχή να έχει διαμορφώσει ασφαλή κρίση γι' αυτά, κατόπιν της αποσαφηνισέως τους (βλ. ΣτΕ 1552/2022, 199/2021). Εν προκειμένω, αμφότερες οι προϋποθέσεις τηρήθηκαν, ήτοι η προσφεύγουσα κλήθηκε προς αιτιολόγηση της προσφοράς της, επί της οποίας η ίδια αναφέρει ότι προσκόμισε υπόμνημα 321 σελίδων, η δε αναθέτουσα αρχή, ως αποτυπώθηκε στην προσβαλλόμενη, διαμόρφωσε ασφαλή κρίση επί των επίμαχων σημείων, σε συνέχεια των προσκομισθέντων διευκρινίσεων. Ουδόλως δε, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούτο όπως προβεί σε νέα κλήση προς παροχή διευκρινίσεων, δοθέντος ότι πρόσκληση απευθύνεται εκ νέου στην περίπτωση που οι χορηγηθείσες απαντήσεις εξακολουθούν να προκαλούν αμφιβολίες στην αναθέτουσα αρχή (ΣτΕ 199/2021, ΕΑ ΣτΕ 184/2020, πρβλ. ΣτΕ 832/2021, ΔΕφΚομοτηνής 89/2022, σκ. 14) που, εν προκειμένω, ουδόλως προκύπτει ότι προέκυψαν, σε συνέχεια του ανωτέρω προσκομισθέντος υπομνήματος εκ

μέρους της αναθέτουσας αρχής. Ο δε ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης είναι πλημμελής και δεν εδράζεται στις διατάξεις της οικείας Διακήρυξης, αναφερόμενη ιδίως στην επίκληση της «κοινής πείρας και λογικής» απορρίπτεται ως αβάσιμος, δοθέντος ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν γίνεται αόριστη επίκληση των διδαγμάτων της κοινής πείρας και λογικής, αλλά, αντίθετα, λαμβάνεται υπόψη συνδυαστικά με τα παρασχεθέντα από την προσφεύγουσα διευκρινιστικά στοιχεία και τους εκεί παρατεθέντες υπολογισμούς, και δεν αποτελούν μόνη, αυτοτελή αιτιολογία απόρριψης της προσφοράς της, όπως εσφαλμένα υπολαμβάνει η προσφεύγουσα. Ως προς τον ισχυρισμό του κόστους διάθεσης αυτοκινήτων, στις δοθείσες από την προσφεύγουσα διευκρινίσεις με το από 16.04.2021 έγγραφό της αναφέρεται ότι *«Με βάση την από 2-6-2020 οικονομική προσφορά της εταιρίας «...», την οποία σας προσκομίζουμε συνημμένη στο παρόν, το μηνιαίο κόστος μίσθωσης για τρία (3) έτη δέκα (10) επιβατικών οχημάτων για χρήση στο συγκεκριμένο έργο ανέρχεται σε 1.000,00 ευρώ, και συνεπώς το συνολικό κόστος και για τα 10 οχήματα για 24 μήνες υπολογίζεται σε 19.354,84 ευρώ χωρίς τον αναλογούντα ΦΠΑ (ήτοι 24.000,00 ευρώ με ΦΠΑ / 1,24). Στην προσφορά δε αυτή περιλαμβάνονται όλα τα έξοδα των αυτοκινήτων, όπως συντήρησης, τέλη κυκλοφορίας κλπ. Αυτό το ύψος προσφοράς δικαιολογείται από την εξαιρετική συνεργασία μας με την εν λόγω εταιρία δεδομένου ότι μισθώνουμε από αυτήν ένα στόλο οχημάτων συνολικώς, οπότε για ορισμένες περιπτώσεις η προσφορά που μας δίνεται είναι η ελάχιστη δυνατή.»*. Στο ως άνω έγγραφο διευκρινίσεων περιλαμβάνεται η από 02.06.2020 επιστολή της εταιρίας «...» όπου αναφέρεται ότι *«Στα πλαίσια της πολυετούς και πετυχημένης μεταξύ μας συνεργασίας σε περίπτωση ανάληψης από την πλευρά σας του έργου σύμφωνα με τη Διακήρυξη «...» θα σας διαθέσουμε προς μακροχρόνια σύμβαση 3 ετών 10 επιβατικά αυτοκίνητα για χρήση στο συγκεκριμένο έργο με μηνιαία χρέωση 1.000 ευρώ συνολικά και για τα δέκα αυτοκίνητα»* (σελ. 29/321). Στη δε προσβαλλόμενη αναφέρεται ότι *«η εταιρεία «...» έχει υπολογίσει για κόστος καυσίμων όλων των απαιτούμενων οχημάτων της για 24 μήνες ποσόν 37.583,22 ευρώ και για το κόστος μίσθωσης 10 οχημάτων για 24 μήνες ποσόν 19.354,84 ευρώ, ενώ το*

προϋπολογισθέν ποσόν για τα συγκεκριμένα κονδύλια στην διακήρυξη ανέρχεται στο ποσό των 408.000 ευρώ. Όσον αφορά το κόστος διάθεσης/ ενοικίασης οχημάτων, τονίζεται ότι στην διακήρυξη του διαγωνισμού για το συγκεκριμένο κονδύλι έχει προϋπολογιστεί το ποσό των 408.000 ευρώ μαζί με τα καύσιμα (σελ. 49 διακήρυξης). Εν αντιθέσει, η εταιρεία «...» αναφέρει ότι σύμφωνα με την από 2/6/2020 προσφορά της εταιρείας «...» το μηνιαίο κόστος μίσθωσης 10 επιβατικών οχημάτων ανέρχεται στο ποσό των 1.000 ευρώ ανά μήνα. Άρα απαιτείται ποσό 24.000 με το ΦΠΑ για την κάλυψη της εν λόγω ανάγκης, άρα η εταιρεία έχει υπολογίσει για το εν λόγω κονδύλι 19.354,84 ευρώ πλέον ΦΠΑ. Επιπλέον αναφέρει ότι αυτό το κόστος δικαιολογείται από την εξαιρετική συνεργασία που έχει με την εν λόγω εταιρεία. Η υπολογιζόμενη δαπάνη είναι κάτω του κόστους βάσει της κοινής πείρας και λογικής, εξαιρετικά χαμηλή και δεν μπορεί να είναι αποδεκτή τουλάχιστον λόγω των παρακάτω : α) Η πιο φτηνή μίσθωση που υπάρχει στην αγορά είναι η μακροχρόνια μίσθωση της οποίας το κόστος ανέρχεται σε περίπου 300 ευρώ ανά μήνα χωρίς το ΦΠΑ. Επομένως δεν είναι αποδεκτό το προσφερόμενο από την εταιρεία μηνιαίο κόστος ενοικίασης αυτοκινήτου $100/1,24 = 80,64$ ευρώ. Μόνο το κόστος της πιο φτηνής μικτής ασφάλειας, τα τέλη κυκλοφορίας ανά έτος, τα έξοδα αγοράς και συντήρησης, το διοικητικό κόστος της εταιρείας «...» και τα κόστη αποσβέσεων δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν από το ανωτέρω ποσό. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι η μέση τιμή χρονομίσθωσης ανά μήνα των αυτοκινήτων που χρησιμοποιεί ο «...» , σύμφωνα με τις δηλώσεις του Δντη Προμηθειών του οργανισμού ανέρχεται σε 400 ευρώ ανά μήνα ανα όχημα . Επιπροσθέτως σύμφωνα με τον σχετικό νόμο (ν.2859/2000) προβλέπεται ότι: Δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες μετακίνησης. Ήτοι λανθασμένα η εταιρεία «...» δεν υπολογίζει στο κόστος καυσίμων και το ποσό του ΦΠΑ 4.646 ευρώ που πρόκειται να πληρώσει ως δαπάνη διάθεσης/ ενοικίασης αυτοκινήτων, β) Επίσης η εταιρεία δεν υπολογίζει κόστος για την ύπαρξη περαιτέρω οχημάτων που θα χρειαστούν στο έργο αν ένα ή περισσότερα των οχημάτων ακινητοποιηθεί λόγω βλάβης. Σε αυτή την περίπτωση η αντικατάσταση του οχήματος θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός των

άμεσων επόμενων ωρών καθώς δεν δύναται βάσει των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την διακήρυξη να σταματήσει η παροχή της υπηρεσίας patrol. Επομένως είναι φυσικό ότι σε περίπτωση βλάβης θα απαιτηθεί η αντικατάσταση του αυτοκινήτου κάτι το οποίο δεν είναι δυνατόν να προβλέπεται σε μίσθωση αυτοκινήτου με κόστος 80,64 ευρώ ανά μήνα. γ) Σημειωτέον, η εταιρεία προσκομίζει μόνον προσφορά εταιρείας ενοικίασης οχημάτων, αλλά δεν προσκομίζει έστω κι ένα συμβόλαιο μίσθωσης οχήματος σε ισχύ ή τιμολόγια από τα οποία να προκύπτει ότι πράγματι η προσφορά που προσκομίζει ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και σε επαρκή ύψος μισθώματος οχημάτων. Συνεπώς, το αναγραφόμενο στην προσφορά κόστος μίσθωσης 10 οχημάτων για 24 μήνες ποσόν 19.354,84 ευρώ είναι κάτω του κόστους βάσει της κοινής πείρας και λογικής και των προαναφερόμενων αντίστοιχων μισθώσεων οχημάτων που κάνει ο «...», ενώ το πραγματικό κόστος ανέρχεται σε 72.000 ευρώ ήτοι ευρώ ανά μήνα $300 \times 10 \text{ οχήματα} \times 24 \text{ μήνες} = 72.000 \text{ ευρώ.}$ Όπως προεκτέθηκε, προτού οι αναθέτουσες αρχές απορρίψουν μία προσφορά ως ασυνήθιστα χαμηλή, ζητούν εγγράφως λεπτομέρειες σχετικά με τα συστατικά στοιχεία των προσφορών που κρίνονται χρήσιμα για την εκτίμηση ή την εξακρίβωση της προφανούς ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς (βλ. C-292/07, Επιτροπή κατά Βελγίου), ώστε να εξακριβώσουν τη σοβαρότητα της υποβληθείσας προσφοράς, η δε αναθέτουσα αρχή οφείλει να αιτιολογήσει πλήρως και ειδικώς την απόφασή της, βασιζόμενη στη φερεγγυότητα της προσφοράς και στην ανάπτυξη ανταγωνισμού, η δε αιτιολόγηση πρέπει να προσδιορίζει συγκεκριμένα τα σημεία που κρίνει ανεπαρκή ή ανακριβή. Σε περίπτωση που, παρά τις εξηγήσεις που παρέχει ο διαγωνιζόμενος, η προσφορά εγκυμονεί κινδύνους για την μη εκτέλεση της σύμβασης, πρέπει να απορριφθεί (βλ. Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 529). Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί του ότι «Ουδόλως δε απαιτείτο οι διαγωνιζόμενοι να έχουν στην κατοχή ή στην ιδιοκτησία τους τα απαιτούμενα οχήματα για την εκτέλεση των εποχούμενων φυλάξεων (patrol) όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα Ι της διακήρυξης κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς αλλά αρκεί να

διασφαλίζεται η διάθεσή τους κατά την εκτέλεσή της σύμβασης. », σύμφωνα με το άρ. 2.4.3.2 της Διακήρυξης οι διαγωνιζόμενοι στο φάκελο της τεχνικής προσφοράς του πρέπει να «2.- Να προσκομίσουν αναλυτική μέθοδο υλοποίησης του συγκεκριμένου έργου και τεχνικές παρακολούθησης δεικτών απόδοσης. Αναλυτική τεχνική περιγραφή του τρόπου διεξαγωγής της φύλαξης στο σύνολο των εγκαταστάσεων (καθήκοντα προσωπικού φύλαξης, προτεινόμενος μηχανικός & τεχνικός εξοπλισμός, διαθέσιμος ελεγκτικός μηχανισμός, κλπ) καθώς επίσης και περιγραφή της μεθόδου και των μέσων που θα χρησιμοποιήσει για την εποπτεία του προσωπικού φύλαξης για το έργο. Απαιτείται πλήρης περιγραφή των δυνατοτήτων της μεθόδου μέτρησης δεικτών απόδοσης, (για τις προσφερόμενες και τις επανδρωμένες υπηρεσίες) και αναφορά των αποτελεσμάτων.», συναφώς, ουδόλως στη Διακήρυξη προβλέπεται η προσκόμιση συγκεκριμένου αποδεικτικού στοιχείου προς πλήρωση της σχετικής περί των οχημάτων απαίτησης. Επιπλέον, στη Διακήρυξη, στο Παράρτημα II- Προϋπολογισμός του έργου, ως συνολικό μηνιαίο κόστος οχημάτων αναφέρεται το ποσό των 408.000,00€ για τη διετία (σελ. 49/93 Διακήρυξης). Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προσκόμισε, κατά τα ως άνω, επιστολή της εταιρίας «...», από την οποία προκύπτει ότι θα διατεθούν στην προσφεύγουσα 10 επιβατικά αυτοκίνητα για τρία έτη με μηνιαία χρέωση 1.000 ευρώ συνολικά, ήτοι το συνολικό κόστος και για τα 10 οχήματα για 24 μήνες υπολογίζεται σε 19.354,84 ευρώ χωρίς τον αναλογούντα ΦΠΑ, υποστηρίζει δε ότι το ποσό που αντιστοιχεί στο ΦΠΑ και ανέρχεται σε 4.646,00€, δύναται να καλυφθεί από το ποσό των 10.290,00€, που έχει υπολογίσει ως απρόβλεπτα έξοδα στο κόστος αναλωσίμων. Δοθέντος ότι, από τα ανωτέρω, ο αναθέτων φορέας δεν αμφισβητεί το έγγραφο καθ' αυτό, ήτοι την τυχόν γνησιότητά του και την παροχή εκ μέρους της ανωτέρω εταιρίας προς την προσφεύγουσα της εκεί παρατεθείσας προσφοράς, αλλά, αντίθετα, βασίζει τον λόγο απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας ερειδόμενος στην κοστολόγηση δικών του δεδομένων, σε σύγκριση και με τις τιμές του προϋπολογισμού, η οποία ανάγεται σε οικονομοτεχνικούς παράγοντες διαμόρφωσής της επί τη βάσει ιδίων οικονομικών και λοιπών δεδομένων (πρβλ. σελ. 15/53 προσβαλλόμενης

«Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι η μέση τιμή χρονομίσθωσης ανά μήνα των αυτοκινήτων που χρησιμοποιεί ο «...» , σύμφωνα με τις δηλώσεις του Δντη Προμηθειών του οργανισμού ανέρχεται σε 400 ευρώ ανά μήνα ανα όχημα.»), ως εκ τούτου, δεν συνιστούν ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί του ασυνήθιστα χαμηλού της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας. Επιπλέον, βασίμως υποστηρίζει ότι το ποσό του ΦΠΑ που δεν έχει συμπεριληφθεί στο δηλωθέν ποσό δύναται, κατά τα ανωτέρω, να καλυφθεί από το ποσό των απρόβλεπτων εξόδων του κόστους αναλωσίμων, δοθέντος ότι ακριβώς το κονδύλι αυτό σκοπό έχει να καλύψει τυχόν αστοχίες ή παραλείψεις της προσφοράς. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας περί του κόστους διάθεσης των οχημάτων γίνεται δεκτός ως βάσιμος, μη νομίμως δε για το λόγο αυτό κρίθηκε ασυνήθιστα χαμηλή η προσφορά της. Ως προς τον ισχυρισμό που αφορά στο κόστος καυσίμων των οχημάτων, η προσφεύγουσα στις από 16.04.2021 διευκρινίσεις της δήλωσε ότι «Η εταιρεία μας προκειμένου για το απαιτούμενο κόστος καυσίμων έχει προϋπολογίσει στην προσφορά της ποσό ύψους 37.583,22 ευρώ κατά προσέγγιση για τους 24 μήνες, το οποίο κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και με βάση την επιχειρηματική επιλογή και δυναμική της εταιρείας μας είναι απολύτως εύλογο και ουδόλως ασυνήθιστα χαμηλό για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Σύμφωνα δε με τις απαιτήσεις της οικείας διακήρυξης συγκεκριμένα απαιτείται η διάθεση δέκα (10) οχημάτων και ειδικότερα 6 οχήματα τα οποία θα διατίθενται όλο το 24ωρο, 3 οχήματα τα οποία θα διατίθενται για 16 ώρες ημερησίως έκαστο εξ αυτών και 1 αυτοκίνητο προς διάθεση για 8 ώρες ημερησίως. Με βάση τα ανωτέρω οι συνολικές ώρες διάθεσης των οχημάτων ανέρχονται στις 200 ώρες ημερησίως. Με τον υποθετικό συλλογισμό της μέσης ωριαίας ταχύτητας των 6 χιλιομέτρων ανά ώρα (συμπεριλαμβανομένου του χρόνου που απαιτείται για τη διεξαγωγή ελέγχων) τα συνολικά ημερήσια διανυόμενα χιλιόμετρα θα ανέρχονται σε $(200 \times 6) = 1.200$ χλμ. Τα δε συνολικά χιλιόμετρα για τα δύο έτη της σύμβασης υπολογίζονται σε 876.000 χιλιόμετρα $(1.200 \times 365 \text{ ημέρες} \times 2 \text{ έτη})$. Η κατανάλωση δε των οχημάτων ανέρχεται στα 4 λίτρα πετρελαίου – καυσίμου ανά 100 χιλιόμετρα. Συνεπώς, τα συνολικά λίτρα που θα απαιτηθούν

προσδιορίζονται για τη διετία στα 35.040 (876.000 χ 4/100) λίτρα. Στο σημείο δε αυτό αναφέρουμε ότι όπως έχει γίνει *ad hoc* δεκτό δυνάμει της με αριθμ. 169/2020 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών (ΙΔ' Ακυρωτικού Σχηματισμού – Σε Συμβούλιο): «δεν είναι δυνατόν να επιβληθεί στους διαγωνιζόμενους περιορισμός στον τύπο και στην κατανάλωση των οχημάτων που θα χρησιμοποιήσουν κατά την παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών. (...) Επειδή, με τα δεδομένα αυτά, ο ισχυρισμός ως προς το χαμηλό κόστος οχημάτων βασίζεται στους υπολογισμούς της αιτούσας σχετικά με την ελάχιστη κατανάλωση καυσίμου (βενζίνης) από κινητήρες αυτοκινήτων, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ύπαρξη οχημάτων με διαφορετικό τύπο καυσίμου (πετρέλαιο ή υγραέριο) και σύγχρονη τεχνολογία (υβριδικά). Κατά συνέπεια, δεν παρίσταται προδήλως βάσιμος ο λόγος ακυρώσεως για πλημμελή αιτιολόγηση της απόρριψης αυτού από την αναθέτουσα αρχή.». Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο μέσος όρος της τιμής του λίτρου – καυσίμου κατά την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού ανερχόταν στο ποσό των 1,33 ευρώ ανά λίτρο ή 1,073 ευρώ χωρίς ΦΠΑ, το συνολικό κόστος των καυσίμων για τη διετία ανέρχεται στο ποσό των 37.583,22 ευρώ», στη δε προσβαλλόμενη απόφαση, επί του κονδυλίου αυτού, αναφέρεται ότι «Όσον αφορά το κόστος καυσίμων τονίζεται ότι στην διακήρυξη του διαγωνισμού για το συγκεκριμένο κονδύλι μαζί με την διάθεση/ ενοικίαση αυτοκινήτων έχει προϋπολογιστεί το ποσό των 408.000 ευρώ (βλέπε σελ 49 διακήρυξης), ποσό πολύ μεγαλύτερο από το συνολικό ποσό που έχει υπολογίσει η συγκεκριμένη εταιρεία για το σύνολο του διοικητικού κόστους. Πιο συγκεκριμένα η εταιρεία «...» έχει υπολογίσει το ποσό των 37.583,22 ευρώ για καύσιμα με τιμή καυσίμου ανά λίτρο 1,073 ευρώ κατά προσέγγιση για τους 24 μήνες του έργου. Η εταιρεία «...» έχει υπολογίσει το ποσό αυτό υποθέτοντας ότι η μέση ωριαία ταχύτητα θα είναι 6 χλμ. ανά ώρα. Η οικονομική προσφορά δεν μπορεί να βασίζεται σε υποθέσεις αλλά και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως εύλογη για τους παρακάτω λόγους (όχι περιοριστικά): α) Το προϋπολογισμένο από την διακήρυξη ποσό για το κόστος διάθεσης και χρήσης οχημάτων ανέρχεται στο ποσό των 408.000 ευρώ. Επομένως δεν μπορεί να θεωρείται εύλογος υπολογισμός που ανέρχεται σε μόλις 37.583,22 ευρώ. β) Αν το αυτοκίνητο κάνει 6 χλμ την ώρα σε καμία

περίπτωση δεν δύναται να καλυφθεί η απαίτηση της διακήρυξης ειδικά για τα patrol που προβλέπονται στην διακήρυξη με αριθμό 6 και 7. Πιο συγκεκριμένα:

α/ για το patrol με αριθμό 6: Σήραγγες Κακιάς Σκάλας 1&2- Σήραγγα Αγ. Θεοδώρων όπου απαιτείται: Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (24ωρη) 7ήμερη. Η απόσταση από την Κακιά Σκάλα μέχρι τους Αγίους Θεοδώρους ανέρχεται περίπου στα 28 χλμ άρα από κάθε σημείο το patrol θα περνάει ανά 28χλμ/ 6χλμ ανά ώρα= 4,6 ώρες άρα μια φορά σε κάθε βάρδια αποτέλεσμα του οποίου είναι τα σημεία φύλαξης να μη φυλάσσονται όπως απαιτείται από την διακήρυξη. Επιπλέον η κίνηση αυτή θα πραγματοποιείται εντός αυτοκινητοδρόμου ή εντός εθνικής οδού όπου φυσικά και δεν είναι δυνατή η μετακίνηση με ταχύτητα τόσο αργή. Τέτοια ταχύτητα εντός αυτοκινητόδρομου είναι παράνομη. Συμπερασματικά στην προσφορά της η εν λόγω εταιρεία θα έπρεπε να υπολογίσει βάσει των απαιτήσεων της διακήρυξης ότι το όχημα εντός των οδών αυτών κινείται για μετακίνηση από το ένα σημείο στο άλλο με ταχύτητα περί των 60χλμ ανά ώρα, άρα τουλάχιστον 5ώρες κίνησης ανά βάρδια $*60 \text{ χλμ} = 300 \text{ χλμ}$ την βάρδια για μετακινήσεις από σημείο σε σημείο $*3 \text{ βάρδιες} = 900 \text{ χλμ}$ άρα για τις 730 ημέρες του έργου $900*730 = 657.000$ χιλιόμετρα. Επομένως μόνο για το εν λόγω patrol απαιτείται να πραγματοποιούνται 657.000 χλμ ενώ η συγκεκριμένη εταιρεία υπολογίζει 876.000 χλμ για όλα τα οχήματα patrol. β) για το patrol με αριθμό 7: Έξι (6) Νέες Σήραγγες γραμμής Κιάτου - Αίγιου όπου απαιτείται: Δύο (2) εποχούμενα περίπολα, (24ωρα) 7ήμερα. Επισημαίνεται ότι η απόσταση από το Κιάτο μέχρι το Αίγιο ανέρχεται περίπου στα 70 χλμ αν θα πραγματοποιεί 35χλμ το πρώτο patrol και 35χλμ το δεύτερο άρα από κάθε σημείο το patrol θα περνάει ανά 35χλμ/6χλμ ανά ώρα= 5,8 ώρες άρα μια φορά σε κάθε βάρδια αποτέλεσμα του οποίου είναι τα σημεία φύλαξης να μη φυλάσσονται όπως απαιτείται από την διακήρυξη. Επιπλέον η κίνηση αυτή θα πραγματοποιείται εντός αυτοκινητοδρόμου ή εντός εθνικής οδού όπου φυσικά και δεν είναι δυνατή η μετακίνηση με ταχύτητα τόσο αργή. Συμπερασματικά στην προσφορά της η εν λόγω εταιρεία θα έπρεπε να υπολογίσει ότι το όχημα εντός των οδών αυτών κινείται για μετακίνηση από το ένα σημείο στο άλλο με ταχύτητα περί των 60χλμ άρα τουλάχιστον 5ώρες κίνησης ανά βάρδια $*60 \text{ χλμ} = 300 \text{ χλμ}$ την

βάρδια για μετακινήσεις από σημείο σε σημείο *3 βάρδιες= 900 χλμ άρα για τις 730 ημέρες του έργου $900 \times 730 = 657.000$ χιλιόμετρα. Επομένως μόνο για το 1 από τα 2 οχήματα του εν λόγω patrol (υπ' αριθμόν 7) απαιτείται να πραγματοποιούνται 657.000 χλμ άρα για τα 2 οχήματα $657.000 \times 2 \text{ οχήματα} = 1.314.000$ χλμ ενώ η συγκεκριμένη εταιρεία υπολογίζει 876.000 χλμ για όλα τα οχήματα patrol. γ) Σε κάθε περίπτωση ακόμα και αν δεχτούμε την υπόθεση αυτή της εταιρείας αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η ταχύτητα κίνησης των εν λόγω οχημάτων θα είναι εξαιρετικά χαμηλή και γίνεται με επιλεγμένη την 1ή ταχύτητα του κιβωτίου ταχυτήτων. Κάτι το οποίο έχει ως αποτέλεσμα η κατανάλωση των οχημάτων να είναι κατά πολύ μεγαλύτερη των 4λτρ ανά 100 χλμ που αναφέρει στο έγγραφο των διευκρινήσεων της η εν λόγω εταιρεία. δ) Επιπλέον, η εταιρεία υπολογίζει την τιμή του λίτρου καυσίμου 1,073 ήτοι ποσό που έχει αφαιρέσει το ΦΠΑ κατά δήλωσή της. Όμως και εδώ ισχύει ότι δεν παρέχεται δικαίωμα έκπτωσης του φόρου με τον οποίο έχουν επιβαρυνθεί οι δαπάνες μετακίνησης. Άρα λανθασμένα η εταιρεία «...» αποφορολογεί το ποσό που πρόκειται να πληρώσει ως δαπάνη καυσίμων. ε) Ακόμα και στην περίπτωση όπου το αυτοκίνητο κάνει 6 χλμ την ώρα αλλά κινείται με λογικές ταχύτητες εντός των αυτοκινητοδρόμων και εθνικών οδών δεν καλύπτεται η απαίτηση της διακήρυξης για την φύλαξη των σημείων (βλέπε και ανωτέρω), αλλά και επιπλέον ακόμα και στην στάση του το αυτοκίνητο δεν θα πρέπει να είναι σε μη λειτουργία καθώς το προσωπικό εντός αυτού θα πρέπει τον χειμώνα και το καλοκαίρι να χρησιμοποιεί την ψύξη και την θέρμανση του χώρου για να προστατεύεται από τις καιρικές συνθήκες άρα και πάλι προκύπτουν καταναλώσεις καυσίμων που δεν έχουν υπολογιστεί από την εν λόγω εταιρεία. Οι εποχούμενες φυλάξεις βάσει της σχετικής διακήρυξης του οργανισμού είναι οι παρακάτω: ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΕΣ: 1. - Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (16ωρη), 7ήμερη νυχτερινή 14:00 έως 06:00, εκ περιτροπής και αναλόγως των αναγκών στα τμήματα: Διαλογή - ΤΧ1 & ΚΕΚ /ΣΚΑ- Αχαρναί - Δεκέλεια. 2. - ΘΡΙΑΣΙΟ ΕΜΠΟΡ. : Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (8ωρη), 7ήμερη νυχτερινή 22:00 έως 06:00 3. - ΤΧ1- ΓΕΦΥΡΑ- ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΙ. Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (16ωρη) 7ήμερη (14:00-06:00). (Διέλευση από τα σημεία ανά μία ώρα περίπου). 4. - ΘΡΙΑΣΙΟ II : Δύο (2) εποχούμενα

περίπολα, (24ωρα) 7ήμερα, & μία (1) εποχούμενη περίπολο (16ωρη) 7ήμερη νυχτερινή (14:00- 06:00). 5. - Σήραγγες Μαύρης Ωρας - Ευταξία* : Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (24ωρη) 7ήμερη 6. - Σήραγγες Κακιάς Σκάλας 1&2- Σήραγγα Αγ. Θεοδώρων* : Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (24ωρη) 7ήμερη 7. - Εξι (6) Νέες Σήραγγες γραμμής Κιάτου - Αίγιου* : Δύο (2) εποχούμενα περίπολα, (24ωρα) 7ήμερα Βασική προϋπόθεση για να θεωρηθεί μια υπηρεσία ως παροχή υπηρεσιών ασφαλείας με patrol θα πρέπει το όχημα να περνάει από κάθε σημείο ελέγχου τουλάχιστον 4 φορές στην 8ωρη βάρδια. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στο ανωτέρω υποστοιχείο 3: ΤΧ1- ΓΕΦΥΡΑ- ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΟΙ. Μία (1) εποχούμενη περίπολος, (16ωρη) 7ήμερη (14:00- 06:00)., απαιτείται από την διακήρυξη η διέλευση από τα σημεία να πραγματοποιείται ανά μια ώρα περίπου. Τα εποχούμενα patrol με την μεγαλύτερη απόσταση ανάμεσα στα σημεία που πρέπει να ελέγχονται είναι τα υπ αριθμόν 6 και 7 που αναγράφονται ανωτέρω. Επομένως υπολογίζουμε τα παρακάτω: Για το patrol υπ αριθμόν 6: 657.000 χλμ (βλέπε ανωτέρω ανάλυση) Για τα patrol υπ' αριθμόν 7: 657.000 χλμ* 2 αυτοκίνητα patrol = 1.314.000 χλμ (βλέπε ανωτέρω ανάλυση) Για τα υπόλοιπα υποστοιχεία τα αυτοκίνητα δεν κινούνται επι εθνικών οδών ή αυτοκινητοδρόμων και για να περνάει το αυτοκίνητο patrol από κάθε σημείο τουλάχιστον 4 φορές στην βάρδια του (πλην του υποστοιχείου υπ αριθμ 3 όπου απαιτείται να περνάει από τα σημεία ανά μία ώρα δηλαδή 8 φορές στην βάρδια) μεσοσταθμικά απαιτείται το αυτοκίνητο να διανύει 20 χλμ ανά ώρα. Άρα στην βάρδια 160 χλμ. Επομένως για τα Υποστοιχεία 1 έως 5 έχουμε: α) για τις 24ώρες εποχούμενες φυλάξεις έχουμε 20 χλμ ανά ώρα *24ώρες την ημέρα * 730 ημέρες σύμβασης * 3 εποχούμενες = 1.051.200 χλμ β) για τις 16 ώρες εποχούμενες φυλάξεις έχουμε 20 χλμ ανά ώρα * 16ώρες την ημέρα * 730 ημέρες σύμβασης * 3 εποχούμενες = 700.800 χλμ γ) για την 8ωρη εποχούμενη φύλαξη έχουμε 20 χλμ ανά ώρα *8ώρες την ημέρα * 730 ημέρες σύμβασης * 1 εποχούμενη = 116.800 χλμ. Επομένως το κόστος των καυσίμων για το σύνολο του έργου ανέρχεται σε ποσό:

Αριθμός απόφασης :374/2023

Α/Α	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΧΛΜ	ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΟ	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ (ΣΕ ΕΥΡΩ)
1	3 ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΕΣ 24 ΩΡΕΣ ΦΥΛΑΞΕΙΣ	1.051.200	0,06	63.072
2	3 ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΕΣ 16 ΩΡΕΣ ΦΥΛΑΞΕΙΣ	700.800	0,06	42.048
3	1 ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΗ 8 ΩΡΗ ΦΥΛΑΞΗ	116.800	0,06	7.008
4	ΠΑΤΡΟΛ ΥΠΟΣΤΟΙΧΕΙΟΥ 6 (24 ΩΡΟ ΠΑΤΡΟΛ)	657.000	0,06	39.420
5	ΠΑΤΡΟΛ ΥΠΟΣΤΟΙΧΕΙΟΥ 7 (2 *24 ΩΡΟ ΠΑΤΡΟΛ)	1.314.000	0,06	78.840
ΣΥΝΟΛΟ ΑΝΩΤΕΡΩ ΠΟΣΩΝ				230.388

Συνεπώς, το ποσό των 37.583,22 ευρώ, που έχει υπολογίσει στην προσφορά της η εταιρεία «...» είναι ιδιαίτερα χαμηλό και αρκετά κάτω του πραγματικού ποσού που θα χρειαστεί για την ορθή υλοποίηση της σύμβασης που κατά μέτριους υπολογισμούς ανέρχεται στο ποσόν των 230.388 ευρώ». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο αναθέτων φορέας, όπως βάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ερείδεται επί της εσφαλμένης, και πάντως μη προβλεφθείσας στην εν λόγω Διακήρυξη, προϋπόθεση ότι «για να θεωρηθεί μια υπηρεσία ως παροχή υπηρεσιών ασφαλείας με patrol θα πρέπει το όχημα να περνάει από κάθε σημείο ελέγχου τουλάχιστον 4 φορές στην δωρη βάρδια», ωστόσο ουδέν περί του ελαχίστου καθορισμού του αριθμού διελεύσεων περιλαμβάνεται στην εν λόγω Διακήρυξη, και δη επί ποινή αποκλεισμού. Συναφώς, η προσφεύγουσα κατέστρωσε την οικονομική προσφορά της βασιζόμενη επί του τρόπου με τον οποίο προτίθετο να εκτελέσει το συγκεκριμένο έργο, σύμφωνα με τα στη Διακήρυξη προβλεπόμενα στοιχεία. Ο δε αναθέτων φορέας μη νόμιμα παρέθεσε υπολογισμούς βασιζόμενος σε στοιχεία εκτός των περιλαμβανομένων στη Διακήρυξη. Εντούτοις, ως προς τη δηλωθείσα από την προσφεύγουσα μέση συνεχή ωριαία ταχύτητα στα 6 χλμ. ανά ώρα, βάσιμα ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει ότι, ειδικά ως προς τις υπ' αρ. 6 και 7 εποχούμενες περιπτώσεις (Σήραγγες Κακιάς Σκάλας 1&2- Σήραγγα Αγ. Θεοδώρων και Νέες Σήραγγες γραμμής Κιάτου - Αίγιου), η κίνηση του οχήματος θα πραγματοποιείται εντός αυτοκινητοδρόμου ή εντός εθνικής οδού, οπότε η κίνηση με την ανωτέρω ταχύτητα, εκτός από πρακτικώς αδύνατη, κατά την κοινή πείρα και λογική, είναι και παράνομη, κατ' αρ. 20, παρ. 12 του ΚΟΚ (Ν. 2696/1999). Αβάσιμα δε η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι «η εταιρεία μας υπολογίζοντας μία μέση

συνεχή ωριαία ταχύτητα εκάστοτε οχήματος στα 6 χλμ/ώρα κατά μέσο όρο ουδόλως υπέλαβε ότι αυτή θα ήταν και η μόνιμη ταχύτητα κίνησής του. Προφανώς το όχημα ειδικά μάλιστα για τις φυλάξεις 6 και 7 θα κινείται με υψηλότερη ταχύτητα (όταν και για όσο κινείται)» (σελ. 54/116 προσφυγής), καθώς ήδη για δύο εκ των επτά περιπτώλων δηλώνει ότι δεν θα κινείται με την αυτή δηλωθείσα μέση ταχύτητα, με αποτέλεσμα, επί της ουσίας, να αντιφάσκει η ανάλυση της οικονομικής προσφοράς της, καθώς και τα στοιχεία που έλαβε υπόψη της προς υπολογισμό αυτής, με τα αναφερόμενα στην υπό κρίση προδικαστική προσφυγή, με αποτέλεσμα πράγματι να μην προκύπτει πώς καθίσταται αυτή βιώσιμη. Συνακόλουθα, ομοίως βάσιμα υποστηρίζει ο αναθέτων φορέας ότι, ακόμα και υπό την προϋπόθεση ότι το όχημα κινείται με την ως άνω δηλωθείσα από την προσφεύγουσα ταχύτητα, ήτοι 6 χλμ/ώρα, η κίνηση του οχήματος θα πρέπει να γίνεται αναγκαστικά με επιλεγμένη την πρώτη ταχύτητα, οπότε η κατανάλωση αυξάνεται, με αποτέλεσμα η δηλωθείσα κατανάλωση των 4 λίτρων ανά 100 χιλιόμετρα που δηλώνει η προσφεύγουσα να υπολείπεται της απαιτούμενης ποσότητας. Επομένως, βασίμως ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει στην προσβαλλόμενη, μεταξύ άλλων, ότι το ποσό που η προσφεύγουσα έχει υπολογίσει στην προσφορά της, ως προς το κόστος των καυσίμων είναι ιδιαίτερα χαμηλό και αρκετά κάτω του πραγματικού ποσού που θα χρειαστεί για την ορθή υλοποίηση της σύμβασης, ήτοι απέρριψε αυτήν ως ασυνήθιστα χαμηλή για τον λόγο αυτό. Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας που αφορά στο δηλωθέν αντίστοιχο από την παρεμβαίνουσα ποσό, ότι ειδικότερα έχει υπολογίσει αυτό σε ποσό μικρότερο του υπολογισθέντος από τον αναθέτοντα φορέα, απορρίπτεται προεχόντως ως αόριστος, δοθέντος ότι στη σελίδα 8 του Παραρτήματος Α της Επιτροπής που η προσφεύγουσα παραπέμπει δεν δηλώνει η παρεμβαίνουσα το ποσό που προϋπολόγισε στην προσφορά της, αλλά αναφέρει πού θα έπρεπε να κυμανθεί το ελάχιστο κατώτατο κόστος που η προσφεύγουσα θα έπρεπε να υπολογίσει (βλ. και «...» που κοινοποιήθηκε στις 23.10.2021 μέσω της λειτουργικότητας «Επικοινωνία» του ΕΣΗΔΗΣ από την παρεμβαίνουσα). Επομένως, ο οικείος ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Επί του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ως προς το κόστος χρήσης κινητών

τηλεφώνων και ασυρμάτων TETRA, η προσφεύγουσα στις από 16.04.2021 δοθείσες διευκρινίσεις της ανέφερε «Κόστος κινητής τηλεφωνίας: Η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ως επιμέρους κονδύλιο του διοικητικού της κόστους ποσό ύψους 6.885,04 ευρώ για κόστος κινητής τηλεφωνίας. Ειδικότερα, η εταιρεία μας προκειμένου για την χρήση των 89 συνδέσεων κινητής τηλεφωνίας που θα απαιτηθούν για την υπό ανάθεση σύμβαση για χρονικό διάστημα 24 μηνών έχει προβεί στον κάτωθι υπολογισμό: Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις εταιρείες κινητής τηλεφωνίας (Cosmote, Vodafone, Wind) προκύπτει ότι η οικονομικότερη χρέωση για την χρήση κινητού τηλεφώνου πραγματοποιείται με την απόκτηση και χρήση καρτοκινητής σύνδεσης εν αντιθέσει με τα υπάρχοντα συμβόλαια κινητής τηλεφωνίας. Έτσι, η σύνδεση με το δίκτυο εκάστοτε εταιρείας κινητής τηλεφωνίας, λ.χ. της Cosmote και η πρόσβαση στις παρεχόμενες υπηρεσίες πραγματοποιείται μέσω κάρτας SIM που παραδίδεται στον συνδρομητή με την αποδοχή της αίτησής του. Ο συνδρομητής αποκτά δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης του αριθμού κλήσης που του παραδίδεται με την αγορά της κάρτας SIM. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα στην αγορά πακέτα καρτοκινητής τηλεφωνίας ορίζεται ότι με την αγορά καρτοκινητής γίνεται και η αρχική ενεργοποίηση της σύνδεσης. Η σύνδεση αυτή δε παραμένει στα στοιχεία του συνδρομητή δεκατρείς (13) μήνες από την ενεργοποίησή της. Αν βέβαια ο αριθμός κλήσης παραμένει απενεργοποιημένος για συνεχές χρονικό διάστημα, μεγαλύτερο των τριών (3) μηνών η εκάστοτε εταιρεία κινητής τηλεφωνίας θεωρεί ότι η εν λόγω σύμβαση έχει λυθεί και απενεργοποιεί την κάρτα SIM. Το εκάστοτε δε πακέτο καρτοκινητής τηλεφωνίας εκκινεί από το ποσό των 10,00 € (πρβλ. ιστοσελίδα cosmote.gr και συγκεκριμένα www.whatsup.gr/paketa/paketa-omilias/combo-call-them-all-extra). Όπως δε ορίζεται στους σχετικούς αναρτημένους διαδικτυακά όρους και πληροφορίες για τη χρήση καρτοκινητής τηλεφωνίας το εκάστοτε διαθέσιμο χρηματικό υπόλοιπο διαγράφεται μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από την ενεργοποίηση της κάρτας. Αν δεν ανανεωθεί εντός 90 ημερών τότε 28 διενεργείται διαγραφή κάθε εισερχομένης και εξερχομένης κίνησης (OMILIA, SMS, INTERNET) (πρβλ. www.whatup.gr/ananeusi-ypoloiou). Η ανανέωση υπολοίπου γίνεται με την αγορά κάρτας ανανέωσης, η ελάχιστη τιμή

της οποίας ανέρχεται στα 12,00 ευρώ. Σύμφωνα λοιπόν με τον ευνοϊκότερο υπολογισμό, και με δεδομένο ότι κάποια εταιρεία προβαίνει σε ανανεώσεις της κάρτας με ποσό μεγαλύτερο ή ίσο των 12€ που συνεπάγεται ανανέωση της σύμβασης για 3 μήνες, το ποσό που προκύπτει με έναν μαθηματικό υπολογισμό ανέρχεται στα: $12,00 \text{ ευρώ} / 1,24 \text{ ευρώ ΦΠΑ} = 9,67 \text{ ευρώ}$ το τρίμηνο, $\chi 8 \text{ τρίμηνα} = 77,36 \text{ €}$ $\chi 89 \text{ συνδέσεις} = 6.885,04 \text{ ευρώ}$ κατ' ελάχιστον για κόστος χρήσης κινητής τηλεφωνίας. (ad hoc 577/2020 απόφαση της ΑΕΠΠ, απρόσβλητη). Αναφέρουμε δε ότι η εταιρεία μας προκειμένου για τη διάθεση προς το προσωπικό της των 89 συσκευών κινητής τηλεφωνίας έχει προϋπολογίσει ενδεικτικά ποσό ύψους 3.560,00 ευρώ (40 ευρώ χ 89 συσκευές smartphone). Κόστος ασυρμάτων: Η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 3.518,00 ευρώ προκειμένου για την χορήγηση 89 Ασυρμάτων (39,52€ χωρίς ΦΠΑ/τεμάχιο χ 89) στο απασχολούμενο προσωπικό της σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οικείας διακήρυξης.». Στη δε προσβαλλόμενη επί του κονδυλίου αυτού αναφέρεται «2. Σχετικά με το κόστος χρήσης κινητών τηλεφώνων και ασυρμάτων - TETRA που απαιτούνται βάσει της διακήρυξης τα ποσά που αναφέρονται ότι έχουν υπολογιστεί από την εταιρεία MEGA στις διευκρινίσεις της είναι ασυνήθιστα χαμηλά ήτοι 3.500 ευρώ. Ειδικότερα, βάσει των θέσεων φύλαξης απαιτούνται να υπάρχουν 89 συσκευές κινητής τηλεφωνίας ενεργές καθόλη την διάρκεια της σύμβασης. Άρα με βάση το ελάχιστο κόστος που υπάρχει στην αγορά το συνολικό κόστος για την συγκεκριμένη δαπάνη ανέρχεται στο τουλάχιστον ποσό των: $89 \text{ κάρτες} * 8 \text{ ευρώ ανα δίμηνο} * 12 \text{ δίμηνα σύμβασης} = 8.544 \text{ ευρώ}$. Περαιτέρω για την αγορά εξοπλισμού TETRA απαιτείται δαπάνη περίπου 500 ευρώ ανά συσκευή. Η δε εταιρεία δεν προσκομίζει τιμολόγια αγοράς για να αποδείξει ότι ήδη κατέχει σε απόθεμα τις αναγκαίες συσκευές για την εκτέλεση της σύμβασης και ότι δεν χρησιμοποιούνται ήδη σε άλλα έργα της. Επιπλέον για την χρήση κάθε συσκευής απαιτείται κόστος σύνδεσης 30 ευρώ περίπου και μηνιαία συνδρομή περίπου 13 ευρώ. Επομένως ο ισχυρισμός περί ύπαρξης αποθέματος υλικών, χωρίς την κατάθεση των κατάλληλων εκείνων αποδεικτικών (τιμολογίων αγοράς, αποδείξεων κλπ), που δύνανται να τεκμηριώσουν την προσφερόμενη χαμηλή τιμή, ως προς το κόστος των

αναλωσίμων, δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Αλλά ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι κατέχει τις σχετικές συσκευές το κόστος λειτουργίας τους και συγκεκριμένα η καρτα σύνδεσης ανα μήνα με παροχο την COSMOTE ανέρχεται σε 30 ευρώ για έναρξη λειτουργίας κάθε συσκευής και 13 ευρώ το μήνα ανα συσκευή για κοστος μηνιαίας συνδρομής $((89 \text{ συσκευές} \times 30) + (89 \times 13 \times 24 \text{ μήνες})) = 30.438$ ευρώ ενώ η εταιρεία «...» υπολογίζει ποσόν μονον 3.518 ευρώ, το οποίο είναι κάτω του πραγματικού κόστους βάσει της κοινής πείρας και λογικής.». Όπως βάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στη Διακήρυξη, ειδικότερα στο άρ. 2.4.3.2 περ. δ, προβλέπεται ότι στο φάκελο της τεχνικής προσφοράς θα πρέπει να περιλαμβάνεται «Άδεια ραδιοδικτύων Α' Τάξεως που να καλύπτει όλες τις περιοχές του Σιδηροδρομικού Δικτύου ... ή άδεια λειτουργίας τύπου TETRA VHF ή άλλου κατάλληλου τύπου για όλη την Ελληνική Επικράτεια...», συνεπώς μη νόμιμα η αναθέτουσα αρχή απέρριψε την προσφορά της προσφεύγουσας για το λόγο ότι δεν προσκόμισε στοιχεία δαπάνης για προμήθεια εξοπλισμού TETRA, καθώς, όπως υποστηρίζει, προσκόμισε εκ του περισσού τη χρήση της εν λόγω άδειας, επιπλέον της άδειας ραδιοδικτύου Α' τάξης. Ως προς δε τους ισχυρισμούς της παρεμβαίνουσας επί του κόστους για τη χρήση άδειας ραδιοδικτύου, δοθέντος ότι με την παρέμβαση δεν επιτρέπεται να μεταβληθεί το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό καθορίστηκε με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή (βλ. Δ. Ράικο, σε Δ. Ράικο, Ε. Βλάχου, Ε. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, Τόμος Ι, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2018, σελ. 1192, Δ. Ράικο, Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων, Γ' Έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη, 2019, σελ. 788), απαραδέκτως προβάλλει αυτούς με την παρέμβασή της, στρεφόμενη με επιπλέον λόγους για την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας ως ασυνήθιστα χαμηλής, καθώς αυτοί όφειλαν όπως προβληθούν με σχετική προδικαστική προσφυγή. Συναφώς, ως προς το κόστος χρήσης των κινητών τηλεφώνων, η προσφεύγουσα προκύπτει ότι επαρκώς υπολόγισε το ποσό των 6.885,04 ευρώ κατ' ελάχιστον για κόστος χρήσης κινητής τηλεφωνίας και το ποσό των 3.560,00 ευρώ για τη διάθεση προς το προσωπικό της των 89 συσκευών κινητής τηλεφωνίας. Αναφορικά με

το κόστος εποπτείας, η προσφεύγουσα είχε δηλώσει στις από 16.04.2021 διευκρινίσεις της ότι «Η ομάδα εποπτείας που διαθέτει η εταιρεία μας ανήκει στο μόνιμο προσωπικό της και η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, που βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της εταιρείας μας ανεξαρτήτως του εάν ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος (και) του συγκεκριμένου έργου. Προς τούτο και προς απόδειξη των ανωτέρω Σας συνυποβάλλουμε δυνάμει του παρόντος κατάλογο εκτελούμενων συμβάσεων της εταιρείας μας στο Νομό Αττικής καθώς και το σύνολο των συμβάσεων αυτών. Επιπρόσθετα, Σας αναφέρουμε ότι η εταιρεία μας διαθέτει πληθώρα εποπτών στο Νομό Αττικής αλλά και στο Νομό της Θεσσαλονίκης και στους λοιπούς νομούς της χώρας όπου πρόκειται να εκτελούν οι υπό ανάθεση υπηρεσίες, οι οποίοι και ανήκουν ως προαναφέρθηκε στο μόνιμο προσωπικό της εταιρείας μας. Πέραν τούτου, προκειμένου για την εποπτεία του έργου, αυτή θα διενεργείται δια αποστάσεως χωρίς φυσική παρουσία, μέσω των κινητών τηλεφώνων υψηλούς τεχνολογίας (smartphones) τα οποία δίνουν τη δυνατότητα απομακρυσμένης εν τω πράττεσθαι επόπτευσης του έργου (real time), οιαδήποτε στιγμή χωρίς να απαιτείται σε κάθε περίπτωση φυσική τους παρουσία συγκεκριμένες ώρες ή μέρες της βδομάδας. Έτσι, η παροχή των εν λόγω «έξυπνων τηλεφώνων» δεν θα επιβαρύνει το υπάρχον απασχολούμενο προσωπικό φυλάκων εις βάρος του διαθέσιμου χρόνου εργασίας τους, προσφέροντας μάλιστα αρτιότερη ανατροφοδότηση της αναθέτουσας αρχής με χρήσιμες πληροφορίες συμβάλλοντας στην αποτελεσματικότερη παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών (ad hoc κριθέντα δυνάμει και της με αριθμ. ΔΕφΘεσ Ν141/2018). Στο σημείο αυτό σημειώνουμε δε ότι ακόμη και η παραμετροποίηση του υπό κρίση συστήματος ενδο-επικοινωνίας και επόπτευσης συντελείται από τους υπάρχοντες τεχνικούς της εταιρείας μας που ανήκουν στο μόνιμο προσωπικό της, γεγονός που δεν επιβαρύνει το διοικητικό κόστος εκτέλεσης της υπό κρίση σύμβασης. Σε κάθε όμως περίπτωση, η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 50,00 ευρώ για κόστος παραμετροποίησης και της υπό ανάθεση σύμβασης. Κατά τον τρόπο αυτόν η εταιρεία μας θα διενεργεί συχνούς ελέγχους στους φύλακες μέσω των εποπτών της καθόλη τη διάρκεια του 24ώρου, καλύπτοντας την οικεία απαίτηση της διακήρυξης», επιπλέον,

δηλώνει ότι «...παράλληλα υπολείπεται ποσό ύψους 19.909,06 ευρώ στο διοικητικό της κόστος, αφαιρουμένων των ρητά ανωτέρω αναφερόμενων επιμέρους κονδυλίων, που δύναται να καλύψει οιοδήποτε άλλο κόστος απαιτηθεί, όπως κόστος εποπτείας...». Στη δε προσβαλλόμενη αναφέρεται ότι «Όσον αφορά το κόστος εποπτείας η εν λόγω εταιρεία δεν αναφέρει συγκεκριμένο κόστος μισθοδοσίας, εξόδων κίνησης κλπ αλλά γενικά αναφέρει ότι έχει υπολογίσει ποσό 19.909,06 ευρώ που δύναται να καλύψει οιοδήποτε άλλο κόστος απαιτηθεί όπως κόστος εποπτείας, βεβαίωση πιστοληπτικής ικανότητας, κ.α. Επι των ανωτέρω επισημαίνεται ότι από την διακήρυξη του διαγωνισμού προβλέπεται η ύπαρξη τουλάχιστον 4 εποπτών με εμπειρία τουλάχιστον 2 ετών που θα χειρίζονται το έργο, δηλαδή αποκλειστικά απασχολούμενοι στην σύμβαση με τον «...». Οι 4 αυτοί επόπτες όπως αναγνωρίζει και η εν λόγω εταιρεία (βλέπε σελίδες 46,86,220 και 236 της τεχνικής της προσφοράς) θα πρέπει να διατεθούν από την εταιρεία για την υλοποίηση του εν λόγω έργου. Λόγω των αυξημένων απαιτήσεων του έργου οι επόπτες αυτοί ούτε δύναται να εκτελούν και καθήκοντα φύλακα (απαγορεύεται από την εργατική νομοθεσία και από την απαίτηση της διακήρυξης), ούτε δύναται να απασχολούνται και σε άλλα έργα που υλοποιεί η εταιρεία κατά την κοινή πείρα και λογική. Το ελάχιστο κόστος του μηναίου μισθού καθενός απο τους επόπτες ανέρχεται στο ποσόν των 1032,5 ευρώ (650 μισθός +650*24,81% ασφαλιστικές εισφορές * 14 μισθούς σύνολο ανά έτος / 11 μισθούς εργασίας) περίπου τον μήνα (συμπεριλαμβανομένων δώρων, επιδομάτων, αδειών και ασφαλιστικών εισφορών, αν εργάζονται μόνο πρωινές ώρες και αμείβονται με τον βασικό μισθό)* 4 επόπτες *24 μήνες=99.121,8 ευρώ, ποσό που είναι κατά πολύ μεγαλύτερο από αυτό που υπολογίζει η εν λόγω εταιρεία (19.909,06) ποσόν που είναι ιδιαίτερα χαμηλό, είναι κάτω του κόστους βάσει της κοινής πείρας και λογικής. Επιπλέον αξίζει να σημειωθεί ότι στο εν λόγω κόστος δεν έχει συμπεριληφθεί το κόστος μετακίνησης των εποπτών για τους καθημερινούς ελέγχους που αναφέρει ότι θα πραγματοποιεί στην τεχνική προσφορά της η εν λόγω εταιρεία (βλέπε σελίδα 46 τεχνικής προσφοράς). Επιπλέον να τονιστεί και ότι η εταιρεία δεν έχει υπολογίσει ως έπρεπε αντικαταστάτες σε περίπτωση απουσίας η άδειας των εποπτών αυτών

και δεν έχει υπολογίσει κόστος για αυτό καθώς και κόστος προσαυξήσεων νύχτας, αργίας και αργίας νύχτας. Βάσει της εργατικής νομοθεσίας ένας επόπτης μπορεί να εργάζεται μέχρι 40 ώρες την εβδομάδα 5 ή 6 ημέρες ανά εβδομάδα και σε καμία περίπτωση 7 ημέρες συνεχόμενες, κατά συνέπεια θα έπρεπε να υπολογιστεί και περαιτέρω κόστος καθώς η εποπτεία του έργου οφείλει να είναι 24 ωρη και 7ημερη. Σε καμία εκ των περιπτώσεων όμως δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η εποπτεία θα γίνεται εξ αποστάσεως με χρήση ηλεκτρονικής εφαρμογής καθώς κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται ότι γίνεται αποδεκτό από τους όρους της διακήρυξης και σαφώς από τα λεγόμενα στην τεχνική προσφοράς της εταιρείας «...». Στο άρ. 2.4.3.2 περ. β 3 της Διακήρυξης ρητά ορίζεται ότι «Από το σύνολο του προσωπικού φύλαξης για τέσσερις (4) υπαλλήλους, υπεύθυνους της ομάδας έργου, θα πρέπει να προσκομισθούν βιογραφικά σημειώματα και οτιδήποτε που θα αποδεικνύει εμπειρία άνω των δύο (2) ετών σε έργα φύλαξης, όπως αυτά περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.6.». Από τη γραμματική ερμηνεία της ως άνω διάταξης προκύπτει ότι οι τέσσερις επόπτες ανήκουν στο σύνολο του προσωπικού φύλαξης, δηλαδή ανήκουν στο προσφερόμενο προσωπικό. Δοθέντος ότι, όπως βάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεν προκύπτει η αποκλειστική απασχόληση αυτών μόνο στο συγκεκριμένο έργο, μη νομίμως το αντίθετο υποστηρίζεται στην προσβαλλόμενη από την αναθέτουσα αρχή. Η προσφεύγουσα, στις παρασχεθείσες διευκρινίσεις της, είχε δηλώσει ότι «θα διενεργείται δια αποστάσεως χωρίς φυσική παρουσία, μέσω των κινητών τηλεφώνων υψηλούς τεχνολογίας (smartphones) τα οποία δίνουν τη δυνατότητα απομακρυσμένης εν τω πράττεσθαι εποπτείας του έργου (real time), οιαδήποτε στιγμή χωρίς να απαιτείται σε κάθε περίπτωση φυσική τους παρουσία συγκεκριμένες ώρες ή μέρες της εβδομάδας», ενώ, το πρώτον με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της αναφέρει ότι «παράλληλα με την παροχή φυσικής εποπτείας αναλογικά επιβαρύνουσας το προκείμενο έργο, η εποπτεία ως αναφέραμε και την τεχνική μας προσφορά όσο και στις χορηγηθείσες διευκρινίσεις μας και ελλείψει ρητής απαγόρευσης προς τούτο στην οικεία διακήρυξη, θα διενεργείται και συνδυαστικά δια αποστάσεως χωρίς φυσική παρουσία». Το δε κόστος που υπολογίζει και παραθέτει στην υπό

κρίση προδικαστική προσφυγή της, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 9.022,80€, αναφέρει ότι θα καλυφθεί από το ποσό των 19.909,06€ που έχει δηλώσει ως διοικητικό κόστος, όπως τούτο ρητά αναφέρει και στις δοθείσες από 16.04.2021 διευκρινίσεις της, κατά τα ανωτέρω (βλ. σελ. 10/321), το οποίο έχει δηλώσει στην προδικαστική προσφυγή της πως θα καλύψει και το μη συμπεριληφθέν ποσό ΦΠΑ για το κόστος καυσίμων (σελ. 55/116 προσφυγής), κατά τα ανωτέρω (έχει αναφερθεί προφανώς εκ παραδρομής το ποσό των 19.959,06 αντί του ποσού των 19.909,06€). Ωστόσο, δοθέντος ότι το πρώτον με την υπό κρίση προδικαστική προσφυγή παρατίθεται το κόστος εποπτείας και πώς αυτό υπολογίζεται, ουδόλως η ΕΑΔΗΣΥ δύναται να υποκαταστήσει τον αναθέτοντα φορέα, κρίνοντας επί της ορθότητας στοιχείου που αφορά στην οικονομική προσφορά και δεσμεύει αυτήν. Συνεπώς, η προσφορά της προσφεύγουσας δεν θα καθίστατο άνευ ετέρου απορριπτέα για το λόγο αυτό, αλλά, ο αναθέτων φορέας θα όφειλε όπως καλέσει αυτήν, κατ' άρ. 313 του Ν. 4412/2016, όπως διευκρινίσει ειδικότερα το κόστος αυτό. Ωστόσο, εφόσον, κατά τα ανωτέρω, ήδη κρίθηκε ότι νομίμως η προσφορά της προσφεύγουσας απερρίφθη ως ασυνήθιστα χαμηλή, η εν λόγω κλήση παρέλκει. Ο δε ισχυρισμός της παρεμβαίνουσας ως προς την απομείωση του διοικητικού κόστους, μετά και την χρησιμοποίηση αυτού για την κάλυψη του μη συμπεριληφθέντος ποσού του ΦΠΑ για το κόστος καυσίμου, αυτός απορρίπτεται ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος, ενόψει των αμέσως ανωτέρω. Επί του ισχυρισμού ως προς το κέντρο λήψης σημάτων, στο άρ. 2.4.3.2 ε προβλέπεται ότι οι συμμετέχοντες πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να αποδείξουν την ύπαρξη ιδιόκτητου Κέντρου Λήψης Σημάτων (εφεξής «ΚΛΣ»), η δε προσφεύγουσα στις από 16.04.2021 διευκρινίσεις της είχε δηλώσει σχετικώς ότι *«Πέραν των ανωτέρω, η εταιρεία μας έχει την αναγκαία υποδομή για την υλοποίηση της υπό κρίση σύμβασης (έδρα/ εγκατάσταση στην Αθήνα, υποκατάστημα στη Θεσ/νίκη, κέντρο λήψης σημάτων, άδεια ραδιοδικτύου, ηλεκτρονικό σύστημα ελέγχου, γραμματειακή και λογιστική υποστήριξη κλπ)»* (σελ. 11/321). Στη δε προσαλλόμενη αναφέρεται σχετικά ότι *«4. Όσον αφορά το κόστος του Κέντρου Λήψης Σημάτων, η εταιρεία «...» αναφέρει ότι η υποδομή αυτή είναι αναγκαία σε κάθε περίπτωση για την λειτουργία της*

εταιρείας και επομένως αντιπροσωπεύει αναγκαία λειτουργική δαπάνη η οποία δεν σχετίζεται έστω και εν μέρη με την προκειμένη σύμβαση ούτε εξαρτάται από το αν θα ανατεθεί η σύμβαση στην εταιρεία. του έργου επομένως ο ρόλος του στην υλοποίηση της σύμβασης είναι κομβικός. Σε κάθε περίπτωση δεν είναι αποδεκτός ο ανωτέρω ισχυρισμός της εταιρείας περί της μη επιβάρυνσης της με περαιτέρω κόστος καθώς θα έπρεπε να υπολογιστεί τουλάχιστον αναλογική επιβάρυνση του εν λόγω έργου στην γενική δαπάνη της εταιρείας. Σημειώνεται ότι στο ανωτέρω κόστος δεν περιλαμβάνονται αποσβέσεις υπάρχοντος εξοπλισμού του ΚΛΣ, πιθανή αγορά νέου εξοπλισμού και ποσό για συντηρήσεις και βλάβες του υφιστάμενου εξοπλισμού που θα έπρεπε να υπολογιστούν λόγω της μεγάλης διάρκειας του έργου. Επιπλέον, λόγω της πολυπλοκότητας του έργου αλλά και του μεγέθους του (1/3 περίπου του ετησίου τζίρου της εταιρείας) σημαντικό τμήμα του ΚΛΣ της θα δεσμεύεται για την λειτουργία της προκειμένης σύμβασης με αποτέλεσμα το σχετικό κόστος να είναι ουσιωδώς σημαντικό και συνεπώς πρέπει να συνυπολογίζεται στην προσφορά της. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι για την λειτουργία του ΚΛΣ έστω και με μία βάρδια ανά δώρο (η οποία προφανώς και δεν δύναται να καλύψει το συγκεκριμένο έργο, πολλώ δε μάλλον και τα λοιπά έργα της εταιρείας) για τα δύο χρόνια της σύμβασης επιφέρουν κόστος περί τα 5.467 ευρώ ανά μήνα (σύμφωνα με την διακήρυξη για εργατική δαπάνη ανά 24ώρο πόστο) * 24 μήνες — 131.208 ευρώ, ποσό που σε καμία περίπτωση δεν είναι αμελητέο. Σε κάθε περίπτωση, άλλωστε, δεν επιτρέπεται ο υπολογισμός μηδενικής δαπάνης για το σχετικό κόστος και θα έπρεπε τουλάχιστον να υπολογιστεί η αναλογική επιβάρυνση η οποία ανέρχεται στο ποσό των $131.208/3 = 43.736$ ευρώ. Η εταιρεία «...» στην προσφορά της παρουσιάζει μηδενικό κόστος, γεγονός που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.». Η προσφεύγουσα, τόσο στις δοθείσες διευκρινίσεις, όσο και στην υπό κρίση προδικαστική προσφυγή της, αναφέρει ότι το κόστος του ΚΛΣ συνιστά πάγια δαπάνη αυτής, που δεν επιβαρύνει την υπό ανάθεση σύμβαση. Εντούτοις, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι πράγματι η προσφεύγουσα διαθέτει λειτουργούν ΚΛΣ, προκειμένου η προσφορά της να καταστεί συγκρίσιμη, όφειλε όπως κοστολογήσει αυτό, ως μέρος της οικονομικής προσφοράς της,

καθώς, κατά τα ανωτέρω, απαιτείται να υφίσταται ιδιόκτητο ΚΛΣ. Ναι μεν στην υπό κρίση προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναλογική αυτή επιβάρυνση συνίσταται σε διαίρεση του αναφερόμενου στην προσβαλλόμενη ποσού με τον αριθμό πελατών της κατά το χρόνο υποβολής της προσφοράς, ωστόσο, δοθέντος ότι το πρώτον ο ισχυρισμός αυτός προβάλλεται ενώπιον της ΕΑΔΗΣΥ, η οποία δεν δύναται όπως υποκαταστήσει τον αναθέτοντα φορέα στην κρίση του, ως προς το συγκεκριμένο κονδύλιο ο τελευταίος (αναθέτων φορέας) όφειλε όπως καλέσει την προσφεύγουσα για παροχή διευκρινίσεων, κατόπιν κλήσης της κατ' άρ. 313 του Ν. 4412/2016. Ωστόσο, ενόψει της, κατά τα ανωτέρω, απόρριψης της προσφοράς της ως ασυνήθιστα χαμηλής, κατά τα ανωτέρω, η εν λόγω κλήση παρέλκει. Επί του κόστους ειδικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με τη Διακήρυξη, το προσωπικό του αναδόχου θα πρέπει να διαθέτει την απαιτούμενη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση, όπως το άρ. 1.3 της Διακήρυξης προβλέπεται, το κόστος της οποίας πρέπει επί ποινή αποκλεισμού να συμπεριλάβει ο διαγωνιζόμενος στην οικονομική προσφορά του, κατ' άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης. Στο δε υπ' αρ. πρωτ. 9097354/11.05.2020 ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ έγγραφο διευκρινίσεων του που αναρτήθηκε στο πεδίο «Σημειώσεις και συνημμένα» του διαγωνισμού στις 13.05.2020, ο αναθέτων φορέας ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι «1. *Επιβεβαιώνεται ότι την προβλεπόμενη εκπαίδευση και κτήση άδειας εργασίας σε ηλεκτροδοτούμενα δίκτυα οφείλουν να υποστούν μόνο το προσωπικό που θα εργαστεί στο ηλεκτροδοτούμενο δίκτυο του «...» και το οποίο εκτιμάται στα 220 άτομα περίπου.*2. *Επιβεβαιώνεται ότι το κόστος των 800 ευρώ αναφέρεται στο συνολικό ανά άτομο κόστος της εκπαίδευσης.* 3. *Το συνολικό κόστος εκπαίδευσης θα υπολογισθεί από κάθε υποψήφιο ανάδοχο και θα συναρτάται με τον αριθμό των ατόμων που αυτός θα δηλώσει ότι θα απασχολήσει στο ηλεκτροδοτούμενο δίκτυο και που κατ' εκτίμηση της Υπηρεσίας ανέρχεται σε 220 άτομα περίπου.* 4. *Διευκρινίζεται ότι δεν απαιτείται υπολογισμός του κόστους εκπαίδευσης για το προσωπικό που διαθέτει ήδη την απαιτούμενη άδεια εργασίας σε ηλεκτροδοτούμενο Δίκτυο, παρά μόνον για το προσωπικό που θα υπολογίσει να διαθέσει κάθε οικονομικός φορέας προς εκπαίδευση από τον «...». Η*

προσφεύγουσα, με τις από 16.04.2021 διευκρινίσεις της, δήλωσε «Κόστος ειδικής εκπαίδευσης προσωπικού: Σύμφωνα με την διακήρυξη και τις από 11-05-2020 παρασχεθείσες διευκρινίσεις της «...», το κόστος για την υπό του «...» ειδική εκπαίδευση του προσωπικού φύλαξης συνιστά σαφή οικονομική επιβάρυνση του αναδόχου. Οι διαγωνιζόμενοι δε υποχρεούνται να υπολογίσουν το κόστος αυτό αφενός μεν βάσει των ορισμών της διακηρύξεως (800 ευρώ κατ' άτομον) και των από 11-5-2020 διευκρινίσεων (για το ηλεκτροδοτούμενο μέρος του δικτύου κατ' ανώτατον θα απαιτηθούν περί τα 220 άτομα), αφετέρου δε συναρτήσει των ιδιαιτεροτήτων κάθε επιχειρήσεως (αριθμός διαθέσιμου προσωπικού που δεν έχει υποστεί την ανωτέρω εκπαίδευση). Με δεδομένη δε την με αριθμ. 733/2020 απόφαση του 1ου Κλιμακίου της ΑΕΠΠ και την με αριθμ. 171/2020 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ που την επικύρωσε, έγινε δεκτό ότι «οι προσφορές των διαγωνιζομένων δομούνται («τεκμηριώνονται») βάσει πραγματικών και όχι πλασματικών (πρβλ. Ε.Α. 1112/2020 κ.α.) παραμέτρων, οι οποίες συνθέτουν το κόστος τους, ώστε να καθίσταται εφικτός ο κατ' άρθρο 313 του ν.4412/2016 έλεγχος αυτών. (...) 17. Επειδή, εξ άλλου, οι αυτές ρυθμίσεις της αρχικής διακηρύξεως και των από 11-5-2020 διευκρινίσεων δεν παραβιάζουν τις αρχές της διαφάνειας και της ισότιμης και χωρίς διακρίσεις αντιμετώπισεως των οικονομικών φορέων (άρθρο 253 παρ. 1 ν.4412/2016), διότι δεν φαίνεται να προσπορίζουν αθέμιτο πλεονέκτημα σε επιχειρήσεις που διαθέτουν ήδη το προσόν του ειδικώς εκπαιδευμένου για εργασία σε σιδηροδρομικά δίκτυα προσωπικού. Ειδικότερα, καθ' ό μέρος ορίσθηκε ότι δεν απαιτείται να υπολογίσουν οι διαγωνιζόμενοι το σχετικό κόστος για το προσωπικό τους, το οποίο έχει ήδη υποστεί την ειδική ως άνω εκπαίδευση, θεμιτώς η αρχική διακήρυξη και οι υπό 11-5-2020 διευκρινίσεις αποβλέποντας το γεγονός, ότι αυτή η εκπαίδευση προσωπικού έχει ενδεχομένως ήδη παρασχεθεί από τον «...» στο πλαίσιο προηγούμενης, νομίμου κατ' αρχήν, αναθέσεως παρόμοιας συμβάσεως σε συγκεκριμένο διαγωνιζόμενο, με οικονομική, μάλιστα, επιβάρυνση του τελευταίου εν όψει και των ορισμών του προεκτεθέντος άρθρου 1 παρ. 3 περ. (β) ν.2671/1998». Με βάση τα ανωτέρω *ad hoc* νομολογιακώς κριθέντα, η εταιρεία μας προϋπολόγισε ως κόστος ειδικής

εκπαίδευσης του απαιτούμενου προσωπικού της το ποσό των 45.600,00 ευρώ. Και τούτο με δεδομένο ότι υπολόγισε κόστος ειδικής εκπαίδευσης ανερχόμενης στο ποσό των 800,00 ευρώ για 57 άτομα φύλακες, καθόσον από τα συνολικά 220 άτομα τα 163 εξ αυτών που αναγράφονται στον υποβληθέντα πίνακα προσωπικού της έχουν ήδη υποστεί την ειδική εκπαίδευση υπό τον «...» και διαθέτουν τα απαιτούμενα πιστοποιητικά. Αντίγραφα δε των βεβαιώσεων εκπαίδευσης σε ηλεκτροδοτούμενα δίκτυα των 163 ατόμων υπέβαλε η εταιρεία μας στο φάκελο της τεχνικής της προσφοράς, προς απόδειξη αυτού. Σημειώνουμε δε ότι σύμφωνα με τη χορηγηθείσα από 13-05-2020 διευκρίνιση της «...» προβλέπεται ότι «Διευκρινίζεται ότι δεν απαιτείται υπολογισμός του κόστους εκπαίδευσης για το προσωπικό που διαθέτει ήδη την απαιτούμενη εκπαίδευση». Επιπρόσθετα, με δεδομένη τη διάρκεια ισχύος των εν λόγω πιστοποιητικών και τη διάρκεια εκτέλεσης της υπό ανάθεση σύμβασης, η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 20.440,00 ευρώ για την ενδεχόμενη διεξαγωγή επανεκπαίδευσης 73 ατόμων - φυλάκων (73 x 280,00€). Σημειώνουμε μάλιστα ότι οι αναφερόμενοι εργαζόμενοι – φύλακες της εταιρείας μας έχουν δηλώσει ότι θα εξακολουθήσουν να εργάζονται στην εταιρεία μας στην περίπτωση που η εταιρεία μας αναδειχθεί ανάδοχος της εν θέματι διαγωνιστικής διαδικασίας. Συνεπώς, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία που αναλυτικά παραθέσαμε, τους προαναφερθέντες όρους της διακήρυξης και την κρίση του ανώτατου ακυρωτικού (ΕΑ ΣτΕ 171/2020, 19/2020), η εταιρεία μας δεν θα απαιτηθεί να εκπαιδεύσει πάνω από 57 εργαζομένους της για το υπό κρίση έργο, και δη για το πρώτο έτος εκτέλεσης της σύμβασης, αφού διαθέτει ήδη εκπαιδευμένο προσωπικό. Σε κάθε δε περίπτωση, η εταιρεία μας έχει ορθώς προϋπολογίσει ποσό ύψους 20.440,00 ευρώ για την επανεκπαίδευση προσωπικού 73 ατόμων (x 280,00€) των οποίων η ειδική εκπαίδευση πρόκειται να λήξει κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του υπό ανάθεση έργου.». Στην προσβαλλόμενη αναφέρεται επί του κονδυλίου αυτού ότι «5. Ως προς το κόστος ειδικής εκπαίδευσης, η εταιρεία «...» υπολόγισε σύμφωνα με το έγγραφο διευκρινήσεων της 45.600 ευρώ ήτοι κόστος εκπαίδευσης για 57 άτομα ($800 \times 57 = 45.600$ ευρώ) καθόσον όπως ισχυρίζεται από τα 220 άτομα που απαιτείται από την διακήρυξη να έχουν άδεια εκπαίδευσης, 163 άτομα εξ

αυτών αναγράφονται στον υποβληθέντα πίνακα προσωπικού και έχουν ήδη υποστεί ειδική εκπαίδευση και διαθέτουν τα απαιτούμενα πιστοποιητικά. Επιπλέον η εταιρεία έχει υπολογίσει ποσό 20.440 ευρώ για την επανεκπαίδευση 73 ατόμων που η άδεια του λήγει. Επί των ανωτέρω ισχυρισμών της εταιρείας σημειώνονται τα παρακάτω: α) Στο Αρχείο με τίτλο «Πιστοποιήσεις Προσωπικού» υπάρχουν 163 πιστοποιητικά ηλεκτροκίνησης. Από το σύνολο των ανωτέρω 39 πιστοποιήσεις έχουν εκδοθεί στο όνομα της εταιρείας «...» και 124 στην εταιρεία «...» β) Αφού οι πιστοποιήσεις αυτές ανήκουν στην «...» είτε στην «...» για να μην υπολογιστεί κόστος εκπαίδευσης θα έπρεπε να προσκομιστούν και συμβάσεις ορισμένου χρόνου τουλάχιστον 2 ετών (και επιπλέον ενός ακόμα έτους λόγω της προαίρεσης που προβλέπει η σύμβαση) από την ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού με τις οποίες η εν λόγω συμμετέχουσα στον διαγωνισμό εταιρεία θα δέσμευε με συγκεκριμένες ρήτρες την διατήρηση του εν λόγω προσωπικού στην δούλεψή της. Η εταιρεία «...» επικαλείται στο έγγραφο διευκρινήσεων της ότι, οι αναφερόμενοι εργαζόμενοι έχουν δηλώσει ότι θα εξακολουθήσουν να εργάζονται στην εταιρεία εάν κηρυχθεί ανάδοχος του έργου, πλην όμως ούτε οι ανωτέρω συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου προσκομίστηκαν, ούτε καν η έγγραφη δήλωση των εργαζομένων που επικαλείται η εν λόγω εταιρεία. Κατά συνέπεια δεν γίνεται δεκτό ότι για τους εργαζόμενους αυτούς γίνεται η εταιρεία να μην υπολογίσει κόστος εκπαίδευσης καθώς δεν δύναται από τα ανωτέρω στοιχεία να εξαχθεί ότι η εταιρεία διέθετε το σύνολο του προσωπικού και ότι το εν λόγω προσωπικό θα παραμείνει στην δούλεψή της καθ όλη την διάρκεια του έργου. γ) Πέραν των ανωτέρω προκύπτει ότι από το ανωτέρω προσωπικό 72 άτομα έχουν άδειες ηλεκτροκίνησης οι οποίες λήγουν μέχρι και 2 έτη από την διενέργεια του διαγωνισμού ήτοι την 24 Σεπτεμβρίου 2022. Όμως δεν δύναται να υποτεθεί ότι ένας διαγωνισμός αυτού του μεγέθους μπορεί να περατωθεί πριν την πάροδο 3 με 4 μηνών από την ημερομηνία διενέργειας του καθώς στην ιδανική περίπτωση που δεν έχουμε καμία ένσταση ή προδικαστική προσφυγή ο διαγωνισμός δεν αναμένεται να τελειώσει πριν την πάροδο 90 ημερών. Κάτι που φυσικά αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ήδη έχουν περάσει 24 μήνες από την διενέργεια του διαγωνισμού και η διαγωνιστική

διαδικασία βρίσκεται ακόμα στο στάδιο της αξιολόγησης των δικαιολογητικών συμμετοχής και οικονομικών προσφορών. Άρα για άδειες οι οποίες λήγουν πριν την 31 1X2122 θα έπρεπε να υπολογιστεί για αυτό το προσωπικό κόστος επανεκπαίδευσης. Στις εν λόγω πιστοποιήσεις προσωπικού πέραν των 72 αδειών που περιλαμβάνονται σε αυτό με ημερομηνία λήξης πριν 24/9/22, υπάρχουν 7 άδειες που λήγουν εντός του 9ου μήνα του 2022 και σίγουρα πρέπει να προβλεφθεί για αυτές κόστος επανεκπαίδευσης (άρα από την προσφορά της εν λόγω εταιρείας υπολείπονται σίγουρα $7 * 280 = 1920$ ευρώ). Επιπροσθέτως υπάρχουν και 14 άδειες που λήγουν σε διάστημα από 24/9/22 μέχρι 31 /12/22 (άρα από την προσφορά της λείπουν άλλα $14 * 280 = 3.920$ ευρώ. Εδώ να σημειωθεί ότι τα ανωτέρω ισχύουν χωρίς καν να υπολογιστεί και ο επιπλέον χρόνος (1 έτος) προαίρεσης που προβλέπει η σύμβαση. δ) Πέραν των ανωτέρω μεταξύ των 163 ατόμων που έχουν δηλωθεί από την εταιρεία ως προσωπικό που διαθέτει πιστοποίηση ηλεκτροκίνησης συμπεριλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι «...», οι οποίοι έχουν δηλωθεί από την εν λόγω εταιρεία και ως επόπτες. Γεγονός που δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό καθώς δεν μπορεί σε καμία περίπτωση ο επόπτης να εκτελεί καθήκοντα και επόπτη και φύλακα ασφαλείας ταυτόχρονα. Κατά συνέπεια λείπουν από την οικονομική προσφορά της ακόμα τουλάχιστον $2 * 800 = 1600$ ευρώ ε) Επιπροσθέτως σύμφωνα με το υπόμνημα που κατέθεσε στην πλατφόρμα του διαγωνισμού η εταιρεία «...» διαπιστώθηκε ότι 4 από τα άτομα που περιλαμβάνονται στο Αρχείο των πιστοποιήσεων της εταιρείας «...», φέρεται να εργάζονται στην εταιρεία «...» (Κατά συνέπεια λείπουν από την οικονομική προσφορά της ακόμα τουλάχιστον $4 * 800 = 3.200$ ευρώ), κάτι που επιβεβαιώνει ότι εφόσον δεν προσκομίζονται ούτε στην προσφορά της ούτε στο έγγραφο διευκρινήσεων συμβάσεις ορισμένου χρόνου με 3ετή διάρκεια και συγκεκριμένες ρήτρες δέσμευσης των εργαζομένων δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο μη υπολογισμός κόστους εκπαίδευσης στην οικονομική προσφορά. Κατόπιν όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι το κόστος εκπαιδεύσεων και επανεκπαιδεύσεων είναι εξαιρετικά χαμηλό και κάτω του απαραίτητου προβλεπόμενου κόστους, καθώς δεν αποδεικνύεται ότι διαθέτει και θα συνεχίσει να διαθέτει το απαραίτητο πιστοποιημένο προσωπικό για όλη την

*διάρκεια του έργου και σε κάθε περίπτωση από την προσφορά της υπόψη εταιρείας λείπουν 10.640 ευρώ (1.920+3920+3200+1600) όπως αναλύθηκε ανωτέρω.». Επί του συγκεκριμένου ισχυρισμού, η προσφεύγουσα βασίμως υποστηρίζει ότι αβάσιμα ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει πως όφειλε να προσκομίσει συμβάσεις ορισμένου χρόνου τουλάχιστον δύο ετών περί διατήρησης του προσωπικού της, τούτο διότι ουδόλως υφίσταται τέτοια πρόβλεψη στη Διακήρυξη. Συναφώς, όπως ομοίως βάσιμα η προσφεύγουσα υποστηρίζει, η εκπαίδευση είναι προσωποπαγής, όπως εξάλλου τούτο προκύπτει τόσο από την οικεία απαίτηση της Διακήρυξης, όσο και από τις δοθείσες από τον αναθέτοντα φορέα υπ' αρ. πρωτ. 9097354/11.05.2020 ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ διευκρινίσεις, συνεπώς, η οικεία εκπαίδευση αφορά στον εργαζόμενο και όχι στην εργοδότη εταιρία. Εντούτοις, δοθέντος ότι στις ανωτέρω εκτεθείσες διευκρινίσεις ρητά αναφέρεται ότι «*Το συνολικό κόστος εκπαίδευσης θα υπολογισθεί από κάθε υποψήφιο ανάδοχο και θα συναρτάται με τον αριθμό των ατόμων που αυτός θα δηλώσει ότι θα απασχολήσει στο ηλεκτροδοτούμενο δίκτυο*», η δε συμβατική διάρκεια ορίζεται για χρονικό διάστημα είκοσι τεσσάρων (24) μηνών, κατ' αρ. 1.3 της Διακήρυξης, εφόσον 7 εκ των δηλωθέντων ατόμων είχαν άδειες ηλεκτροκίνησης που έληγαν εντός του Σεπτεμβρίου 2022, όπως στην προσβαλλόμενη αναφέρεται, ο δε διαγωνισμός είχε καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών την 17η.09.2020, όπως εμφανίζεται στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, καθίσταται απόλυτα βέβαιο ότι, ακόμη και να τηρούνταν το χρονοδιάγραμμα, όπως τούτο προσδιορίζεται από τη νομοθεσία και τη Διακήρυξη, σε κάθε περίπτωση, η ολοκλήρωση της οικείας σύμβασης θα ήταν αδύνατη έως την ως άνω ημερομηνία λήξης των αδειών ηλεκτροκίνησης των ως άνω 7 ατόμων, ήτοι εντός του Σεπτεμβρίου του 2022. Επιπλέον, ομοίως βάσιμα ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα όφειλε όπως υπολογίσει και επανεκπαίδευση 14 ατόμων, των οποίων οι άδειες έληγαν από 24.09.2022 έως 31.12.2022, για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Συναφώς, εφόσον κρίσιμος χρόνος, για τη διαμόρφωση της προσφοράς συμμετέχοντος σε διαγωνισμό, είναι ο χρόνος της διενέργειας του διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 74/2021, 17/2011, 89/2010, 1194/2009), η προσφεύγουσα είχε υποχρέωση όπως διασφαλίσει*

ότι το σύνολο των δηλωθέντων στην προσφορά της ατόμων που προτίθετο να απασχολήσει στο έργο, θα διέθετε, τουλάχιστον καθ' όλη τη διάρκεια αυτής, ενεργές άδειες ηλεκτροκίνησης, άλλως, όπως υπολογίσει επιπλέον κόστος για επανεκπαίδευσή τους. Αλυσιτελώς δε η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έκτοτε έχει προβεί σε επιπρόσθετες 163 εκπαιδεύσεις επιπλέον προσωπικού καθώς, όπως αμέσως ανωτέρω κρίθηκε, κρίσιμος χρόνος είναι ο χρόνος υποβολής της προσφοράς, κατά τον οποίο ουδόλως είχε υπολογίσει το ανωτέρω κονδύλιο για το σύνολο των ατόμων που θα απασχολούσε στο έργο, άρα η οικονομική προσφορά της υπολείπεται κατά την επανεκπαίδευση των ως άνω ατόμων, κοστολογούμενη σε ποσό ύψους 3.920€, όπως βασίμως στην προσβαλλόμενη παρατίθεται. Επιπλέον, βάσιμα ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει ότι η προσφορά της υπολείπεται και του ποσού της εκπαίδευσης των δηλωθέντων ως εποπτών «...», ανερχόμενο σε (800 ευρώ x 2), ήτοι 1.600 ευρώ. Συνεπώς, κατά τα ανωτέρω, βασίμως ο αναθέτων φορέας υποστηρίζει στην προσβαλλόμενη ότι η προσφορά της προσφεύγουσας υπολείπεται του ποσού των (3.920+1600) 5.520 ευρώ, το οποίο ουδόλως δύναται να καλυφθεί από τα απρόβλεπτα δηλωθέντα έξοδα στο διοικητικό κόστος, όπως η προσφεύγουσα επιχειρεί μόνο για το ποσό εκπαίδευσης των ανωτέρω δύο εποπτών. Τούτο δε προκύπτει από την αφαίρεση του ποσού των 9.019,98€ για ΦΠΑ του κόστους καυσίμων, κατά τα ανωτέρω, και του ποσού των 9.022,88€ για το κόστος εποπτείας, όπως στην προσφυγή δηλώνεται, από το ποσό των 19.959,06€ για απρόβλεπτα έξοδα, καθώς $19.959,06€ - 9.019,98€ - 9.022,88€ = 1.916,20€$, που δεν επαρκεί για την κάλυψη του ανωτέρω ποσού των 5.520€. Συνεπώς, ο ισχυρισμός αυτός απορρίπτεται ως αβάσιμος. Η δε εξέταση του ισχυρισμού περί των τεσσάρων υπαλλήλων που εργάζονται στην παρεμβαίνουσα παρέλκει ως αλυσιτελής, ενόψει της, κατά τα ανωτέρω, νόμιμης απόρριψης της προσφοράς της προσφεύγουσας ως ασυνήθιστα χαμηλής. Ως προς τον ισχυρισμό που αφορά στο κόστος των απαιτούμενων στολών, στις υποβληθείσες από 16.04.2021 διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα αναφέρει *«Κόστος αναλωσίμων: Για την κάλυψη δε λοιπών επιμέρους μερικότερων κονδυλίων του κόστους αναλωσίμων (αλεξίσφαιρα, αναλώσιμα αυτών, φακοί, σφυρίχτρες, στολές,*

δελτία ταυτότητας, βιβλία συμβάντων, χαρτική ύλη εν γένει κλπ) η εταιρεία μας έχει προϋπολογίσει ποσό ύψους 16.000,08 ευρώ. Και τούτο καθόσον, πέραν του ανθρώπινου δυναμικού η εταιρεία μας έχει στη διάθεσή της για την υλοποίηση της υπό ανάθεση σύμβασης υλικά μέσα και εξοπλισμό (αλεξίσφαιρα γιλέκα στολές, μέσα ασύρματης επικοινωνίας - ενδοεπικοινωνίας, φακοί κλπ) σε επάρκεια ενώ παράλληλα το τίμημα αγοράς τους έχει πλήρως καταβληθεί, με άμεση συνέπεια να μην συνιστά το κόστος αυτών πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση για την εκτέλεση της υπό κρίση σύμβασης. Ειδικότερα, η εταιρεία μας, βάσει του λογιστικού χειρισμού των εν λόγω υλικών τα έχει πλήρως και ολοσχερώς αναλώσει. Η εταιρεία μας λογίζει τα εν λόγω υλικά, με βάση και την αξία τους, ως έξοδα, με αποτέλεσμα η δαπάνη – κόστος απόκτησης αυτών να βαρύνει την οικονομική χρήση εντός της οποίας συντελείται η αγορά τους και συγκεκριμένα χρήσεις προγενέστερες ακόμη του 2021, στον οποίο τοποθετείται χρονικά ο εκτιμώμενος χρόνος έναρξης εκτέλεσης της προκείμενης σύμβασης. Πέραν τούτων, με βάση τη μέχρι σήμερα εμπειρία της εταιρείας μας, είδη όπως σφυρίχτρες, φακοί, βιβλία συμβάντων, στολές και ασύρματοι έχουν χρόνο ζωής ο οποίος υπερβαίνει τη διάρκεια της σύμβασης και επομένως δεν αναλίσκονται ούτε καταστρέφονται και μάλιστα με συχνότητα τέτοια, ώστε να απαιτείται η αντικατάστασή τους, κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης.» (σελ. 12/321), στη δε προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρεται «6. Όσον αφορά το κόστος των απαιτούμενων στολών Στο εν λόγω έργο θα απασχοληθούν 330 εργαζόμενοι για 2 τουλάχιστον έτη. Κατά συνέπεια θα απαιτηθεί να χορηγηθούν από τον ανάδοχο 2 χειμερινές στολές και 2 θερινές στολές ανά άτομο ήτοι 1320 στολές. Το υπόψη κόστος θα έπρεπε να ανέρχεται στο ποσό των $1320 * 50$ ευρώ ανά στολή = 66.000 ευρώ, δεδομένου ότι ο «...» προμηθεύεται με αρκετά μεγαλύτερο ποσό αντίστοιχες στολές για το προσωπικό του. Όμως η εταιρεία εταιρεία «...» αναφέρει στην προσφορά της ποσόν 16.000,8 ευρώ για στολές. Για την απόδειξη της συγκεκριμένης δαπάνης αρκείται στην παράθεση 5 απλών γραμμών χωρίς να παραθέτει τα στοιχεία που αποδεικνύουν το αδάπανο αυτής ήτοι τα τιμολόγια αγοράς των στολών εργασίας ώστε να προκύπτει ότι αυτές έχουν αποσβέσει την αξία τους σε προηγούμενες χρήσεις

αλλά και το πλήθος αυτών. Όλα τα ανωτέρω καθιστούν την προσφορά της εταιρείας και ως προς αυτό το κονδύλι του διοικητικού κόστους απορριπτέα. Σε κάθε περίπτωση η φερόμενη ως δικαιούχος τον διαγωνισμό εταιρεία όφειλε να συμπεριλάβει αναλογικό κόστος αγοράς των απαιτούμενων στολών.». Στις υποβληθείσες διευκρινίσεις της η προσφεύγουσα, κατά τα ανωτέρω, δήλωσε το ποσό των 16.000,08 ευρώ όχι μόνο για τις απαιτούμενες για το προσωπικό στολές, όπως εσφαλμένα αναφέρεται στην προσβαλλόμενη, αλλά για το κόστος αναλωσίμων γενικώς («αλεξίσφαιρα γιλέκα στολές, μέσα ασύρματης επικοινωνίας - ενδοεπικοινωνίας, φακοί κλπ»). Δηλαδή, το κόστος που η προσφεύγουσα υπολογίζει για στολές εργασίας δεν αντιστοιχεί στο ανωτέρω ποσό, αλλά σε μικρότερο, ήτοι μέρος αυτού, γεγονός που επιρρωνύει το λόγο απόρριψής της. Ως προς τον ισχυρισμό που αφορά στον ιατρό εργασίας και τον τεχνικό ασφαλείας, στις από 16.04.2021 διευκρινίσεις της ανέφερε ότι «Κόστος ιατρών και τεχνικών ασφαλείας: Περαιτέρω, αναφορικά με το κόστος ιατρών και τεχνικών ασφαλείας σας αναφέρουμε ότι η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, η οποία βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της Εταιρίας ανεξαρτήτως του εάν ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος (και) του συγκεκριμένου έργου. Σε κάθε δε περίπτωση, όπως αποδεικνύεται δυνάμει της επισυναπτόμενης στο παρόν από 26-05-2020 επιστολής της συνεργαζόμενης με την εταιρεία μας «...» από την οποία ρητά προκύπτει ότι το ετήσιο κόστος για το σύνολο των παρεχόμενων προς την εταιρεία μας υπηρεσιών ειδικά για το εν λόγω έργο ανέρχεται στο ποσό των 750,00 ευρώ (ήτοι 1.500,00 ευρώ για τους 24 μήνες).» (σελ. 6/321), επεσύναψε δε την από 26.05.2020 επιστολή της «...», όπου αναφέρεται ότι «Αξιότιμοι κύριοι, Σε συνέχεια του αιτήματός σας αναφορικά με την οικονομική μας προσφορά, που αφορά στην παροχή υπηρεσιών τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας για την ενδεχομένη συνεργασία σας με τον «...» σας παραθέτουμε τα ακόλουθα: Στα πλαίσια της πολυετούς και πετυχημένης μεταξύ μας συνεργασίας σε περίπτωση ανάληψης από την πλευρά σας του έργου σύμφωνα με την Διακήρυξη «...» η εταιρεία μας θα σας καλύψει με υπηρεσίες τεχνικού ασφαλείας καθώς και ιατρού εργασίας για όλες τις εγκαταστάσεις με ετήσιο κόστος 750 ευρώ .» (σελ. 19/321). Επί του κονδυλίου αυτού στην

προσβαλλόμενη αναφέρεται ότι «8. Όσον αφορά το κόστος ιατρού και τεχνικού ασφαλείας η εν λόγω εταιρεία αναφέρει ότι: «η αμοιβή τους αποτελεί πάγια ανελαστική δαπάνη, η οποία βαρύνει το γενικό λειτουργικό κόστος της εταιρείας ανεξαρτήτως του εάν θα ανακηρυχθεί ή όχι ανάδοχος (και) του συγκεκριμένου έργου. Σε κάθε δε περίπτωση, όπως αποδεικνύεται δυνάμει της επισυναπτόμενης στο παρόν από 26-05-2020 επιστολή της συνεργαζόμενης με την εταιρεία μας «...» από την οποία ρητά προκύπτει ότι το ετήσιο κόστος για το σύνολο των παρεχόμενων προς την εταιρεία μας υπηρεσιών ειδικά για το εν λόγω έργο ανέρχεται στο ποσό των 750 ευρώ (ήτοι 1.500 ευρώ για τους 24 μήνες του έργου.». Από την διευκρίνηση της εταιρείας προκύπτει ότι το ποσό που έχει υπολογίσει η εταιρεία για το εν λόγω κονδύλι είναι εξαιρετικά χαμηλό και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Σύμφωνα με την σχετική νομοθεσία (άρθρο 10 του ν. 3850/2010) για τις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών φύλαξης απαιτούνται συγκεκριμένες ώρες ανά έτος τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας. Άρα για τους 330 εργαζόμενους που προβλέπει η διακήρυξη απαιτούνται συγκεκριμένες ώρες ιατρού εργασίας και τεχνικού ασφαλείας πιο συγκεκριμένα θα έπρεπε τουλάχιστον να υπολογιστεί ως ελάχιστο ποσό για τον τεχνικό βάσει νομοθεσίας $330 \text{ άτομα} * 0,4 \text{ ώρες} * \text{τουλάχιστον } 8 \text{ ευρώ ανά ώρα} * 2 \text{ έτη} = 2112 \text{ ευρώ}$ και για τον ιατρό εργασίας $330 \text{ άτομα} * 0,4 \text{ ώρες} * \text{τουλάχιστον } 12 \text{ ευρώ ανά ώρα} * 2 \text{ έτη} = 3168 \text{ ευρώ}$. Ομως τα 750 ευρώ που έχει υπολογίσει η εταιρεία ανά έτος δεν επαρκούν ούτε για την κάλυψη του ποσού που θα απαιτούνταν ακόμα και αν ο ιατρός εργασίας και ο τεχνικός ασφαλείας αμείβονταν με το βασικό ωρομίσθιο και σε αυτό φυσικά δεν έχουν υπολογιστεί οι ασφαλιστικές εισφορές, δώρα και επιδόματα κ.λπ. Επομένως τα 750 ευρώ ετησίως που αναφέρει η εταιρεία αυτή δεν επαρκεί σε καμία περίπτωση για την αμοιβή του ιατρού εργασίας και του τεχνικού ασφαλείας. Επιπλέον να σημειωθεί ότι λόγω της διασποράς του έργου σε όλη την ελληνική επικράτεια και των 89 σημείων φύλαξης τα ποσά που δηλώνονται στις διευκρινήσεις της δεν επαρκούν ούτε για την μεταφορά του ιατρού και τεχνικού ασφαλείας σε κάθε ένα από τα σημεία φύλαξης.». Ο ιατρός εργασίας και ο τεχνικός ασφαλείας δεν υπάγονται στο προσωπικό εκτέλεσης της σύμβασης, με συνέπεια το κόστος τους να μην περιλαμβάνεται

στο συνολικό εργατικό κόστος, αλλά να περιλαμβάνεται στα επιμέρους στοιχεία κόστους που βαρύνουν την οικεία σύμβαση, υπολογιζόμενο, ενόψει δε της μη πρόβλεψης στους όρους της διακήρυξης συγκεκριμένου χρόνου και τρόπου απασχόλησης, το οικείο κόστος υπολογίζεται στο πλαίσιο του τρόπου άσκησης και οργάνωσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας κάθε διαγωνιζομένου. Από τα ως άνω προκύπτει ότι το υπολογισθέν από την προσφεύγουσα κόστος όσον αφορά τον ιατρό εργασίας και τον τεχνικό ασφαλείας, παρίσταται νόμιμο, αιτιολογήθηκε δε επαρκώς με τις, κατά τα ως άνω, δοθείσες διευκρινίσεις, που, σύμφωνα με το άρ. 313, παρ. 6α του Ν. 4412/2016 αποτελούν δεσμευτικές συμφωνίες και αποτελούν τμήμα της σύμβασης ανάθεσης, ιδίως δε με το προσκομισθέν ως άνω έγγραφο της «...» περί παροχής των σχετικών υπηρεσιών με ετήσιο κόστος 750€. Αβάσιμα δε ο αναθέτων φορέας επικαλείται το Ν. 3850/2010, καθώς σε αυτόν προσδιορίζεται ο χρόνος απασχόλησης τεχνικού ασφαλείας και ιατρού εργασίας και όχι ο τρόπος υπολογισμού αμοιβής αυτών. Επομένως, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας γίνεται δεκτός ως βάσιμος, μη νομίμως απερρίφθη η προσφορά της ως ασυνήθιστα χαμηλή για το λόγο αυτό. Ως προς τον ισχυρισμό που αφορά στο χαρακτηρισμό ως εμπιστευτικού εγγράφου της προσφοράς της (αρχείο με τίτλο «Άδειες ηλεκτροκίνησης» εντός του φακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ»), στην προσβαλλόμενη αναφέρεται ότι «*Η εταιρεία «...» χαρακτήρισε το αρχείο «Άδειες ηλεκτροκίνησης» του φακέλου «ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ/ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» ως εμπιστευτικά, παρότι αυτά αποτελούν, στοιχεία αξιολόγησης της οικονομική προσφοράς, μη δυνάμενα να χαρακτηριστούν ως εμπιστευτικά, καθότι αφενός αυτά χρησιμοποιούνται για την αξιολόγησή της και αφετέρου δεν αποδεικνύεται, με επίκληση όλων των διατάξεων ή διοικητικών πράξεων, που επιβάλλουν την επικαλούμενη εμπιστευτικότητα, εξαιτίας ύπαρξης σχετικού τεχνικού ή εμπορικού απορρήτου, ότι αυτά συνιστούν τεχνικά ή εμπορικά απόρρητα, είτε τις πληροφορίες της οικονομικής τους προσφοράς, που σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές. Επιπλέον δεν τήρησε καμία από τις διαδικασίες του άρ. 21 παρ.1 Ν.*

4412/2016 που επιβάλλει σε περίπτωση εμπιστευτικών στοιχείων, να δηλώνεται η εμπιστευτικότητά τους και να τεκμηριώνεται η αιτία της, λόγω ερείσματος σε τεχνικό ή εμπορικό απόρρητο, πράγμα που ουδόλως έλαβε χώρα, χωρίς ουδόλως η ως άνω διάταξη να απαλλάσσει τους προσφέροντες από υποβολή στοιχείων προς απόδειξη προϋπόθεσης συμμετοχής λόγω εκ μέρους τους δηλούμενης εμπιστευτικότητας (εν προκειμένω δε ο προσφέρων δεν υπέβαλε καν τα οικεία στοιχεία και ενώ αντίστοιχους ισχυρισμούς θα μπορούσε να προβάλλει και κάθε άλλος διαγωνιζόμενος) κατά συνέπεια και για αυτό το λόγο η προσφορά της να είναι απαράδεκτη, καθότι έχει υποβληθεί κατά παρέκκλιση των σχετικών απαιτήσεων της διακήρυξης (άρθρα 4,18 και 21 Ν. 4412/16)». Σύμφωνα με το άρ. 15 της κατά το χρόνο δημοσίευσης της Διακήρυξης και υποβολής της προσφοράς ΥΑ υπ' αρ. 56902/215 με θέμα «Τεχνικές λεπτομέρειες και διαδικασίες λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.).» (ΦΕΚ Β' 1924/02.06.2017) «1.1 ... 1.2...Τα στοιχεία της προσφοράς που έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 21 του ν. 4412/2016, υποβάλλονται στον οικείο (υπο)φάκελο ως ξεχωριστό αρχείο και σημαίνονται από τον οικονομικό φορέα με χρήση του σχετικού πεδίου του Συστήματος. Στην περίπτωση αυτή, ο οικονομικός φορέας υποβάλλει στον οικείο (υπο)φάκελο σχετική αιτιολόγηση, αναφέροντας ρητά όλες τις σχετικές διατάξεις νόμου ή διοικητικές πράξεις που επιβάλλουν την εμπιστευτικότητα της συγκεκριμένης πληροφορίας. Δεν χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές πληροφορίες σχετικά με τις τιμές μονάδος, τις προσφερόμενες ποσότητες, την οικονομική προσφορά και τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγησή της, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του ν. 4412/2016.». Σε περίπτωση που, είτε από τη Διακήρυξη, είτε από τη νομοθεσία που διέπει την οικεία διαγωνιστική διαδικασία, δεν προβλέπεται ως αυτόθροη συνέπεια η ακυρότητα υποβληθείσας προσφοράς, αν αυτή έχει υποβληθεί κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων, επιβάλλεται - λαμβανομένων υπόψη των αρχών της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και των δικαιωμάτων των ιδιωτών, καθώς και της ελευθερίας του ανταγωνισμού - να μην απορρίπτεται αυτή ως

απαράδεκτη, εφόσον υπάρχει πρόσφορο και ηπιότερο μέσο για την θεραπεία της διαπιστωθείσας παράβασης. Όσον αφορά το χαρακτηρισμό από διαγωνιζομένους των προσφορών τους ως εμπιστευτικών, η αναθέτουσα αρχή καταρχήν δεν αποκαλύπτει πληροφορίες που αυτοί της έχουν διαβιβάσει και τις οποίες έχουν χαρακτηρίσει ως εμπιστευτικές. Όταν όμως, διαγωνιζόμενος χαρακτηρίσει τις πληροφορίες ως εμπιστευτικές, λόγω ύπαρξης τεχνικού ή εμπορικού απορρήτου, στη σχετική δήλωση του πρέπει να αναφέρει ρητά όλες τις σχετικές διατάξεις νόμου ή τις διοικητικές πράξεις που επιβάλλουν την εμπιστευτικότητα της συγκεκριμένης πληροφορίας. Επιπροσθέτως, δεν χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές, πληροφορίες που αφορούν, μεταξύ άλλων, την οικονομική προσφορά, καθώς και τα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς που είναι απαραίτητα για την αξιολόγησή της. Σε περίπτωση δε, που υποψήφιος χαρακτηρίσει, μη νομίμως, την οικονομική ή την τεχνική προσφορά του, ως εμπιστευτική, δίνεται η δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή να προβεί στον αποχαρακτηρισμό τους, αφού δεν θεμελιώνεται, εν προκειμένω, κάποιος από τους ρητά αναφερόμενους στο νόμο και στη διακήρυξη λόγους αποκλεισμού του υποψηφίου. Συνεπώς, αν κατ' εσφαλμένη κρίση του υποψηφίου ή κατόπιν πλημμελούς αιτιολόγησης από αυτόν του εμπιστευτικού της χαρακτήρα, κατατεθεί μία τεχνική ή οικονομική προσφορά με την σήμανση του εμπιστευτικού εγγράφου, η αναθέτουσα αρχή, ως αρμόδια να κρίνει το άξιο προστασίας των στοιχείων που δηλώθηκαν ως εμπιστευτικά και εν γένει το δικαιολογημένο της εμπιστευτικότητας, αν καταλήξει σε αρνητική κρίση, τα αποχαρακτηρίζει ως τέτοια, ενώ παρέχει πρόσβαση σ' αυτά, για λόγους ενίσχυσης της διαφάνειας και επίτευξης συνθηκών ευρύτερου ανταγωνισμού, σε όλους τους υποψηφίους. Η μη απόρριψη των ως άνω μη νομίμως τεθεισών ως εμπιστευτικών, τεχνικών ή οικονομικών προσφορών, ως απαράδεκτων είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, καθώς ο σκοπός της δημοσιότητας των προσφορών και της ενημέρωσης των λοιπών υποψηφίων επιτυγχάνεται με τον πρόσφορο τρόπο της άρσης της εμπιστευτικότητας, η οποία συνιστά ηπιότερο μέσο σε σχέση με την απόρριψη των προσφορών ως απαράδεκτων, ενώ συμβάλλει στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην

επίτευξη του μεγαλύτερου δυνατού ανταγωνισμού. Συνεπώς, σε περίπτωση που οικονομική ή τεχνική προσφορά έχει τεθεί μη νομίμως ως εμπιστευτική, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να άρει την εμπιστευτικότητα και να θέσει τα σχετικά στοιχεία αυτής στη διάθεση των λοιπών υποψηφίων. Αν όμως, αντ' αυτού, απορριφθεί η προσφορά ως απαράδεκτη, η νομική αυτή πλημμέλεια είναι ουσιώδης, καθώς αντίκειται στις αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος και των δικαιωμάτων των ιδιωτών, καθώς και της ελευθερίας του ανταγωνισμού, και καθίσταται εκ του λόγου αυτού πλημμελής η οικεία διαγωνιστική διαδικασία (βλ. ΕλΣυν Τμήμα VI 981/2019). Συνεπώς, μη νομίμως εν προκειμένω ο αναθέτων φορέας απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφορά της προσφεύγουσας, για το λόγο ότι η Διακήρυξη δεν προβλέπει τη θέση της εμπιστευτικότητας επί των εγγράφων της οικονομικής προσφοράς ως λόγο αποκλεισμού του υποψηφίου από την εξέλιξη της διαγωνιστικής διαδικασίας (βλ. ΕλΣυν Τμήμα VI 981/2019). Συνεπώς, γίνεται δεκτός ως βάσιμος ο οικείος ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

18. Επειδή με τον τρίτο λόγο που αφορά στην παρεμβαίνουσα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέβαλε τους Πίνακες της οικονομικής προσφοράς της κατάπαράβαση των οριζόμενων στη διακήρυξη και της αρχής της τυπικότητας καθόσον παρέλειψε να αναγράψει ολογράφως τις προσφερόμενες τιμέςόχι μόνο του συνόλου της τιμής της αλλά καικάθε υποβαλλόμενου εκ μέρους της Πίνακα, παραθέτει δε το άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης. Υποστηρίζει δε ότι η υποχρέωση ολογράφως αναγραφής της τιμής παρίσταται πλέον ουσιώδης προκειμένου να προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμήκαι να μην παρεισφρύουν σφάλματα στην αριθμητικά αναγραφόμενη τιμή, κατά τούτο δεεξασφαλίζεται και ο ίδιος ο δικαιολογητικός σκοπός του νόμου που επιτάσσει την ολογράφωςαναγραφή της προσφερόμενης τιμής των οικονομικών προσφορών εκ μέρους των διαγωνιζομένων.Συνεπώς, ισχυρίζεται ότι η πληττόμενη απόφαση του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα που έκανε αυτήν αποδεκτή και τηνανακήρυξε προσωρινό ανάδοχο έσφαλε, καθιστάμενης αυτής ακυρωτέας. Ακολούθως, υποστηρίζει ότι η εν λόγω παράλειψη ουδόλως θα μπορούσε να κριθεί ως

επουσιώδης και ναθεραπευθεί με τυχόν κλήση της για διευκρινίσεις κατ' άρ. 102 του Ν.4412/2016, καθόσον η ως άνω διάταξη της διακήρυξης του άρθρου 2.4.4. και το άρ. 102 του Ν.4412/2016ακόμη και μετά την αντικατάστασή του με το άρ. 42 του Ν.4782/2021, δεν έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στην αναθέτουσα αρχή να δέχεται τη διόρθωση οποιωνδήποτε παραλείψεων, συμπεριλαμβανομένων και των παραλείψεων που κατά τις ρητές διατάξεις της διακήρυξης συνεπάγονται υποχρεωτικώς τον αποκλεισμό του προσφέροντος. Επιπλέον, αναφέρει ότι σύμφωνα με το άρθρο 2.4.4 της Διακήρυξης, οι συμμετέχοντες οικονομικοί φορείς όφειλαν να υποβάλουν συμπληρώνοντάς τους κατά περιεχόμενο στα οικεία πεδία τους Πίνακες του Παραρτήματος ΙΙΙ της διακήρυξης, οι δε συνολικά έντεκα (11) Πίνακες έπρεπε να υποβληθούν ένας για κάθε είδος φύλαξης, χωρίς να αλλοιωθεί η μορφή τους, υποστηρίζει δε ότι η παρεμβαίνουσα υπέβαλε μεν τους οικείους Πίνακες, αλλά ανεπιτρέπτως και κατά παράβαση των διατάξεων της διακήρυξης προέβη σε διαχωρισμό αυτών σε φυλάξεις με εκπαίδευση και φυλάξεις χωρίς εκπαίδευση, χωρίς ωστόσο τούτο και δη η διάκριση αυτή να επιτρέπεται εκ των όρων της. Η παρεμβαίνουσα επί του λόγου αυτού υποστηρίζει ότι δεν ανέγραψε ολογράφως σε όλους του πίνακες της οικονομικής της προσφοράς όλες τις συμπληρωθείσες τιμές και συγκεκριμένα ανέγραψε ολογράφως το τελικό ποσό της προσφοράς της για το σύνολο του έργου και θέσεων χωρίς ΦΠΑ ανερχόμενο σε «Δέκα εκατομμύρια πεντακόσιες εξήντα τρεις χιλιάδες εννιακόσια πενήντα εννέα ευρώ και είκοσι πέντε λεπτά» (ορ. ΠΙΝΑΚΑ «ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΕ ΑΝΤΟΙΣΤΟΙΧΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑ ΕΙΔΟΣ ΦΥΛΑΞΗΣ» τελευταία σελίδα), το οποίο επανέλαβε ολογράφως στην τελευταία σελίδα του πίνακα «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΝΟΛΟΥ ΦΥΛΑΞΕΩΝ», επίσης στον ΠΙΝΑΚΑ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΑ ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΔΟΣ» αναφέρει ότι ανέγραψε ολογράφως το τελικό ποσό μηνιαίας προσφοράς χωρίς ΦΠΑ ανερχόμενο στο ποσό των τετρακοσίων σαράντα χιλιάδων εκατόν εξήντα τεσσάρων ευρώ και ενενήντα επτά λεπτών και στον ΠΙΝΑΚΑ «ΚΟΣΤΟΣ ΩΡΑΣ» ανέγραψε ολογράφως τις επί μέρους τιμές ανά ώρα χωρίς ΦΠΑ, υποστηρίζει δε ότι για το λόγο αυτό ουδεμία ασάφεια προέκυψε κατά της αξιολόγησης της προσφοράς μου και ως εκ

τούτου δεν παρέστη καμία ουσιώδης ανάγκη περί επίλυσης αυτής μέσω της εφαρμογής του όρου της διακήρυξης ο οποίος ορίζει ότι «(...) Σε κάθε περίπτωση υπερισχύει η ολόγραφη αναφορά της τιμής» και πως η τελικώς προσφερόμενη τιμή μου είναι ξεκάθαρη καθώς επίσης και η μέθοδος υπολογισμού της. Εν συνεχεία, υποστηρίζει ότι, αν κριθεί ως πλημμέλεια η παράλειψη ολόγραφης αναφοράς των τιμών η προσφορά μου δεν μπορεί να απορριφθεί αυτοδικαίως για το λόγο αυτό χωρίς προηγουμένως να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρ. 102 Ν. 4412/2016, αναφέρει δε ότι η προσφορά της δεν θα τροποποιηθεί, καθώς ήδη έχω καταθέσει ως νόμιμο δικαιολογητικό το σύνολο των Πινάκων της οικονομικής προφοράς που ορίζονταν από τη διακήρυξη, πλήρως συμπληρωμένους τόσο αριθμητικώς όσο και ολογράφως ως προς τα κρίσιμα στοιχεία των συνολικών τιμών, επιπρόσθετη δε ολόγραφη αναγραφή των ίδιων ακριβώς ποσών που έχω ήδη δώσει, για το σύνολο των μερικότερων τιμών που αναφέρονται στους πίνακες, δεν διαφοροποιεί το τελικό ποσό της οικονομικής μου προσφοράς και αυτό είναι στοιχείο αντικειμενικά εξακριβώσιμο, αφού προκύπτει από απλούς μαθηματικούς υπολογισμούς. Επί του επιμέρους ισχυρισμού ως προς τα υποδείγματα της οικονομικής προσφοράς, η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι επειδή το υπό ανάθεση έργο φέρει ειδικά χαρακτηριστικά και εξειδικευμένες απαιτήσεις, προκειμένου να καταστεί ακόμα πιο σαφής η προσφορά τη και προκειμένου να συμπληρώσει πλήρως και προσηκόντως τους Πίνακες του Παραρτήματος III, προέβη στην ακόλουθη διάκριση υπολογισμού ανάλογα με το είδος φύλαξης ήτοι υπολόγισα τις τιμές των πινάκων του υποδείγματος για κάθε ένα από τα είδη φυλάξεων αρχικά για τα είδη φυλάξεων που δεν επιβαρύνονται με κόστος εκπαίδευσης (Α) και στη συνέχεια για τα είδη φυλάξεων που επιβαρύνονται με κόστος εκπαίδευσης(Β), το δε άθροισμα αυτών αποτελεί το σύνολο για κάθε είδος φύλαξης. Εν συνεχεία δε προβαίνει σε περαιτέρω ανάλυση των δηλωθέντων στην προσφορά της. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι η επιμέλεια την οποία επέδειξε και η υπερβολική ανάλυση στην οποία προέβην κατά τη σύνταξη της προσφοράς της, για τους προαναφερόμενους λόγους, που δια της υπό κρίση προσφυγής παρουσιάζεται ως σοβαρή πλημμέλεια της προσφοράς τη, δεν μπορούν ούτως η άλλως να οδηγήσουν σε αυτοδίκαιη

απόρριψη αυτής, χωρίς προηγουμένως να τύχει εφαρμογής η διάταξη του άρ. 102 Ν. 4412/2016.

19. Επειδή, επί του τρίτου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, η παρεμβαίνουσα, όπως εξάλλου συνομολογεί στην παρέμβασή της, «δεν ανέγραψα ολογράφως σε όλους του πίνακες της οικονομικής μου προσφοράς όλες τις συμπληρωθείσες τιμές και συγκεκριμένα ανέγραφα ολογράφως το τελικό ποσό της προσφοράς μου για το σύνολο του έργου και θέσεων χωρίς ΦΠΑ ανερχόμενο σε «Δέκα εκατομμύρια πεντακόσιες εξήντα τρεις χιλιάδες εννιακόσια πενήντα εννέα ευρώ και είκοσι πέντε λεπτά» (ορ. ΠΙΝΑΚΑ «ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΕ ΑΝΤΟΙΣΤΟΙΧΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΑ ΕΙΔΟΣ ΦΥΛΑΞΗΣ» τελευταία σελίδα), το οποίο επανέλαβα ολογράφως στην τελευταία σελίδα του πίνακα «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΥΝΟΛΟΥ ΦΥΛΑΞΕΩΝ». Επίσης στον ΠΙΝΑΚΑ «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΑ ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΔΟΣ» ανέγραψα ολογράφως το τελικό ποσό μηνιαίας προσφοράς χωρίς ΦΠΑ ανερχόμενο στο ποσό των τετρακοσίων σαράντα χιλιάδων εκατόν εξήντα τεσσάρων ευρώ και ενενήντα επτά λεπτών και στον ΠΙΝΑΚΑ «ΚΟΣΤΟΣ ΩΡΑΣ» ανέγραψα ολογράφως τις επί μέρους τιμές ανά ώρα χωρίς ΦΠΑ». Εντούτοις, όπως βάσιμα η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, η οικονομική της προσφορά είναι σαφής, ενώ από τις προσθέσεις των επιμέρους ποσών των πινάκων, τα οποία έχουν αναγραφεί μόνο αριθμητικώς, προκύπτουν ως αθροίσματα τα συνολικά ποσά που έχει αναγράψει και ολογράφως. Συναφώς, ουδόλως η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έχει λάβει χώρα οιαδήποτε ασάφεια, άλλως αντίφαση μεταξύ των δηλωθέντων αριθμητικώς και ολογράφως τιμών, ώστε να υπερισχύσει η ολόγραφη αναφορά τιμής, κατ' άρ. 2.4.4. Επιπλέον, δοθέντος ότι, κατά τα ανωτέρω, τα δηλωθέντα ολογράφως ποσά προκύπτουν από το άθροισμα των επιμέρους αριθμητικά αναφερόμενων τιμών. Ομοίως βάσιμα η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η ως άνω μη αναγραφή και ολογράφως των επιμέρους τιμών θα ηδύνατο να διευκρινιστεί, κατόπιν κλήσης του άρ. 310 του Ν. 4412/2016, δοθέντος ότι ουδόλως η οικεία διευκρίνιση θα οδηγούσε σε μη νόμιμη εκ των υστέρων τροποποίηση της προσφοράς της, ει μη μόνον σε παροχή διευκρίνισης ως προς ήδη δηλωθείσες και αντικειμενικώς

εξακριβώσιμες τιμές. Ομοίως αβάσιμος καθίσταται και ο επιμέρους ισχυρισμός που αφορά στην υποβολή των πινάκων του Παραρτήματος ΙΙΙ της Διακήρυξης με επιμέρους διαχωρισμό αυτών, δοθέντος ότι δεν αμφισβητεί το ουσιαστικό περιεχόμενο αυτών, αλλά τη δομή τους, ήτοι ουδόλως η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι έχει επιλοχώσει οιαδήποτε πλημμέλεια, πλην του επιμέρους διαχωρισμού στον οποίο η παρεμβαίνουσα προέβη «σε φυλάξεις με εκπαίδευση και φυλάξεις χωρίς εκπαίδευση, χωρίς ωστόσο τούτο και δη η διάκριση αυτή να επιτρέπεται εκ των όρων της». Όπως δε βασίμως η παρεμβαίνουσα αναλυτικά εξέθεσε στην παρέμβασή της, ουδόλως παραποίησε τους σχετικούς πίνακες, αλλά, τουναντίον, προέβη σε διάκριση για κάθε ένα από τα είδη φυλάξεων αρχικά για τα είδη φυλάξεων που δεν επιβαρύνονται με κόστος εκπαίδευσης και για τα είδη φυλάξεων που επιβαρύνονται με κόστος εκπαίδευσης, το δε άθροισμα αυτών των δύο αποτελεί το σύνολο για κάθε είδος φύλαξης. Δηλαδή, προέβη στην ως άνω διάκριση προς υποβοήθηση του αναθέτοντος φορέα, δοθέντος μάλιστα ότι ρητά στο άρ. 2.4.4 της Διακήρυξης ορίζεται ότι «Οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν επί ποινή αποκλεισμού: ...□ Να τεκμηριώσουν πλήρως την προσφερόμενη τιμή τους, παρέχοντας αναλυτική μεθοδολογία υπολογισμού του κόστους και της τιμής πώλησης, περιλαμβάνοντας σε αυτή ποσότητες και τιμές μονάδος για το σύνολο των στοιχείων που την απαρτίζουν.». Επομένως, ο τρίτος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

20. Επειδή με τον τέταρτο λόγο της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφορά της παρεμβαίνουσας έπρεπε να απορριφθεί σε κάθε περίπτωση ως απαράδεκτη και δη ως ασαφής, καθόσον ουδόλως προκύπτει από αυτήν με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή κατ' εφαρμογή του άρ. 2.4.4. σε συνδυασμό με το άρ. 2.4.6. αυτής, αναφέρει δε ότι με βάση την οικεία διακήρυξη καθορίστηκε επακριβώς τοελάχιστο εργατικό κόστος στο ποσό των 9.539.346,00€ για το χρονικό διάστημα των δύο ετών και πως η παρεμβαίνουσα, σύμφωνα με τους υποβληθέντες πίνακες ανάλυσης της οικονομικής της προσφοράς ανά κατηγορία φύλαξης ενώ δηλώνει και εξάγει ένα συνολικό ποσό εργατικού κόστους κατά τους υπολογισμούς της, εν συνεχεία αυθαιρέτως και

χωρίς να προκύπτει ή να εξάγεται από τους δικούς της υπολογισμούς και τα εκ μέρους της δηλωθέντα στοιχεία, προκειμένου να καλύψει τη διαφορά που της προκύπτει από το δηλωθέν ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος της οικείας διακήρυξης, απαραδέκτως προσθέτει ένα διαφορετικό κάθε φορά ποσό χωρίς να αιτιολογεί ή να προκύπτει ο τρόπος υπολογισμού του (αυθαίρετη διαφορά) προκειμένου να καταλήξει στο δηλωθέν οριζόμενο ποσό της οικείας διακήρυξης. Ακολούθως, παραθέτει πίνακες όπου αποτυπώνει τους ισχυρισμούς της, προβαίνει δε σε πρόσθεση των εκ μέρους της δηλούμενων ποσών χωρίς να υπολογίζουμε το αυθαίρετως και μη προκύπτον επιπρόσθετο ποσό (διαφορά εκ της διακήρυξης) προκύπτει ότι η παρεμβαίνουσα δηλώνει ως εργατικό κόστος που εξάγεται από τους υπολογισμούς της το συνολικό ποσό των 9.382.012,44€. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, πέραν των ανωτέρω και επιπροσθέτως αυτού του σε κάθε περίπτωση εξαγόμενου εκ μέρους της ποσού, αυθαίρετα προβαίνει συνολικά σε πρόσθεση ενός ποσού ύψους 157.330,41€ συνολικά για το διάστημα των 24 μηνών, ποσό ωστόσο που δεν συνάδει με τους δικούς της υπολογισμούς και με τα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν.3863/2010 που η ίδια δηλώνει, ποσό που δεν αντιστοιχεί ή καταλογίζεται εκ μέρους της σε νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων της, για το οποίο δεν υφίσταται καμία αντιπαράθεση αλλά αναγράφεται κατά τους ισχυρισμούς της προκειμένου να καλύψει τη διαφορά που προκύπτει από το ρητώς οριζόμενο ελάχιστο νόμιμο εργατικό κόστος της οικείας διακήρυξης. Επιπλέον, αναφέρει ότι ακόμη και στο σημείο που η εν λόγω εταιρεία εξάγει υψηλότερο εργατικό κόστος κατά τους αναλυτικούς της υπολογισμούς, εντύπωση προκαλεί ότι στο τέλος αφαιρεί πρωτοφανώς αυθαίρετως και πάλι ποσό ύψους 27,38368799€, από το νόμιμο εργατικό κόστος που έχει η ίδια υπολογίσει, προκειμένου να εξάγει κατ' αποτέλεσμα ποσό που αντιστοιχεί με το οριζόμενο από την διακήρυξη και πως, κατά τον τρόπο ωστόσο αυτό, υποστηρίζει ότι εμμέσως η ίδια προβαίνει στην παραδοχή ότι θα καταβάλει μικρότερο ποσό στο απασχολούμενο προσωπικό της από όσα έχει η ίδια υπολογίσει με βάση τους μαθηματικούς της υπολογισμούς. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η αναφερόμενη στην προσφυγή πρόσθεση επιπλέον ποσού κάθε φορά για κάθε φύλαξη χωρίς αυτή

να συγκεκριμενοποιείται και να ανταποκρίνεται στις μαθηματικές αναλύσεις και στους υπολογισμούς της εν λόγω εταιρείας, άγει την προσφορά της σε ασάφεια, καθόσον η υποβολή οικονομικής προσφοράς η οποία ωστόσο βρίθει ασαφειών και αποκλίσεων είναι απορριπτέα πρωτίστως ως απαράδεκτη, ασχέτως του τελικώς εξαγόμενου ποσού και πως αναντιστοιχία προκύπτει και από τα δηλωθέντα και υπολογιζόμενα εκ μέρους της ποσά από τα ποσά που η ίδια δηλώνει στα στοιχεία του άρ. 68 του Ν.3863/2010. Επί του λόγου αυτού η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι στο αναλυτικό κόστος που υπολόγισε και προκύπτει από απολύτως νόμιμους και τεκμηριωμένους υπολογισμούς, πρόσθεσε το ποσό που ήταν αναγκαίο κάθε φορά προκειμένου να φτάσει στο κατώφλι που οριζόταν από τη διακήρυξη ως ελάχιστο νόμιμο για καθένα από αυτά και γι' αυτό το λόγο δεν υπάρχει ειδική ανάλυση και τεκμηρίωση του τρόπου εξαγωγής του επιπλέον ποσού, άλλους λόγους, πράγματι έκανε αυτό που αναφέρει η προσφεύγουσα, το οποίο όμως σε καμία περίπτωση δεν δύναται να αποτελέσει πλημμέλεια της προσφοράς της. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει κανέναν ειδικό, σαφώς προσδιορισμένο και αιτιολογημένο ισχυρισμό αναφορικά με παρανομία/πλημμέλεια στην εξαγωγή εργατικού κόστους από εμένα ως προς συγκεκριμένο κονδύλι, αλλά αρκείται μόνο στη γενικόλογη αναφορά ότι από τις αναλύσεις της προκύπτει μικρότερο κατώτατο νόμιμο εργατικό κόστος σε σχέση με αυτό που ορίζεται από τη διακήρυξη και πως ο προβαλλόμενος ισχυρισμός δεν είναι ικανός να καταστήσει παράνομη την προσφορά της, αφού πέραν από αόριστα προβαλλόμενος και άρα ανεπίδεκτος δικαστικής εκτίμησης, προβάλλεται και αλυσιτελώς αφού σε κάθε περίπτωση το ποσό που υπολογίσθηκε εν τέλει στην προσφορά της (ανεξάρτητα από τις αναλύσεις της) είναι το ποσό που ορίζεται από τη διακήρυξη, πράγμα που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Ως προς δε την αφαίρεση ποσού 54,77 ευρώ από το εργατικό κόστος ώστε να είναι σύμφωνη και πάλι με τα οριζόμενα της διακήρυξης, επίσης δε μπορεί να οδηγήσει σε απόρριψη της προσφοράς της αφού από το κανονιστικό πλαίσιο της διακήρυξης, αλλά και το νομοθετικό πλαίσιο που την περιβάλλει συνάγεται ότι απορριπτέα ως απαράδεκτη είναι η οικονομική προσφορά, που δεν καλύπτει το ελάχιστο εργατικό κόστος για την παροχή των προς ανάθεση

υπηρεσιών, όπως το κόστος αυτό προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία πράγμα το οποίο δεν ισχύει εν προκειμένω, δεδομένου ότι το συνολικώς υπολογιζόμενο εν τέλει στην προσφορά της εργατικό κόστος είναι πολύ μεγαλύτερο από το πράγματι ισχύον. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι τα όσα δε υποστηρίζει η προσφεύγουσα ότι δήθεν μέσω των αναλύσεων της παραδέχεται ότι προτίθεται να καταβάλει μικρότερο ποσό από αυτό που εν τέλει υπολογίζει στην προσφορά της είναι αφ ενός αβάσιμα και προβάλλονται μόνο για δημιουργία αρνητικών εντυπώσεων εις βάρος της, ως εργοδότης εταιρίας, αφ' ετέρου προβάλλονται απαράδεκτα, καθώς αντικείμενο εξέτασης της υπό κρίση προσφυγής είναι η νομιμότητα της οικονομικής προσφοράς και όχι η λήψη πρόνοιας για αποφυγή τυχόν μελλοντικών παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας από τους υποψηφίους Αναδόχους. Επιπλέον, ως προς τον ισχυρισμό περί ασάφειας της προσφοράς της λόγω πλημμελούς δήλωσης των στοιχείων του αρ. 68 Ν. 3863/2010, αναφέρει ότι είναι επίσης αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί, καθώς η αμελητέου ύψους και σπουδαιότητας διαφορά της τάξεως των 2,53 ευρώ και των 0,61 ευρώ στις ασφαλιστικές εισφορές ήτοι συνολικά 3,14 ευρώ επί συνολικού ποσού ανερχόμενου σε περίπου 9.500.00 ευρώ προέρχεται από μία αλληλουχία συνεχών στρογγυλοποιήσεων επιμέρους τιμών, που αρχίζουν από τον υπολογισμό ενός εκάστου μερικότερου υπο-κονδύλιο εργατικού κόστους κάθε οικονομοτεχνικής ανάλυσης που διεξήγαγε για κάθε είδος φύλαξης και ολοκληρώνονται στον τελικό συνολικό υπολογισμό των σχετικών τιμών που δηλώθηκαν στη επίμαχη δήλωση. Ακόμη, υποστηρίζει ότι σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2.4.4 της διακήρυξης η αναθέτουσα αρχή αν διατηρεί την παραμικρή αμφιβολία για τη σαφήνεια οποιουδήποτε σημείου οποιουδήποτε νομίμως κατατεθειμένου δικαιολογητικού από αυτά που συνθέτουν της οικονομική μου προσφορά και ιδίως τις αναλύσεις εργατικού κόστους και τη δήλωση στοιχείων του αρ. 68 Ν. 3863/2010, δε μπορεί να την αποκλείσει με την αιτιολογία του παρόντος λόγου της προσφυγής, αν προηγουμένως δε της χορηγήσει τη δυνατότητα παροχής επαρκών διευκρινήσεων, μέσω σχετικής πρόσκλησης κατ' άρθρο 310 ν. 4412/2016.

21. Επειδή, επί του τέταρτου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, δεν είναι παραδεκτή οικονομική προσφορά η οποία δεν καλύπτει το ελάχιστο κατά νόμο εργατικό κόστος, όπως αυτό προσδιορίζεται από το σύνολο των νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων και των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη (ΔΕφΘεσσαλονίκης 483/2022, σκ. 9, ΔΕφΑθηνών 325/2015, ΔΕφΘεσσαλονίκης 226/2014, ΔΕφΑθηνών 289/2014, ΕΑ ΣτΕ 155/2013, 297/2009, 1255/2009). Όπως η παρεμβαίνουσα συνομολογεί, δοθέντος ότι το ελάχιστο εργατικό κόστος προβλέπεται ρητά στη Διακήρυξη, ειδικότερα στο Παράρτημα ΙΙ αυτής (σελ. 48/93), η παρεμβαίνουσα προσέθετε κατά τον υπολογισμό των στην προσφυγή αναφερόμενων επιμέρους κονδυλίων επιπλέον ποσά, προκειμένου να καταλήξει στο ελάχιστο απαιτούμενο εργατικό κόστος. Δοθέντος δε ότι η παρεμβαίνουσα ουδόλως αμφισβητεί, αλλά αντιθέτως συνομολογεί στην πρόσθεση επιπλέον επιμέρους ποσών για τα οικεία κονδύλια, τα οποία προστιθέμενα οδηγούν στο τελικώς δηλωθέν ποσό εκ μέρους της. Εντούτοις, ουδόλως η προσφεύγουσα αμφισβητεί το τελικώς αναγραφέν ποσό, το οποίο σε κάθε περίπτωση ουδόλως υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού κόστους, ει μη μόνον τις επιμέρους αριθμητικές πράξεις που οδηγούν σε αυτό. Ωστόσο, εφόσον τα δηλωθέντα στην οικονομική προσφορά δεσμεύουν την παρεμβαίνουσα, το δε δηλωθέν εκ μέρους της ελάχιστο εργατικό κόστος δεν υπολείπεται του στη Διακήρυξη προβλεπόμενου, ουδόλως η προσφορά της δύναται να καταστεί απορριπτέα για τον λόγο αυτό. Ακόμη, ως προς την απόκλιση που η προσφεύγουσα παραθέτει ως προς τις δηλωθείσες συνολικές αμοιβές και ασφαλιστικές εισφορές, όπως βάσιμα η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει, πρόκειται αμελητέου ύψους και σπουδαιότητας διαφορά της τάξεως των 2,53 € και των 0,61 € στις ασφαλιστικές εισφορές, ήτοι συνολικά 3,14 € επί συνολικού ποσού ανερχόμενου σε περίπου 9.500.000 €, η οποία προέρχεται από μία αλληλουχία συνεχών στρογγυλοποιήσεων επιμέρους τιμών, που σε καμία περίπτωση δεν δύναται να οδηγήσει την προσφορά της παρεμβαίνουσας σε απόρριψη. Έχει δε κριθεί ότι δεν αποτελούν λόγο αποκλεισμού τυχόν ελάχιστες αποκλίσεις, οφειλόμενες στην εκτέλεση μαθηματικών υπολογισμών (ΣτΕ 2282, 602/2021, πρβλ. ΣτΕ 3439/2014,

ΔΕΦΘεσσαλονίκης 483/2022, σκ. 9). Επομένως, ο τέταρτος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

22. Επειδή με τον πέμπτο λόγο της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη είναι ακυρωτέα εξαιτίας παράβασης ουσιώδους διάταξης της διαδικασίας και πλημμέλειας κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και εν προκειμένω παράλειψης της Επιτροπής του Διαγωνισμού ΕΑΗΔ) να προβεί αξιολόγηση της προσφοράς της αναδειχθείσας προσωρινής αναδόχου παρεμβαίνουσας. Δηλαδή, ουδόλως προκύπτει ότι η Επιτροπή του Διαγωνισμού νομίμως ως όφειλε αξιολόγησε περαιτέρω την οικονομική προσφορά της αναδειχθείσας προσωρινής αναδόχου παρεμβαίνουσας, και ότι συντάχθηκε προς τούτο Πρακτικό της Επιτροπής, ως εντέλλετο με την με αριθμ. 6131/15-9-2022 απόφαση του ΔΣ και ως κλήθηκε να πράξει δυνάμει της αριθμ. πρωτ. 9048772/14-11-2022 επιστολής του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Προμηθειών και Εφοδιασμού (ΔΙΠΕΦ) μετά την γνωστοποίηση προς την Επιτροπή της με αριθμ. 6151/2022 απόφασης του ΔΣ δυνάμει της οποίας απερρίφθη το οικείο Πρακτικό της και η υποβληθείσα προσφορά της. Συνεπώς, υποστηρίζει ότι κατά παράβαση ουσιώδους διάταξης της διαδικασίας, η Επιτροπή παρέλειψε να ασκήσει την κατά νόμο αρμοδιότητά της κατά τα ανωτέρω, με αποτέλεσμα η πληττόμενη απόφαση του Δ.Σ. του αναθέτοντος φορέα και δη η με αριθμ. 6178/15-12-2022 καθ' ό μέρος ανέδειξε την παρεμβαίνουσα προσωρινή ανάδοχο του διαγωνισμού να καθίσταται ακυρωτέα. Επί του λόγου αυτού η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. 08B Α/29-9-2022 Πρακτικό της Επιτροπής (το οποίο εν τέλει δεν εγκρίθηκε από το ΔΣ σύμφωνα με τα προαναφερόμενα) το Πρακτικό αυτό συντάχθηκε σε συνεδρίαση της Επιτροπής κατόπιν της υπ' αριθμ. 6131/15-9-2022 απόφασης ΔΣ και η αιτούμενη σύμφωνα με την ως άνω απόφαση αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών παρατίθεται στο Παράρτημα Α (ορ. σελ. 1 Πρακτικού). Εν συνεχεία, αναφέρει ότι από το Παράρτημα Α με τίτλο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ» προκύπτει ότι αξιολογήθηκε η οικονομική της προσφορά συγκρινόμενη με την προσφορά

της προσφεύγουσας και παραθέτει σημεία τα οποία συγκρίθηκαν μεταξύ των δύο προσφορών. Ακόμη, υποστηρίζει ότι το υπόμνημά της δεν είχε κατατεθεί προς αιτιολόγηση της προσφοράς της αφού δεν είχε κριθεί ως υπερβολικά χαμηλή, αλλά προς υπόδειξη στην Επιτροπή και συγχρόνως απόδειξη, με ειδικούς και σαφείς ισχυρισμούς, ότι το προσφερόμενο κόστος της προσφεύγουσας ήταν αδικαιολόγητα υπερβολικά χαμηλό. Επομένως, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή συγκρίνοντας τη δική της τεκμηρίωση με την τεκμηρίωση της προσφεύγουσας, αξιολόγησε ταυτόχρονα και τις δύο προσφορές, πλην όμως επειδή η δική της προσφορά ήταν πολύ μεγαλύτερη από της προσφεύγουσας εξέφρασε τελικώς ρητή κρίση περί της επάρκειας μόνο για της προσφορά της προσφεύγουσας, αφού για την επάρκεια της δικής της αφ ενός μεν δεν διατηρούσε αμφιβολία ως προς το εύλογο αφ ετέρου δε ήταν εξ αντιδιαστολής συναχθέν. Επιπλέον, αναφέρει ότι η αμφιβολία που τυχόν δημιουργήθηκε στο αποφασίζον όργανο για την κρίση περί καταλληλότητα, ήρθη μεταγενέστερα δια του υπ' αρ. πρωτ. 9050688/18-11-2022 εγγράφου της Επιτροπής του Διαγωνισμού δια του οποίου διαπίστωσε εκ νέου ότι η οικονομική προσφορά της είναι κατάλληλη, το οποίο εκδόθηκε ως απάντηση στο υπ' αρ. πρωτ. 9048772/14-11-2022 έγγραφο της Διεύθυνσης Προμηθειών & Εφοδιασμού με το οποίο η τελευταία ζήτησε από της Επιτροπής να εξετάσει εκ νέου την καταλληλότητα της οικονομικής της προσφοράς.

23. Επειδή επί του πέμπτου λόγου της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής, με την υπ' αριθμ. 6131/15-9-2022 απόφαση της 1231ης Συνεδρίασης του αναθέτοντος φορέα, αναπέμφθηκε το υποβληθέν υπ' αριθμ. 08B/11-8-2022 Πρακτικό στην Επιτροπή Αξιολόγησης του Διαγωνισμού προκειμένου να συμπεριληφθεί περαιτέρω αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών. Στο δε υπ' αρ. 08B A/29-9-2022 Πρακτικό της Επιτροπής (το οποίο εν τέλει δεν εγκρίθηκε από το ΔΣ) αναφέρεται ότι συντάχθηκε σε συνεδρίαση της Επιτροπής κατόπιν της υπ' αριθμ. 6131/15-9-2022 απόφασης ΔΣ και η αιτούμενη σύμφωνα με την ως άνω απόφαση αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών παρατίθεται στο Παράρτημα Α (ορ. σελ. 1 Πρακτικού) με τίτλο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΥΟ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ», όπου παρατίθεται αξιολόγηση της οικονομικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας σε σύγκριση με την οικονομική προσφορά της προσφεύγουσας. Από δε το ως άνω Παράρτημα του υπ' αριθμ. 08B A/29-9-2022 Πρακτικού της Επιτροπής συνάγεται ότι έγιναν δεκτά ως επαρκή τα ποσά που προσέφερε η προσφεύγουσα και κατά λογική ερμηνεία προφανώς το ίδιο πρέπει να ισχύσει και για τα ποσά της οικονομικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας, τα οποία είναι κατά πολύ υψηλότερα. Επιπλέον, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 08B/11-8-2022 Πρακτικό της Επιτροπής Αξιολόγησης του Διαγωνισμού, που πρότείνει να κηρυχθεί η προσφεύγουσα εταιρία προσωρινός μειοδότης και το οποίο δεν εγκρίθηκε από το ΔΣ του αναθέτοντος φορέα, αλλά αναπέμφθηκε στην ίδια Επιτροπή προς περαιτέρω αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών, η εν λόγω Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφορά της προσφεύγουσας εταιρίας ήταν ασυνήθιστα χαμηλή σε σχέση με τις προσφορές των άλλων εταιριών και, για το λόγο αυτό, κάλεσε την προσφεύγουσα να τεκμηριώσει την προσφερόμενη τιμή της και η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε στις 16.4.2021 σχετικό υπόμνημα. Το υπόμνημα αυτό ελήφθη υπόψη από την Επιτροπή Αξιολόγησης, η οποία πρότείνει να κηρυχθεί η προσφεύγουσα προσωρινός μειοδότης. Η μη έγκριση του ως άνω πρακτικού από το ΔΣ του αναθέτοντος φορέα και η παραπομπή στην ίδια ως άνω Επιτροπή προς περαιτέρω αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών, υπολαμβάνει ότι το βασικό ζήτημα που έπρεπε να επανεξετασθεί είναι η τεκμηρίωση της ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς της προσφεύγουσας σε σχέση με την επόμενη σε κατάταξη οικονομική προσφορά, δηλαδή σε σχέση με την οικονομική προσφορά της παρεμβαίνουσας και όχι η αιτιολόγηση και τεκμηρίωση αυτής της προσφοράς. Συναφώς, η περαιτέρω αιτιολόγηση και τεκμηρίωση των οικονομικών προσφορών που παραγγέλλει το ΔΣ του αναθέτοντος φορέα δεν μπορούσε να έχει άλλη έννοια, πλην της σύγκρισης της τεκμηρίωσης της οικονομικής προσφοράς της παρεμβαίνουσας, σε σχέση με την τεκμηρίωση της οικονομικής προσφοράς της προσφεύγουσας. Κατά συνέπεια, εφόσον η προσφορά της παρεμβαίνουσας ήταν πολύ μεγαλύτερη της προσφεύγουσας,

η Επιτροπή περιορίστηκε να αναφερθεί στην επάρκεια μόνο της προσφοράς της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η επάρκεια της προσφοράς της παρεμβαίνουσας ουδέποτε αμφισβητήθηκε. Επομένως, ο πέμπτος λόγος απορρίπτεται ως αβάσιμος.

24.Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση προδικαστική προσφυγή πρέπει να απορριφθεί, το δε παράβολο να καταπέσει.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτεται η προδικαστική προσφυγή.

Δέχεται την παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 16.02.2023 και εκδόθηκε στις 08.03.2023 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΑΝΤΙΔΟΥ